

ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΚΗΡΥΞ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΙΕΡΑΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΘΥΑΤΕΙΡΩΝ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΒΡΕΤΑΝΙΑΣ

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1964 • ΤΡΙΤΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ • ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2010 • ΑΡ. ΤΕΥΧΟΥΣ 256-257

No Orthodoxos keryx

PROCESSED
APR 15 2010
GTU LIBRARY

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑΝ ΤΗΣ ΟΜΟΓΕΝΕΙΑΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΒΡΕΤΑΝΙΑΣ

5 Craven Hill, London W2 3EN • Telephone: 020-7723 4787 • Fax: 020-7224 9301

Website: www.thyateira.org.uk • e-mail: mail@thyateira.org.uk

ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΚΗΡΥΞ

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1964
ΤΡΙΤΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΕΥΧΟΥΣ 256-257

Ιανουάριος - Φεβρουάριος 2010

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ £15

ΠΛΗΡΩΤΕΑ: GREEK ARCHDIOCESE OF
THYATEIRA AND GREAT BRITAIN

5 CRAVEN HILL, LONDON W2 3EN

TEL.: 020-7723 4787

FAX: 020-7224 9301

ORTHODOX HERALD

OFFICIAL PUBLICATION OF THE ARCHDIOCESE
OF THYATEIRA AND GREAT BRITAIN

5 CRAVEN HILL, LONDON W2 3EN

TEL.: 020-7723 4787

FAX: 020-7224 9301

YEARLY CONTRIBUTION £15

PAYABLE TO: GREEK ARCHDIOCESE OF
THYATEIRA AND GREAT BRITAIN

First Published 1964

Third Period

January - February 2010

No.: 256-257

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Οικουμενικού Πατριάρχου:

3.....Λόγος Μεγάλης Τεσσαρακοστής 2010.

Πατριαρχική και Συνοδική Εγκύκλιος:

4.....Επί τη Κυριακή της Ορθοδοξίας 2010.

Αρχιεπισκόπου Γρηγορίου:

6.....Εγκύκλιος Μεγάλης Τεσσαρακοστής 2010.

7.....Εγκύκλιος για την Αϊτή.

Εορτασμός Ελληνικών και Χριστιανικών Γραμμάτων:

7.....Επιστολή Πατριάρχου.

8.....Εγκύκλιος Αρχιεπισκόπου Γρηγορίου.

9.....Προσφώνηση Αρχιεπισκόπου Γρηγορίου.

Ελληνικής Κυπριακής Αδελφότητας:

11.....Ψήφισμα προς τον Αρχιεπίσκοπο Θυατείρων.

Αρχιεπισκόπου Γρηγορίου:

12.....Ομιλία εις Σύσκεψη Προεδρείων Εκκλησιών.

Αρχιμανδρίτου Ζαχαρία:

16.....Κυριακή της Συγχωρήσεως.

Χόρη Μεττή:

18.....Κριτική βιβλίων.

20.....Επαφές του Σεβασμιωτάτου.

Patriarchal and Synodical Encyclical:

22.....For the Sunday of Orthodoxy.

Archbishop Gregorios:

24.....Encyclical for the Feast of the Three Hierarchs.

25.....Encyclical for Great Lent 2010.

26.....Address at Meeting of Lay Leaders.

Archimandrite Vassilios Papavassiliou:

29.....St. John the Baptist and Forerunner.

30.....Archbishop Gregorios' Diary.

Ο Σεβασμιώτατος κατά τον Εσπερινό της
Κυριακής της Ορθοδοξίας εις τον Σερβικό Ναό του
Λονδίνου, 21.2.2010.

Εικών εξωφύλλου

Η Υπαπαντή του Χριστού

(Έργο 16ου αιώνα υπό Θεοφάνους του Κρητός).

Ι. Μ. Σταυρονικήτα (Άγιον Όρος).

**ΠΑΡΑΚΑΛΕΙΣΘΕ Ν' ΑΝΑΝΕΩΣΕΤΕ ΤΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΣΑΣ ΣΤΟΝ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΚΗΡΥΚΑ
ΟΙ ΕΠΙΤΑΓΕΣ ΣΑΣ ΣΤΟ ΟΝΟΜΑ ΜΟΝΟ: GREEK ARCHDIOCESE OF THYATEIRA AND GREAT BRITAIN**

Ἀριθμ. Πρωτ. 139

ΛΟΓΟΣ ΚΑΤΗΧΗΤΗΡΙΟΣ ΕΠΙ Τῇ ΕΝΑΡΞΕΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ + Β Α Ρ Θ Ο Λ Ο Μ Α Ι Ο Σ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ - ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ

ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ

ΠΑΝΤΙ ΤΩ ΠΛΗΡΩΜΑΤΙ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ, ΧΑΡΙΣ ΕΙΗ ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΗ
ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ ΚΑΙ ΚΥΡΙΟΥ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ,
ΠΑΡ' ΗΜΩΝ ΔΕ ΕΥΧΗ, ΕΥΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΣΥΓΧΩΡΗΣΙΣ

Ἀδελφοὶ καὶ τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Ἀπὸ αὐριον εἰσερχόμεθα εἰς τὸ στάδιον τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς. Εἰς τὸν Κατανυκτικὸν Ἑσπερινὸν τῆς Συγγνώμης ποὺ θὰ ψαλῇ ἀπόψε, θὰ ἀκούσωμεν τὸν ἱερὸν ὕμνογράφον νὰ μᾶς προτρέπῃ: «Τὸν τῆς νηστείας καιρὸν φαιδρῶς ἀπαρξώμεθα, πρὸς ἀγῶνας πνευματικοὺς ἑαυτοὺς ὑποβάλλοντες», προετοιμαζόμενοι διὰ τὴν ὑποδοχὴν τοῦ Ἀχράντου Πάθους καὶ τῆς ἁγίας Ἀναστάσεως τοῦ Θεανθρώπου Κυρίου μας.

Ζητεῖται, λοιπόν, κατ' ἀρχὴν διάθεσις χαρούμενη, διὰ νὰ ἀποδυσωμέν ἐπιτυχῶς εἰς τοὺς πνευματικοὺς ἀγῶνας τῆς κατανυκτικῆς περιόδου τῶν καθαρῶν καὶ τῶν ἀναβάσεων. Ἡ νηστεία, ἡ ἐγκράτεια, ἡ λιτότης, ὁ περιορισμὸς τῶν ἐπιθυμιῶν, ἡ πυκνὴ προσευχή, ἡ ἐξομολόγησις καὶ τὰ λοιπὰ στοιχεῖα ποὺ χαρακτηρίζουν τὴν περίοδον τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, εἰς οὐδεμίαν περίπτωσιν πρέπει νὰ ἐκλαμβάνωνται ὡς ἐπαχθὴ καθήκοντα, ὡς βάρη ἀσκήωτα ἢ ὡς ἔργα καταναγκαστικὰ ποὺ φέρουν ἀθυμίαν καὶ κατῆφιαν! Οἱ ἱατροὶ ὅταν συνιστοῦν δαίταν ἢ γυμναστικὴν ἢ ἄλλας ἀσκήσεις, ἀναγκαίως διὰ τὴν ψυχροσωματικὴν ὑγιειάν καὶ εὐρωστίαν, τὸ πρῶτον ποὺ ζητοῦν, ὡς ἀπαραίτητον προϋπόθεσιν ἐπιτυχίας, εἶναι ἡ εὐχάριστος ψυχικὴ διάθεσις τοῦ ἐνδιαφερομένου, τὸ χαμόγελον, καὶ ἡ ἐλπιδοφόρος θετικὴ σκέψις! Ἀνάλογα ἰσχύουν καὶ διὰ τὸ ἅγιον στάδιον τῶν Νηστειῶν ποὺ ἀνοίγεται ἐνώπιόν μας. Τὴν Μεγάλην Τεσσαρακοστὴν πρέπει νὰ τὴν βλέπωμεν ὡς πολῦτιμον θεῖον χάρισμα! Ὡς τὴν μεγάλην ὥραν τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ, ποὺ θέλει νὰ μᾶς ἀποτραβήξῃ ἀπὸ τὰ ὕλωδη, χαμαίξηλα καὶ ἀποπνέοντα θάνατον, καὶ νὰ μᾶς ἀνεβάσῃ ὑψηλότερα, εἰς τὴν πλήρη ὑγείας καὶ ζωῆς σφαῖραν τοῦ πνεύματος! Ὡς τὴν μεγάλην εὐκαιρίαν ποὺ μᾶς δίδεται διὰ νὰ ἀποτοξινώσωμεν τὴν ψυχὴν ἀπὸ κάθε πάθος καὶ νὰ ἀπαλλάξωμεν τὸ σῶμα ἀπὸ ὅ,τι περιττόν, ἐπιζήμιον καὶ θανάσιμον! Ἐπομένως, ὡς μίαν πολὺν μεγάλην ἀγαλλίασιν καὶ χαρὰν μας. Ἀληθινὴν ἐορτὴν καὶ εὐφροσύνην!

Ἀλλὰ ἡ νηστεία, ἀγαπητοί, τὴν ὁποίαν ζητεῖ ἀπὸ τὰ τέκνα τῆς Ἐκκλησίας, ἡ ἐγκράτεια, ἡ λιτότης, ὁ περιορισμὸς τῶν ἐπιθυμιῶν καὶ τῶν ἀπολαύσεων καὶ τῶν

συναφῶν περιττῶν ἐξόδων, ἀποτελοῦν, κυριολεκτικῶς, σωτήριον συνταγὴν εἰδικῶς ἐφέτος, ποὺ ἔχει ἐκσπάσει ἡ μεγάλη παγκόσμιος οἰκονομικὴ κρίσις, ἡ ὁποία ἐγκυμονεῖ ἅμεσον κίνδυνον χρεωκοπίας ὄχι μόνον «νοικοκυριῶν» καὶ ἐπιχειρήσεων, ἀλλὰ καὶ χωρῶν ὁλοκλήρων ἀνὰ πᾶσαν τὴν ὑφήλιον, μὲ συνακόλουθον ὀλέθριον ἀποτέλεσμα τὴν κατακόρυφον αὕξησιν τῆς ἀνεργίας, τὴν δημιουργίαν ὁλοκλήρων στρατιῶν νεοπτῶχων, τὴν ἀπώγνωση, τὴν ἔκρηξιν κοινωνικῶν ἀναστατώσεων, τὴν αὕξησιν τῆς ἐγκληματικότητος καὶ ἄλλα χειρότερα τούτων. Ἡ Μεγάλη Τεσσαρακοστὴ μᾶς διδάσκει νὰ πορευώμεθα καθημερινῶς μὲ ὀλιγώτερα, χωρὶς τὴν ὕβριν τῆς υπερβολῆς, τῆς σπατάλης καὶ τῆς ἐπιδειξέως! Νὰ ἀπεμπολοῦμεν τὴν πλεονεξίαν, νὰ ἀγνοοῦμεν τὰς προκλήσεις τῆς διαφημίσεως, ἡ ὁποία προβάλλει διαρκῶς νέας ψευδεῖς ἀνάγκας, καὶ νὰ περιοριζώμεθα εἰς τὰ ἀπολύτως ἀπαραίτητα καὶ ἀναγκαῖα, μὲ ἀξιοπρεπὴ ἠθελήμενην λιτότητα! Νὰ μὴ εἴμεθα καταναλωτικὴ ἀγέλη βουλιμικῶν, ἀπερিসκέπτων καὶ ἀκάρδων ἀτόμων, ἀλλὰ κοινωνία εὐαισθητῶν προσώπων, δίδοντες ἐν ἀγάπῃ τόπον καὶ χεῖρα βοηθείας εἰς τὸν ἄλλον, τὸν «πλησίον» μας, ποὺ ὑστερεῖται καὶ δυσπραγεῖ! Μᾶς διδάσκει ἀκόμη τὴν ὑπομονὴν καὶ τὴν ἐγκαρτέρησιν εἰς τὴν μικρὰν ἢ μεγαλυτέραν στέρησιν, ἀλλὰ καὶ τὴν ταυτόχρονον ἐκζήτησιν τῆς βοηθείας καὶ τοῦ ἐλέους τοῦ Θεοῦ, μὲ πολλὴν ἐμπιστοσύνην εἰς τὴν φιλόστοργον πρόνοιάν Του! Ἐτοίμην τὴν Τεσσαρακοστὴν ὁ Χριστός! Ἐτοίμην τὴν ἐβίωσαν ὅλοι οἱ Ἅγιοι! Ἐτοίμην ἠγωνίσθησαν τὸν ἀγῶνα τῆς οἱ εὐσεβεῖς πατέρες μας! Ἐτοίμην ἐγνώρισε παλαιόθεν τὸ Γένος μας! Ἐτοίμην προβάλλει καὶ τὴν κηρύσσει πάντοτε, καὶ ὅλως ἰδιαίτερος εἰς τὴν παρούσαν δύσκολον διεθνὴ συγκυρίαν, ἡ ἐν Κωνσταντινουπόλει πολῦπειρος καὶ ἀδιαλείπτως νήφουσα Μήτηρ Ἐκκλησία!

Ταῦτα ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ Φαναρίου ἐν ἀγάπῃ Χριστοῦ καὶ αἰσθηματι εὐθύνης λέγοντες καὶ κηρύσσοντες, εὐχόμεθα πατρικῶς ἐν πάσῃ εὐλογίᾳ πνευματικῇ καὶ καλῇ καρποφορίᾳ τὸ ἀρχόμενον ἅγιον στάδιον!

Ἁγία καὶ Μεγάλη Τεσσαρακοστὴ ,βι'
+ Ὁ Κωνσταντινουπόλεως

διάπυρος πρὸς Θεὸν εὐχέτης πάντων ὑμῶν

Αριθμ. Πρωτ. 213

**Πατριαρχική καὶ Συνοδικὴ Ἐγκύκλιος
ἐπὶ τῇ Κυριακῇ τῆς Ὁρθοδοξίας (21 Φεβρουαρίου 2010)**

+ Β Α Ρ Θ Ο Λ Ο Μ Α Ι Ο Σ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ - ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ

ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ

ΠΑΝΤΙ ΤΩ ΠΛΗΡΩΜΑΤΙ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ, ΧΑΡΙΣ ΕΙΗ ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΗ

ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ ΚΑΙ ΚΥΡΙΟΥ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ,

ΠΑΡ' ΗΜΩΝ ΔΕ ΕΥΧΗ, ΕΥΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΣΥΓΧΩΡΗΣΙΣ

Ἡ Ἀγιωτάτη Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία μας ἐορτάζει σήμερον τὴν κυριώνυμον ἡμέραν τῆς, καὶ ἡ Μήτηρ Ἐκκλησία τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἀπὸ τὸ ἱστορικὸν καὶ μαρτυρικὸν τῆς Κέντρον, τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον μας, ἀπευθύνει τὴν εὐλογίαν, τὴν στοργὴν καὶ τὴν ἀγάπην τῆς πρὸς ὅλα τὰ ἀνὰ τὸν κόσμον πιστὰ καὶ ἀφωσιωμένα πνευματικά της τέκνα, καὶ τὰ καλεῖ νὰ ἐορτάσουν μαζί τῆς νοερῶς.

Ἄς εἶναι τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου εὐλογημένον! Ὅσοι προσεπάθησαν διὰ μέσου τῶν αἰώνων νὰ ἐξαφανίσουν τὴν Ἐκκλησίαν μὲ ποικίλους φανεροὺς καὶ ἀφανεῖς διωγμούς· ὅσοι ἐπεχείρησαν νὰ τὴν νοθεύσουν μὲ τὴν αἰρετικὴν διδασκαλίαν τῶν ὅσοι ἐπεδίωξαν νὰ τὴν φμώσουν καὶ νὰ τῆς στερήσουν τὴν φωνὴν καὶ μαρτυρίαν τῆς εἰς τὸν κόσμον· ὅλοι αὐτοὶ ἀπέτυχαν. Τὰ νέφη τῶν Μαρτύρων, τὰ δάκρυα τῶν Ὁσίων καὶ αἱ προσευχαὶ τῶν Ἀγίων τὴν σκεπάζουν νοερῶς καὶ τὴν προστατεύουν, ὃ δὲ Παράκλητος, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, τὴν ὁδηγεῖ εἰς πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν.

Μὲ συναίσθησιν τοῦ χρέους καὶ τῆς εὐθύνης του, παρὰ τὰ ἐμπόδια καὶ τὰς δυσκολίας, τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, ὡς ἡ πρωτόθρονος Ἐκκλησία τῆς Ὁρθοδοξίας, μεριμνᾷ διὰ τὴν διαφύλαξιν καὶ ἐδραϊώσιν τῆς ἐνότητος τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ὥστε μὲ ἓνα στόμα καὶ μίαν καρδίαν νὰ ὁμολογῇται ἡ Ὁρθόδοξος πίστις τῶν πατέρων μας εἰς κάθε ἐποχὴν καὶ εἰς τὰς ἡμέρας μας. Διότι ἡ Ὁρθοδοξία δὲν εἶναι μουσειακὸς θησαυρὸς, διὰ νὰ συντηρῇται, ἀλλὰ πνοή ζωῆς, διὰ νὰ μεταδίδεται καὶ ζωογονῇ τοὺς ἀνθρώπους. Ἡ Ὁρθοδοξία εἶναι πάντοτε ἐπὶκαιρος, ἀρκεῖ νὰ τὴν προβάλλωμε μὲ ταπεινοφροσύνην καὶ νὰ τὴν

ἐρμηνεύωμε λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν τὰς ἀναζητήσεις καὶ τὰς ὑπαρξιακὰς ἀνάγκας τοῦ ἀνθρώπου εἰς κάθε ἐποχὴν καὶ πολιτισμικὸν περίγυρον.

Πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν ἡ Ὁρθοδοξία πρέπει νὰ εὐρίσκεται εἰς διαρκὴ διάλογον μὲ τὸν κόσμον. Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία δὲν φοβεῖται τὸν διάλογον, διότι καὶ ἡ ἀλήθεια δὲν τὸν φοβεῖται. Ἀντιθέτως, ἐὰν ἡ Ὁρθοδοξία κλεισθῇ εἰς τὸν εαυτὸν τῆς καὶ δὲν διαλέγεται μὲ τοὺς ἐκτὸς αὐτῆς, ὅχι μόνον θὰ ἀποτύχῃ εἰς τὴν ἀποστολὴν τῆς, ἀλλὰ καὶ θὰ μετατραπῇ ἀπὸ «καθολικὴ» καὶ «κατὰ τὴν οἰκουμένην» Ἐκκλησία πού εἶναι, εἰς μίαν ἐσωστρεφεῖ καὶ αὐτάρεσκον ὁμάδα, εἰς ἓνα «γκέττο» εἰς τὸ περιθώριον τῆς ἱστορίας. Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν καὶ οἱ μεγάλοι Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας οὐδέποτε ἐφοβήθησαν τὸν διάλογον μὲ τὸν πνευματικὸν περίγυρον τῆς ἐποχῆς των, ἀκόμη καὶ μὲ τοὺς εἰδωολάτραις φιλοσόφους τῶν χρόνων των, καὶ μὲ τὸν τρόπον αὐτὸν ἐπηρεάσαν καὶ διεμόρφωσαν τὸν πολιτισμὸν τῆς ἐποχῆς των καὶ μᾶς παρέδωσαν μίαν Ἐκκλησίαν ἀληθινὰ οἰκουμενικὴν.

Τὸν διάλογον αὐτὸν μὲ τὸν ἔξω κόσμον καλεῖται νὰ συνεχίσῃ καὶ σήμερον ἡ Ὁρθοδοξία, διὰ νὰ δώσῃ καὶ πάλιν τὴν μαρτυρίαν τῆς καὶ τὴν ζωογόνον πνοὴν τῆς πίστεώς της. Ὁ διάλογος αὐτὸς ὅμως δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ φθάσῃ εἰς τὸν ἕξω κόσμον, ἀν δὲν περάσῃ πρῶτα ἀπὸ ὅσους φέρουν τὸ ὄνομα τοῦ χριστιανοῦ. Ὅφειλομεν πρῶτον νὰ συνομιλήσωμεν οἱ χριστιανοὶ μεταξὺ μας καὶ νὰ λύσωμεν τὰς διαφοράς μας, διὰ νὰ εἶναι ἀξιόπιστος ἡ μαρτυρία μας πρὸς τὸν ἔξω κόσμον. Ἡ προσπάθεια διὰ τὴν ἐνότητα τῶν χριστιανῶν εἶναι θέλημα καὶ ἐντολὴ τοῦ Κυρίου, ὃ Ὅποιος πρὸ τοῦ Πάθους Του προσηύχετο πρὸς τὸν Πατέρα «ἵνα πάντες (οἱ μαθηταὶ Του) ἐν ᾧσιν, ἵνα

ὁ κόσμος πιστεύει ὅτι σὺ με ἀπέστειλας» (Ἰωάν. 17, 21). Δὲν εἶναι δυνατόν ὁ Κύριος νὰ ἀγωνιᾷ διὰ τὴν ἐνότητα τῶν χριστιανῶν καὶ ἡμεῖς νὰ μένωμεν ἀδιάφοροι. Τοῦτο θὰ ἀποτελοῦσε ἐγκληματικήν προδοσίαν καὶ παράβασιν τῆς ἐντολῆς Του.

Ἀκριβῶς δι' αὐτοὺς τοὺς λόγους, τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον μὲ τὴν σύμφωνον γνώμην καὶ συμμετοχὴν ὄλων τῶν κατὰ τόπους Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν διεξάγει ἀπὸ πολλῶν δεκαετιῶν πανορθοδόξους ἐπισήμους θεολογικοὺς διαλόγους μετὰ τῶν μεγαλυτέρων χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν καὶ Ὁμολογιῶν. Σκοπὸς αὐτῶν τῶν διαλόγων εἶναι νὰ συζητηθοῦν μὲ πνεῦμα ἀγάπης ὅλα ὅσα χωρίζουν τοὺς χριστιανοὺς τόσον εἰς τὴν πίστιν τῶν ὁσόν καὶ εἰς τὴν ὁργάνωσιν καὶ ζωὴν τῆς Ἐκκλησίας.

Τοὺς διαλόγους αὐτοὺς καὶ κάθε προσπάθειαν εἰρηνικῶν καὶ ἀδελφικῶν σχέσεων τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μὲ τοὺς ἄλλους χριστιανοὺς πολεμοῦν σήμερον, δυστυχῶς, καὶ μάλιστα μὲ φανατισμὸν ἀπαράδεκτον διὰ τὸ Ὁρθόδοξον ἥθος, ὥρισμένοι κύκλοι ποὺ διεκδικοῦν διὰ τὸν ἑαυτὸν τῶν ἀποκλειστικῶς τὸν τίτλον τοῦ ζηλωτοῦ καὶ ὑπερασπιστοῦ τῆς Ὁρθοδοξίας. Ὡστὶν νὰ μὴ ᾔσαν Ὁρθόδοξοι ὅλοι οἱ Πατριάρχαι καὶ αἱ Ἱεραὶ Σύνοδοι τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, οἱ ὁποῖοι ὁμοφώνως ἀπεφασισάν καὶ στηρίζουν αὐτοὺς τοὺς διαλόγους, οἱ πολέμοι κάθε προσπαθείας ἀποκαταστάσεως τῆς ἐνότητος μετὰ τῶν χριστιανῶν ὑψώνουν τοὺς ἑαυτοὺς τῶν ὑπεράνω τῶν Ἐπισκοπικῶν Συνόδων τῆς Ἐκκλησίας μὲ κίνδυνον νὰ δημιουργήσουν σχίσματα μέσα εἰς τὴν Ὁρθοδοξίαν.

Εἰς τὴν πολεμικὴν τῶν αὐτῶν οἱ ἐπικρίνοντες τὴν προσπάθειαν ἀποκαταστάσεως τῆς ἐνότητος τῶν χριστιανῶν δὲν διστάζουν ἀκόμη καὶ νὰ διαστρέφουν τὴν πραγματικότητα, διὰ νὰ παραπλανήσουν καὶ ἐξεγείρουν τὸν πιστὸν λαόν. Ἔτσι, ἀποσιωποῦν τὸ γεγονός ὅτι οἱ θεολογικοὶ διάλογοι διεξάγονται μὲ ὁμόφωνον ἀπόφασιν ὄλων τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, καὶ ἐπιτίθενται μόνον κατὰ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου. Διαδίδουν ψευδῶς ὅτι ἐπίκειται ἡ ἔνωσις μετὰ τῶν Ρωμαιοκαθολικῶν καὶ Ὁρθοδόξων, ἐνῶ γνωρίζουν ὅτι αἱ διαφοραὶ ποὺ συζητοῦνται εἰς τὸν θεολογικὸν διάλογον μετὰ τῶν αὐτῶν, εἶναι ἀκόμη πολλαί, καὶ θὰ ἀπαιτήσῃ μακρὸν χρόνον ἢ συζήτησίν των, καθὼς καὶ ὅτι τὴν ἔνωσιν τὴν ἀποφασίζουν αἱ σύνοδοι τῶν Ἐκκλησιῶν, καὶ ὄχι αἱ Ἐπιτροπαὶ τῶν διαλόγων. Διατείνονται ὅτι ὁ Πάπας θὰ καθυποτάξῃ δὴθεν τοὺς Ὁρθοδόξους, διότι οὗτοι διαλέγονται μὲ τοὺς Ρωμαιοκαθολικοὺς! Κατηγοροῦν ὅσους διεξάγουν τοὺς διαλόγους ὡς δὴθεν «αἰρετικούς» καὶ «προδότας» τῆς Ὁρθοδοξίας, ἀπλῶς καὶ μόνον διότι διαλέγονται μὲ τοὺς ἑτεροδόξους, προβάλλοντες εἰς αὐτοὺς τὸν πλοῦτον καὶ τὴν ἀλήθειαν τῆς Ὁρθοδόξου πίστεώς μας. Ὁμιλοῦν ἀπαξιωτικά διὰ κάθε προσπάθειαν

συνδιαλλαγῆς μετὰ τῶν διηρημένων χριστιανῶν καὶ ἀποκαταστάσεως τῆς ἐνότητος τῶν ὡς δὴθεν «παναίρεσιν τοῦ οἰκουμενισμοῦ» χωρὶς νὰ παρέχουν καμμίαν ἀπόδειξιν ὅτι κατὰ τὰς ἐπαφάς της μὲ τοὺς μὴ Ὁρθοδόξους ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία ἐγκατέλειψε ἢ ἀρνήθηκε τὰ δόγματα τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων καὶ τῶν πατέρων τῆς Ἐκκλησίας μας.

Ἀδελφοὶ καὶ τέκνα ἐν Κυρίῳ πεφλημένα,

Ἡ Ὁρθοδοξία δὲν ἔχει ἀνάγκην οὔτε φανατισμοῦ οὔτε μισαλλοδοξίας διὰ νὰ προστατευθῇ. Ὅποιος πιστεύει ὅτι ἡ Ὁρθοδοξία ἔχει τὴν ἀλήθειαν δὲν φοβεῖται τὸν διάλογον, διότι ποτὲ ἡ ἀλήθεια δὲν ἐκινδύνευσε ἀπὸ τὸν διάλογον. Ἀντιθέτως, ὅταν ὅλοι σήμερον προσπαθοῦν νὰ λύσουν τὰς διαφοράς των μὲ τὸν διάλογον, ἡ Ὁρθοδοξία δὲν ἔμπορεῖ νὰ πορεύεται μὲ μισαλλοδοξίαν καὶ φανατισμὸν. Ἔχετε πλήρη ἐμπιστοσύνην εἰς τὴν Μητέρα Ἐκκλησίαν σας. Αὐτὴ ἐκράτησεν ἀνόθευτον ἐπὶ αἰῶνας καὶ μετέδωσε καὶ εἰς τοὺς ἄλλους λαοὺς τὴν Ὁρθοδοξίαν. Αὐτὴ καὶ σήμερον ἀγωνίζεται μέσα ἀπὸ ἀντιξοὺς συνθήκας νὰ κρατήσῃ τὴν Ὁρθοδοξίαν ζωντανὴν καὶ σεβαστὴν εἰς ὅλην τὴν οἰκουμένην.

Ἀπὸ τὸ Ἱερὸν αὐτὸ Κέντρον τῆς Ὁρθοδοξίας, τὸ ἱστορικὸν Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, ἀσπαζόμεθα ἀδελφικῶς καὶ εὐλογοῦμεν πατρικῶς ὅλους σας, ἀδελφοὶ καὶ τέκνα ἐν Κυρίῳ, εὐχόμενοι νὰ διανύσετε μὲ ὑγιεῖαν καὶ ἱεράν κατάνυξιν τὸ στάδιον τῶν ἀρετῶν καὶ τῶν πνευματικῶν ἀγώνων τῆς Ἀγίας καὶ Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς καὶ νὰ ἀξιωθῆτε μαζί μὲ ὅλους τοὺς ἀνὰ τὴν οἰκουμένην εὐσεβεῖς καὶ πιστοὺς Ὁρθοδόξους χριστιανοὺς νὰ προσκυνήσετε τὰ ἄχραντα πάθη καὶ τὴν ἔνδοξον Ἀνάστασιν τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ.

Κυριακὴ τῆς Ὁρθοδοξίας β'

**+ Ὁ Κωνσταντινουπόλεως,
διάπυρος πρὸς Θεὸν εὐχέτης πάντων ὑμῶν.**

**+ ὁ Δέρκων Κωνσταντίνος
+ ὁ Πέργης Εὐάγγελος
+ ὁ Λύστρων Καλλίνικος
+ ὁ Αὐστρίας Μιχαήλ
+ ὁ Ἀτλάντας Ἀλέξιος
+ ὁ Προικοννήσου Ἰωσήφ
+ ὁ Σεβαστείας Δημήτριος
+ ὁ Μυριοφύτου καὶ Περιστάσεως Εἰρηναῖος
+ ὁ Μύρων Χρυσόστομος
+ ὁ Γαλλίας Ἐμμανουήλ
+ ὁ Γορτύνης καὶ Ἀρκαδίας Μακάριος
+ ὁ Νέας Ζηλανδίας Ἀμφιλόχιος**

Εγκύκλιος του Αρχιεπισκόπου με την είσοδό μας στην Αγία και Μεγάλη Τεσσαρακοστή, 2010

**Μη προσευξώμεθα φαρισαϊκώς αδελφοί
Ο γαρ υψών εαυτόν ταπεινωθήσεται, ταπεινωθόμεν εναντίον του Θεού,
τελωνικώς διά νηστείας κρίζοντα· Ιλάσθητι ημίν ο
Θεός τοις αμαρτωλοῖς (ὕμνος Τριωδίου)**

Με την βοήθεια του εν Τριάδι δεδοξαμένου Θεού έχουμε ήδη εισέλθει στην Περίοδο του Τριωδίου, η οποία αρχίζει με την ανάγνωση στους Ναούς μας της παραβολής του Τελώνου και Φαρισαίου. Ύστερα από την εισαγωγική αυτή περίοδο, τεσσάρων εβδομάδων, ήδη από την Δευτέρα, 15 Φεβρουαρίου, εισερχόμεθα στην Αγία και Μεγάλη Τεσσαρακοστή και ετοιμαζόμαστε ψυχικά και σωματικά, και με τον νου και με την καρδιά μας, να γιορτάσουμε τα Άγια Πάθη και την Ανάσταση του Σωτήρος Χριστού. Οι έξι αυτές εβδομάδες πριν από την Αγία Εβδομάδα και εκ των νεκρών Αναστάσι του Χριστού, αποτελούν περίοδο πνευματικής γυμνασίας και άσκησης του σώματος και της ύπαρξής μας όλης, προκειμένου να οικειοποιηθούμε την θείαν χάριν και να γίνουμε μέτοχοι της χαράς εκείνης που νιώθουν όσοι αγωνίζονται για να γίνουν κοινωνοί και κληρονόμοι Βασιλείας του Θεού.

Όλα τα Γεγονότα που μνημονεύουμε την Περίοδο της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής, τα Ιερά Αναγνώσματα, οι ύμνοι του Τριωδίου και οι Ιερές Ακολουθίες, αναφέρονται στο Κεφάλαιο της συγχώρησης των αμαρτιών μας, της σωτηρίας του ανθρώπου, της παρακής, της μετάνοιας και της συγγνώμης, της ταπεινοφροσύνης, της αγάπης και της αδελφούσης. Γι' αυτό και προτάσσεται η μετάνοια σαν η κορωνίδα των αρετών, γιατί όταν ο άνθρωπος μετανοήσει για τις αμαρτίες του, όταν συναισθανθεί από βάθους καρδιάς τα πλημμελήματά και τα λάθη του, όταν χύσει δάκρυα πικρά για εκείνα που διέπραξε εναντίον των αδελφών του και εναντίον του θελήματος του Θεού, όταν ζεί συνεχώς υπό την σκιά της θείας χάριτος και αγάπης και όταν ταπεινώνεται μπροστά στους συνανθρώπους του, τότε η θεία χάρη θα τον επισκιάσει και θα τον ελευθερώσει από το βάρος της ενοχής και τις αμαρτίες που τον βαραίνουν. Γι' αυτό δικαιολογημένα, με την είσοδο μας στην περίοδο του Ιερού Τριωδίου, τα πρώτα που ακούμε είναι η μετάνοια του Τελώνου, ο οποίος επέστρεψε στο σπίτι του δικαιωμένος, ύστερα από την ειλικρινή του μετάνοια, όπως χαρακτηριστικά γράφει ο Ευαγγελιστής «Λέγω υμῖν κατέβη ούτος (ο Τελώνης) δεδικαιωμένος εις τον οἶκον αὐτοῦ, ἢ γὰρ ἐκεῖνος (ο Φαρισαῖος)» (Λουκάς, Κεφ. ΙΗ, 14). Ο Φαρισαῖος ἐν συγκρίσει πρὸς τὸν Τελώνη, ἀντὶ να ταπεινωθεῖ και να ζητήσει συγχώρηση ἀπὸ τὸν Θεόν, ἔμεινε ο ἴδιος, δὲν ἄλλαξε, δὲν μετανόησε γιατί ἦταν γεμάτος ἐγωϊσμός, υπερηφάνεια και ἀλαζονεία.

Γι' αυτό, αγαπητοί αδελφοί και αδελφές ἐν Κυρίῳ, να ἀκούσουμε τὴν φωνὴν τοῦ Κυρίου και να πολεμήσουμε τὸν ἐγωϊσμό και τὴν υπερηφάνεια, ἡ ὁποία δολιχηριάζει τὴν ψυχὴ και καταστρέφει τὴς τυχόν μικρὲς ἀρετὲς και καλωσύνης μας σὲ τὴ ζωὴ. Ἡ Αγία Γραφή εἶναι γεμάτη ἀπὸ παραδείγματα ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι κέρδισαν τὴν μάχη γιὰ τὴν σωτηρία τῆς ψυχῆς τους, ὡπὼς ἦταν ὁ Προφήτης και Βασιλεὺς Δαβὶδ, ὁ ὁποῖος ἔλεγε συνεχῶς τὸ γνωστόν: «Ελεῆμων, ἐλέησέ με ὁ Θεός κατὰ τὸ μέγα ἐλεός σου και κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρῶν σου, ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου». Ἀντίθετα, πολλοὶ ἄνθρωποι ἔχασαν τὸν μισθὸ τους ἀπὸ τὸν Θεό, γιατί τους κυριεύσε ὁ ἐγωϊσμός και ἡ υπερηφάνεια, ὡπὼς συνέβη με τὸν δεύτερον υἱὸν τῆς παραβολῆς τοῦ Ἀσώτου, ὁ ὁποῖος ὅταν πληροφορήθηκε ὅτι ὁ νεώτερος ἀδελφός του ἐπέστρεψε σὲ τὸ σπίτι τοῦ φιλάνθρωπου Πατέρα μετανιωμένος και συντετριμμένος, και ταπεινωμένος γιὰ τὴν ἄτακτη ζωὴ του, ὁ πρεσβύτερος ἀδελφός ἀρνῆθηκε να τὸν συναντήσει, δὲν συγγιήθηκε γιὰ τὴν ἐπιστροφή του και δὲν καταδέχθηκε να διασκεδάσει με τοὺς ἄλλους που ἦλθαν να μοιραστοῦν τὴν μεγάλη χαρὰ τοῦ Πατέρα τους.

Ἡ ἱστορία τοῦ ἀνθρώπινου Γένους εἶναι γεμάτη ἀπὸ παραδείγματα και μετάνοιες και υπερηφάνειας. Ἀπὸ καταβολῆς κόσμου τὸ ἀνθρώπινο Γένος πολέμει, διεξάγει ἀμειλικτον ἀγώνα και με τὸν εαυτό του και με τὸν Θεό και με τὸν Διάβολο και με ὅλες τὴς δυνάμεις τοῦ σκότους, ὡπὼς χαρακτηριστικὰ μας υπενθυμίζει ὁ θεὸς Παῦλος: «ὅτι οὐκ ἐστὶν ἡμῖν ἡ πάλιν πρὸς ἑαυτὰ και σάρκα, ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχάς, πρὸς τὰς ἐξουσίας, πρὸς τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ σκότους τοῦ αἰῶνος τούτου, πρὸς τὰ πνευματικὰ τῆς πονηρίας ἐν τοῖς ἐπουρανίοις» (Εφεσ. 6, 12). Σ' αὐτόν τὸν πνευματικὸν ἀγώνα, πρὸς εἶναι συνεχῆς και ἀδιάκοπος, ἔχουμε βοηθὸν τὸν ἴδιον τὸν Χριστόν, ὁ ὁποῖος ἔπαθε και ἐσταυρώθη, διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν και γι' αὐτό και μπορεῖ και θέλει να βοηθήσει ἐμὰς τοὺς ἐντελεῖς και ἀναξίους δούλους Του, οἱ ὁποῖοι καθημερινὰ βαλλόμεθα ἀπὸ τὰ βέλη τῆς πονηρίας και τῶν κακῶν και βλαβερῶν και φθοερῶν ἀνθρώπων. Ὁ Θεάνθρωπος Χριστὸς «θέλει πάντας ἀνθρώπους σωθῆναι και εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ελθεῖν». Ἀς ἀκούσουμε τὴν φωνὴν τοῦ Κυρίου, ἡ ὁποία τόσον εὐστόχα και παραστατικὰ ἐκφράζεται ἀπὸ τὸν πονηρὸν τῆς Ἐκκλησίας μας «Τὸ ταπεινόφρονος εἶναι τοὺς εαυτοῦ Μαθητὰς βουλόμενος, ὁ τῶν πάντων Βασιλεὺς Χριστὸς, παραινῶν ἐδίδασκε ζήλοῦν, τὸν Τελώνον στεναγμόν, και τὴν ταπεινώσιν» (ὕμνος Τριωδίου)

Υπάρχουν πολλὰ πνευματικὰ φάρμακα, με τὰ ὁποῖα μποροῦμε να κερδίσουμε τὴν σωτηρία μας και να γίνουμε κοινωνοί και μέτοχοι τῆς θείας Χάριτος και προπάντων να αισθανοῦμε τὴν χαρὰ τῆς θείας ἀγάπης, ἡ ὁποία πάντοτε διακηρύσσεται και διαλαλεῖται με τὰ Πάθη και τὴν ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Γι' αὐτό να αγωνιζόμεστε ὅλοι και ὅλες τὸν καλὸν ἀγώνα τῆς ἀρετῆς, τῆς προσευχῆς, και τῆς νηστείας, τῆς μετάνοιας και τῆς ταπεινοφροσύνης, τῆς καλωσύνης και τῆς φιλαλληλίας, τῆς ἐλεημοσύνης και τῆς συνεχῆς μεταλήψεως τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων, τὸν τακτικὸν Ἐκκλησιασμὸν και τὴν καθημερινὴ ἀναφορά και ἐπίκληση τοῦ Ἁγίου ὀνόματος τοῦ Χριστοῦ «Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, Υἱέ και Λόγε τοῦ Θεοῦ, ἐλέησόν με τὸν αμαρτωλόν».

Κλείνοντας τοῦτο τὸ ἐγκύκλιο γράμμα πρὸς τὸ Ποίμνιο τῆς Βιβλικῆς αὐτῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Θυατείρων και Μεγάλῆς Βρετανίας, σὰς υπενθυμίζω τὴς Ιερές Ακολουθίες τῶν ἡμερῶν. Εἶναι ψυχοφελείς, και γεμάτες φῶς και χαρὰ και εἰρήνη γιὰ ὅλους. Τὸ Μεγάλο Ἀπόδειπνο, ἡ Προηγιασμένη Θεία Λειτουργία, οἱ Χαιρετισμοὶ τῆς Παναγίας, Ακολουθίες, οἱ ὁποῖες τελοῦνται αὐτὴν τὴν Περίοδον και πνευματικὴ ἐνίσχυση και ευφροσύνη και μυσταγωγία τῶν πιστῶν και οικείωση τοῦ Πάθους και τῆς Ἀνάστασης τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ευχόμενος δὲ ὡπὼς ἐν υγείᾳ ψυχῆς και σώματος περάσετε τὴν περίοδο τῆς Αγίας και Μεγάλῆς Τεσσαρακοστής και με ψυχὴ καθαρή και χεῖλη ἀρρῦπτα, καθαρά, φθάσωμεν και εορτάσουμε τὰ Ἁγια Πάθη και τὴν Ἀνάστασι τοῦ Κυρίου, διατελῶ μετὰ θεμῶν ευχῶν και τῆς ἐν Κυρίῳ ἀγάπης και τιμῆς.

Λονδίνο, Αγία και Μεγάλη Τεσσαρακοστή 2010

Εὐλογεῖτε καὶ μ.β. φημι

**Ὁ Αρχιεπίσκοπος Θυατείρων
και Μεγάλῆς Βρετανίας Γρηγόριος**

Εγκύκλιος Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου Θυατείρων και Μεγάλης Βρετανίας για την Αϊτή

Ευλαβεστάτους Ιερείς και Διακόνους,
τους Αξιότιμους Προέδρους και τα Μέλη
των Εκκλησιαστικών Επιτροπών,
των Βοηθητικών Αδελφοτήτων Κυριών και Δεσποινίδων και
των Σχολικών Εφορειών των Κοινοτήτων
της καθ' ημάς Ιεράς Αρχιεπισκοπής

Αγαπητοί μας εν Κυρίω,

"Μακάριοι οί ἐλεήμονες ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται"
Ματθαίος κεφ.Ε, 7)

Θα εἴστε ασφαλῶς ὅλοι και ὅλες σας ἐνήμεροι για τὴν τρομερή τραγωδία που ἐπλήξε τὴν Χώρα τῆς Αἰτής (Haiti) τὴν περασμένη εβδομάδα: Ο φονικός σεισμός ἔχει ἀφήσει πίσω του πέραν των διακοσίων χιλιάδων νεκρῶν, ἐνὸς ολόκληρης πόλεως και χωριά ἔχουν ἰσοπεδωθεῖ, με ἀποτέλεσμα να παραμεινουν ἄστεγοι και πληγωμένοι πολλές ἀκόμη εκατοντάδες χιλιάδων συνανθρώπων μας, χωρὶς τροφή, χωρὶς νερό, χωρὶς τίποτα. Οἱ Κυβερνήσεις, ἡ τηλεόραση, οἱ ἐφημερίδες και τὰ λοιπὰ Μέσα Επικοινωνίας κάνουν θερμὴ ἐκκλήση στα συναισθήματα ὁλων μας για να συνδράμουμε αὐτούς τους ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι ἐν ριπῇ οφθαλμοῦ ἔχασαν ὄχι μόνο πρόσωπα προσφιλή και ἀγαπημένα, ἀλλὰ τὰ πάντα. Γι' αὐτό και ἔχουν ἀμεση ἀνάγκη τῆς δικῆς μας στοργῆς και ἐμπρακτῆς ἀγάπης.

Ἀπευθύνουμε, λοιπόν, τὴν παρούσα με τὴν θερμὴ παράκληση ὅπως ὅλοι και ὅλες σας συμβάλετε οικονομικά ὥστε να βοηθήσετε, ο καθένας και ἡ κάθε μια, ἀνάλογα με τὶς δυνάμεις σας, στὴν ἀνακούφιση των δυστυχισμένων αὐτῶν ἀνθρώπων.

Συμβουλευόμαστε, λοιπόν, πατρικά ὅπως περιφερθε ἐιδικὸς δίσκος τὶς ἐπόμενες δύο Κυριακές, 24 και 31 Ιανουαρίου, και σας παροτρύνουμε θερμὰ να εἴστε, ὅσο γίνεται, πιο γενναιοδωροὶ. Οἱ Ιερεῖς ἀπὸ Ἀμβωνος να καλέσουν τους πιστοὺς εἰς προσευχή και βοήθεια ἐμπρακτον για τους κατοίκους αὐτῆς τῆς μακρινῆς χώρας που σήμερα τόσο σκληρὰ δοκιμάζεται με τον σεισμό. Οἱ δε εἰσπράξεις να ἀποσταλοῦν ἀμέσως στὴν Ἀρχιεπισκοπὴ καὶ ἐμεῖς θα τὶς διαβιβάσουμε στους υπεύθυνους φορεῖς που ἔχουν ἀναλάβει τὴν ἀνακούφιση των πληγέντων ἀπὸ τον σεισμό πονεμένων κατοίκων τῆς Αἰτής. Εἶναι περιττό να ἐπιαναλάβουμε σε τοῦτο το γράμμα, ὅτι ἐκεῖνος που ἐλεεῖ και βοηθᾷ τους πτωχοὺς και ἐμπεριότατους ἀδελφούς μας "τους πλυσίον μας", ὅπως λέει ο Χριστὸς, ἐλεεῖ τον ἴδιο τον Φιλάνθρωπο και Ελεήμονα Θεό. Και ἀκόμη ὅτι ἐκεῖνος που προσφέρει ἀπὸ τὰ ἀγαθὰ του για τους ἄλλους θα καλῇ πληθὸς αμαρτιῶν.

Σας ευχαριστοῦμε ἐκ των προτέρων. Εὐχόμενοι δε σ' εἰσὸς και τους Συνεργάτες σας υγεία και τὴν ἐπιστολαί του Ἁγίου Θεοῦ στα ἔργα σας, διατελούμε μετὰ πολλῆς ἐν Κυρίῳ ἀγάπης και θερμῶν ευχῶν.

Λονδίνο, 20 Ιανουαρίου 2010

Εὐλαβεστάτου καὶ Μετὰ τὸν Ἁγίον

Ο Ἀρχιεπίσκοπος Θυατείρων και
Μεγάλης Βρετανίας Γρηγόριος

Επιστολὴ Πατριάρχῃ για τον Εορτασμό των Ἑλληνικῶν και Χριστιανικῶν Γραμμάτων

Ἐρώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Θυατείρων καὶ Μεγάλης Βρετανίας, ὑπέρτιμε καὶ ἔξαρχε Δυτικῆς Εὐρώπης καὶ Ἰρλανδίας, ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητὲ ἀδελφέ καὶ συλλειτουργε τῆς ἡμῶν Μετριότητος κύριε Γρηγόριε, χάρις εἴη τῇ ὑμετέρᾳ Ἐρωτήτῃ καὶ εἰρήνῃ παρὰ Θεοῦ.

Διὰ τοῦ ἀπὸ ἐμὲ τρέχοντος μηνὸς γράμματος τῆς ὑμετέρας ἀγαπητῆς Ἐρωτήτος ἐπληροφορήθημεν μετὰ χαρᾶς οὐχὶ μικρᾶς τὴν διοργάνωσιν εορταστικῶν ἐκδηλώσεων πρὸς τιμὴν τῶν Ἑλληνικῶν καὶ Χριστιανικῶν Γραμμάτων κατὰ τὴν τελευταίαν ἐβδομάδα τοῦ διανυομένου μηνὸς. Ὡς τυγχάνει γνωστὸν, προστάται τῶν Ἑλληνοχριστιανικῶν Γραμμάτων θεωροῦνται, τυγχάνουν καὶ εἶναι οἱ Ἅγιοι Τρεῖς Ἱεράρχαι, Βασίλειος ὁ Μέγας, ὁ οὐρανοφάντωρ Καππαδόκης, Ἰωάννης ὁ ὄντως Χρυσόστομος καὶ Γρηγόριος ὁ μέγας Θεολόγος, ὧν καὶ τὴν πανίερων μνήμην κατ' αὐτάς ἐπιτελοῦμεν, ἄνδρες θεοφόροι, θεοκίνητοι, θεοφώτιστοι καὶ θεοχαρίτωτοι, συγγραφεῖς καὶ ρήτορες, ἄριστοι ποιμένες καὶ διδάχοι, χειρισταὶ ἐπιτήδειοι τοῦ ἀνθηροῦ Ἑλληνος λόγου, ἐκφρασταὶ εὐστοχοὶ τῶν θεῶν τῆς πίστεως ἡμῶν δογμάτων, ἐπιφανεῖς φωστῆρες τῆς Τρισηλίου Θεότητος.

Ὡς πληροφοροῦμεθα, κύριος ὁμιλητὴς εἰς τὰς ὡς ἄνω ἐκδηλώσεις θὰ εἶναι ὁ Ἑλλογιώτατος κύριος Κυριακὸς Χαραλαμπίδης, ἱστορικός, ἀρχαιολόγος, φιλόλογος, διευθυντὴς ραδιοφωνίας καὶ κυρίως ποιητῆς. Ἐξαίρετος ποιητῆς, δικαίως πολυβραβευμένος, σεμνὸς ὑμνητῆς τοῦ θεοῦ, τοῦ ὡραίου καὶ ἱεροῦ, λάτρης τῆς πατρίδος του Κύπρου, τεχνίτης ἐξαιρετικῶν, ἐμπνευσμένων, οὐρανίων στίχων, ὁ πλέον κατάλληλος διὰ νὰ ὁμιλήσῃ εἰς μίαν τοιαύτην ἐκδήλωσιν.

Αἱ δὲ σχετικαὶ ὁμιλίαι ὑμῶν προσωπικῶς, τῶν Θεοφιλεστάτων Ἐπισκόπων, τῶν Ὁσιολογιωτάτων καὶ Αἰδεσιμολογιωτάτων ἐφημερίων τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς, ὡς καὶ τῶν Ἑλλογιῶν ἐκπαιδευτικῶν ἐξ Ἑλλάδος καὶ Κύπρου, εἰς τὰς ἐνορίας, τὰς κοινότητας καὶ τὰ σχολεῖα ἀσφαλῶς καὶ βεβαίως θὰ ἐνισχύσουν τὸ φρόνημα τῶν εὐγενῶν ὁμογενῶν, πιστῶν τέκνων τῆς Ἐκκλησίας καὶ θερμῶν φίλων τῶν Ἑλληνικῶν καὶ Χριστιανικῶν Γραμμάτων.

Πιστεύομεν ὅτι αἱ ἐκδηλώσεις αὗται θὰ στεφθῶσιν ὑπὸ πλήρῳ ἐπιτυχίᾳ ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ ποιμνίου ὑμῶν διὰ τῶν πρεσβειῶν τῶν Ἁγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν. Εὐχόμεθα δὲ ἐκ μέσης καρδίας ἀπὸ τὸ ἀνυστάκτως ἀγρυπνοῦν Φανάριον ὅπως ὁ Πατὴρ τῶν Φώτων φωτίξῃ ἑσσεὶ διδάσκοντας καὶ διδασκόμενους, ὁμιλητὰς καὶ ἀκροατὰς, ποιμένας καὶ ποιμαινομένους καὶ ἅπαν τὸ πλήρωμα τῆς θεοσώστου ὑμῶν ἐπαρχίας καὶ κατὰ τὸ ὅπερ ἦδη διανύομεν νέον πολιτικὸν ἔτος.

Ἰβὶ 21 Ιανουαρίου κα'

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΘΥΑΤΕΙΡΩΝ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΒΡΕΤΑΝΙΑΣ

Προς τους Ευλαβεστάτους Ιερείς και Διακόνους, τους Αξιότιμους Προέδρους και τα Μέλη των Επιτροπών των Εκκλησιών, των Βοηθητικών Αδελφοτήτων, των Σχολικών Εφορειών, της Νεολαίας, τους Κηδεμόνες, τους Χορηγούς και τους Ενεργέτες, τα Σωματεία, Οργανώσεις, Συλλόγους και το Πλήρωμα της καθ' ημάς Ιεράς Αρχιεπισκοπής Θυατείρων και Μεγάλης Βρετανίας και Ιρλανδίας.

Οι Τρεις Ιεράρχες και η Διαχρονική Διδασκαλία τους

Αγαπητοί μου αδελφοί και Συνεργάτες εν Κυρίω,

Τιμούμε και εφέτος, με πολυήμερες εκδηλώσεις, την μοναδική σημασίας, όχι μόνο για τον Ελληνισμό και την Ορθοδοξία, αλλά και για ολόκληρο τον Χριστιανικό κόσμο και γενικότερα την Οικουμένη, Εορτή των Φωστήρων της Τρισηλίου Θεότητας, των Τριών Ιεραρχών Βασιλείου του Μεγάλου, Γρηγορίου του Θεολόγου και Ιωάννου του Χρυσοστόμου. Οι Άγιοι του Θεού αυτοί άνθρωποι με την σοφία και την γνώση τους και την πίστη τους στον Θεό αφήσαν θαυμαστά κείμενα γεμάτα σοφία και αρετή. Κατάφεραν δε να παντρέψουν κατά τρόπο θαυμάσιο τον αρχαίο Ελληνικό πολιτισμό και την χριστιανική διδασκαλία, γιατί ήταν γνώστες και θαυμαστές και σοφοί μελετητές του έλληνα λόγου και της σοφίας του. Στο σημείο αυτό πρέπει να αναφέρουμε, για μια ακόμη φορά, την σπουδαιότητα των κλασικών σπουδών, δηλαδή την αξία της ελληνικής και λατινικής γλώσσας και σκέψης, οι οποίες δυστυχώς στις ημέρες μας έχουν παραμεληθεί, μπήκαν στο περιθώριο και οι νέες γενεές αγνοούν όχι μόνο την γλώσσα, αλλά και τον μεγάλο πολιτισμό που δημιούργησαν η Ελληνική και Ρωμαϊκή Παράδοση για την πρόοδο της Ανθρωπότητας. Ο Πολιτισμός αυτός θα πρέπει, να μην πεθάνει, να μην λησμονηθεί αλλά να αναβιώσει, προκειμένου να έχουμε μια πιο ισορροπημένη Παιδεία, η οποία θα βοηθήσει την Κοινωνία και τους λαούς να σκέπτονται βαθύτερα, να κρίνουν καλύτερα την ζωή και τις αξίες της και να συμβάλλουν ώστε να ελευθερωθεί ο άνθρωπος από το άγχος του εγωισμού και της ατομικότητας, από την μανία της κατανάλωσης και του άκρατου πλουτισμού και όλων των άλλων κακών που μαστιίζουν την σύγχρονη Κοινωνία.

Οι Μεγάλοι Πατέρες της Εκκλησίας χρησιμοποίησαν την γλώσσα και την σκέψη του αρχαίου Ελληνικού Πολιτισμού για να διερμηνεύσουν το Ευαγγέλιο, για να μεταδώσουν το μήνυμα της εν Χριστώ σωτηρίας που έφερε ο Υιός και Λόγος του Θεού, στον κόσμο. Επειδή, μάλιστα, οι Τρεις Ιεράρχες και πολλοί άλλοι Πατέρες και Διδάσκαλοι της Εκκλησίας ήταν φωτισμένοι άνθρωποι, δεν φοβήθηκαν να χρησιμοποιήσουν την αρχαία σκέψη και φιλοσοφία, για να μπορέσουν να φέρουν το μήνυμα του Ευαγγελίου πιο κοντά στις ψυχές των ανθρώπων. Οι μεγάλοι Πατέρες της Εκκλησίας δεν ήταν απλοί Δάσκαλοι και Κληρικοί - Επίσκοποι, αλλά ήταν πρόσωπα που είχαν προφητικό χάρισμα και ζούσαν καθημερινά το δρόμο των ανθρώπων της Εποχής τους. Ενδιαφέρθησαν δε για την οργανωμένη δημόσια προσευχή και λατρεία, και έτσι συνέγραψαν τις Θείες Λειτουργίες με τις θαυμάσιες προσευχές που περιέχουν μέσα τους όλα εκείνα που χρειάζεται ο άνθρωπος για να είναι ευτυχής, χαρούμενος, υγιής στην ψυχή και το σώμα, να είναι ισορροπημένος και ενωμένος με τον Θεό. Γι' αυτό διέτιπωσαν τούτα τα αθάνατα λόγια: «Τας συζυγίας αυτών εν ειρήνη και ομονοία διατήρησον» τα νήπια έκθρεψον, την νεότητα παιδαγωγήσον, το γήρας περιχράτησον» και «χάρισι αυτοίς βαθείαν και αναφαίρετον ειρήνην ίνα ήσυχον βίον διάγωμεν, εν πάση ευσεβεία και σεμνότητι» (Μ. Βασιλείου).

Οι Μεγάλοι Πατέρες της Εκκλησίας μίλησαν επίσης για την ειρήνη, την ειρήνη με τον Θεό, την ειρήνη με τους Άρχοντες και την ειρήνη μεταξύ των συνανθρώπων μας. Πολύ εύστοχα ο Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος ταυτίζει την ειρήνη με το θέλημα του Θεού. Γράφει: "Πραγματική ειρήνη, είναι εκείνη, που είναι σύμφωνη με το θέλημα

του Θεού, δηλαδή η κατά Θεόν ειρήνη." Το ίδιο διδάξε και ο Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος. Υπενθύμισε ότι η ειρήνη φυγαδεύει την διχόνοια και καλλιεργεί την αγάπη και την συνεργασία μεταξύ των ανθρώπων. Γράφει: "Τι του ημετέρου λόγου το κάλλιστον; Η ειρήνη προσθήσω δ' ότι και το λυσιτελέστατον. Τι δε το αίσχιστον και βλαβερώτατον; Η διχόνοια". Ο Χριστός, διά του στόματος του Αποστόλου των Εθνών Παύλου, διακηρύσσει: "Εάν ταις γλώσσαις των Αγγέλων λαλώ και των ανθρώπων, αγάπην δε μη έχω, γέγονα χαλκός ηχών, ή κίμβαλον αλαλάζον". Και καταλήγει "Η αγάπη πάντα πιστεύει, πάντα ελπίζει, πάντα υπομένει, η αγάπη ουδέποτε εκπίπτει» (Α Κορ. Κεφ. ΙΓ 1-7).

Οι Μεγάλοι Πατέρες της Εκκλησίας είπαν και έγραψαν αθάνατα λόγια και διέτιπωσαν αιώνιες διδασκαλίες, γιατί το Άγιο Πνεύμα κατείχυνε το νούν και την ψυχή τους για να λαλήσουν αγαθά στις καρδιές των ανθρώπων και να σπείρουν στην ύπαρξή μας αυτά που έφερε ο Δεσπότης Χριστός στη Γή μας. Δηλαδή την γνώση της αληθινής πίστωσης, την υπενθύμιση της θείκης αγάπης προς το ανθρώπινο Γένος και την αδιάκοχη και συνεχή πρόνοια και φροντίδα Του για ολόκληρη την Δημιουργία. Αυτές τις βασικές και αιώνιες διδασκαλίες καλλιεργήσαν και διακήρυξαν, μέ λόγια και με πράξεις, οι Τρεις Ιεράρχες και όλοι οι Δάσκαλοι της Εκκλησίας στους κατοπινούς χρόνους μέχρι τις ημέρες μας. Ο Χριστός εκήρυξε ότι εμείς "είμαστε το άλας της Γής". Για να καρποφορήσει αυτό το θείο άλας, οι Μεγάλοι Πατέρες της Εκκλησίας κατά τρόπον μοναδικόν εργάστηκαν σκληρά και επόνεσαν πολύ στο χρόνο της ζωής τους. Είμαι δε βέβαιος ότι και εμείς, ο καθένας με τον δικό του τρόπο, θα γίνουμε το άλας της γής για να ομορφάνει, να νοστιμίσει, αλλά και να συγκρατεί ζωντανή και ανθοφορούσα την Πίστη, το Ευαγγέλιο, την ειρήνη μεταξύ όλων των ανθρώπων που ζούμε στον πλανήτη μας.

Πορτάζουμε, λοιπόν, την μνήμη των Τριών Ιεραρχών και πάντων των Αγίων, για να εμπλουτίσουμε την παιδεία και την γνώση και την Κοινωνία μας, την οικογένεια και την Εκκλησία μας, από το αθάνατο νερό, «το ζων ύδωρ» της διδασκαλίας του Χριστού και την αγιασμένη ζωή των Φίλων του. Καλούμαστε και εφέτος να τιμήσουμε τους Σκαπανείς και Ιερούς Εργάτες του καλού, όπως ήταν οι Τρεις Ιεράρχες, ο Άγιος Βασίλειος ο Μέγας, ο Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος και ο Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος. Είμαστε δε βέβαιοι ότι θα συμμετάσχετε με τις οικογένειες και τους φίλους σας στους πάνδημους Εορτασμούς των Ελληνικών και Χριστιανικών Γραμμάτων. Συμβουλευόμαστε, συνεπώς, πατρικά όλους και όλες σας όπως όχι μονάχα να μελετούμε τις διδασκαλίες των Τριών Ιεραρχών, αλλά και να μεταλαμπαδεύουμε στις νεώτερες γενεές, την αγάπη προς τον Θεό και τους συνανθρώπους μας όπως έπραξαν οι τιμώμενοι Άγιοι. Γι' αυτό και τα Σχολεία μας, οι Σύλλογοι, οι Οργανώσεις, τα Σωματεία και, βέβαια, οι κατά τόπους Κοινοτήτες μας, να οργανώσετε ειδικές εορταστικές εκδηλώσεις με κατάλληλες ομιλίες για να τιμηθούν οι Μέγιστοι αυτοί Διδάσκαλοι και Παιδαγωγοί της Ανθρωπότητας. Τα δε διαχρονικά τους μηνύματα να καταστούν, όσο γίνεται δυνατόν, κοινό κτήμα μικρών και μεγάλων. Έτσι θα διαιωνίζεται το μεγαλείο της πίστωσης και της Θείας Διδασκαλίας τους προς δόξαν του εν Τριάδι Θεού και έπαίνον πάντων ημών και υμών.

Σας εύχομαι υγεία και ευλόγημένη την Νέα Χρονιά 2010, προσεύχομαι για την υγεία σας και διατελώ μετά θερμών ευχών και της εν Κυρίω αγάπης και τιμής

Λονδίνο, Ιανουάριος 2010

Επίσκοπος Θυατείρων και Μεγάλης Βρετανίας Γρηγόριος

Ο Αρχιεπίσκοπος Θυατείρων και
Μεγάλης Βρετανίας Γρηγόριος

Προσφώνηση στη Γιορτή των Ελληνικών και Χριστιανικών Γραμμάτων, Πέμπτη 28 Ιανουαρίου 2010, στις 7:30 μμ, στο Ελληνικό Κέντρο Λονδίνου

Αγαπητοί μας αδελφοί και
αδελφές εν Κυρίω,

Μαζευτήκαμε απόψε για να τιμήσουμε τα Ελληνικά και τα Χριστιανικά Γράμματα, και ιδιαίτερα να τιμήσουμε εκείνους οι οποίοι κατά τρόπον άριστον, πρωτότυπον και αξιοθαύμαστον, υπηρέτησαν αυτά. Είναι οι Τρεις Ιεράρχες, και Μεγάλοι Διδάσκαλοι της Εκκλησίας και του Χριστιανισμού. Βασίλειος ο Μέγας, Γρηγόριος ο Θεολόγος και Ιωάννης ο επικληθείς Χρυσόστομος, των οποίων την μνήμη εορτάζουμε στις 30 Ιανουαρίου κάθε χρόνο. Και παρ' όλο που οι Τρεις Ιεράρχες αποχώρησαν από την σκηνή τούτου του κόσμου, πολλούς αιώνες πριν, ο πρώτος απέθανε το έτος 379, ο δεύτερος το έτος 390, και ο άλλος το έτος 407, εντούτοις η προσφορά τους στην Κοινωνία και η παιδεία τους, η διακονία τους στην Εκκλησία, η αγάπη τους προς την Παιδεία, την Ελληνική και Χριστιανική, και το τεράστιο και σπουδαίο συγγραφικό τους έργο, το ήθος και η βαθεία πίστη τους στον Τριαδικό Θεό,

όλα αυτά και τόσα άλλα, μας υποχρεώνουν κάθε χρόνο να τους θυμόμαστε συλλογικά και με λόγους και με διάφορους πνευματικούς, εκκλησιαστικούς και κοινωνικούς τρόπους να αναζωοπνύουμε στην ψυχή και στην Κοινωνία μας την μνήμη τους, να υπενθυμίζουμε εις αυτούς και αλλήλους ότι αυτοί είναι οι πνευματικοί μας πρόγονοι, οι οποίοι μας έθρεψαν πνευματικά και θρησκευτικά και εκκλησιαστικά μέχρι σήμερα.

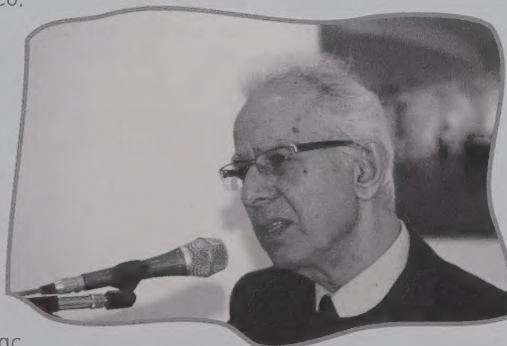
Η εμβέλεια του έργου τους φθάνει μέχρι των ημερών μας και γι' αυτό είναι πολύ χρήσιμο, απαραίτητο, να μελετούμε τις σκέψεις και τα κείμενά τους, την διδασκαλία και το αξεπέραστον ήθος τους, το οποίο

κατεκόσμησε την ζωή των ανθρώπων της εποχής τους και έβαλε την σφραγίδα του στην διαγωγή και το βίωμα των χριστιανών, ιδιαίτερα της Ανατολικής Ορθοδόξου Εκκλησίας. Δικαιολογημένα δε από τα πρώτα χρόνια του θανάτου τους, η Εκκλησία τους ανέβασε εις το πάνθεον των Αγίων και των Φίλων του Θεού και τους ετίμησε όσο κανέναν άλλο. Χαρακτηριστικά μάλιστα οι υμνωδοί της Εκκλησίας, κατά

τρόπον λυρικότατον και αυτόχρονα εμπνευσμένων, εξυμνούν και εκθειάζουν τον βίο και την προσφορά των Τριών Ιεραρχών. Π.χ., τους αποκαλούν «της χάριτος όργανα, τας κιθάρας του Αγίου Πνεύματος, τας ευσήμους σάλπιγγας του Κηρύγματος», καί μας υπενθυμίζουν ότι αυτοί «ήταν οι μυστικές σάλπιγγες, οι θεοφόροι Πατέρες, οι μελωδήσαντες εν μέσω της Εκκλησίας, μέλος εναρμόνιον θεολογίας, Τριάδα μίαν απaráλλακτον ουσίαν τε και θεότητα». Και αλλού, ο υμνωδός ψάλλει «τους αναφθέντας άνθρακας, εκ του αστέκτου πυρός, οι δι' αυτών φωτισθέντες, πιστώως ανευφημήσωμεν. Ούτοι γαρ τη προς αυτό ενώσει εκπυρωθέντες, φωστήρες του κόσμου εγένοντο, ζωτική τοις πτωχοίς χρηματίζοντες δύναντες».

Εγώ απόψε δεν θα σας κάνω ομιλία για τους τρεις Ιεράρχες, ούτε θα σας μιλήσω για την αξία της Παιδείας, της Χριστιανικής και της θύραθεν Παιδείας, την οποία κατά τρόπον εξάισιον επάντρεψαν

οι Μεγάλοι Πατέρες της Εκκλησίας και έτσι επλούτισαν την Χριστιανικήν και παγκόσμια Γραμματολογία. Απόψε ομιλητής θα είναι ο ελλόγιμος καθηγητής, βαθύς στοχαστής και διακεκριμένος ποιητής και λόγιος, ο κ. Κυριάκος Χαραλαμπίδης από την Μεγαλόνησον Κύπρο. Αυτός από τον πλούτο της

προσωπικής του πείρας, της λιπαρής σοφίας και γνώσεως και προφητικής ενοράσεώς του, θα μας μεταφέρει στους ωραίους εκείνους κόσμους, που μόνον οι ποιητές και «οι μύστες τής του Θεού επιστήμης, της σοφίας», μπορούν να το κάνουν. Γι' αυτό τον καλωσορίζουμε και τον ευχαριστούμε γιατί δέχθηκε την πρόσκλησή μας.

και η δική τους αγάπη για τον άνθρωπο και τον Έλληνα λόγον συνεχίζει να ανθίζει και να καρποφορεί και κατά Θεόν και κατά άνθρωπον, για την δόξα του εν Τριάδι δεδοξαμένου Θεού και έπαινον όλων εκείνων, όπως ο κ. Χαραλαμπίδης, όσοι αφιέρωσαν την ζωή τους για να μελετούν και να πλουτίζουν αυτήν την

αιώνια και ιερή παράδοση,

της οποίας είμαστε και φορείς και κληρονόμοι και άγρυπνοι συνεχιστές και πιστοί θεματοφύλακες.

Ο κ. Χαραλαμπίδης είναι ταλαντούχο πρόσωπο, είναι «κάλαμος γραμματέως οξυγράφου», διατύπωσε δε θαυμάσιους στίχους στην Ελληνική γλώσσα, γι' αυτό βραβεύτηκε και από την Κύπρο και από την Ελλάδα και αλλού για τα ποιήματα και την εν γένει συγγραφική του προσφορά στον Ελληνισμό και την σκεπτομένη-πολιτισμένη Οικουμένη γενικώτερα. Γι' αυτό και τα ποιήματα και τα άλλα έργα του υπομνηματίζονται, μεταφράζονται και γίνονται αντικείμενον μελέτης από τους πνευματικούς και πολιτιστικούς κύκλους της γενέτειρας του Κύπρου, της Ελλάδος, και του υπολοίπου ανά της Υφής διαισθητικού Ελληνικού Κόσμου και όχι μόνον.

Πολύ εύστοχα ο Οικουμενικός Πατριάρχης στο μήνυμά του που διαβάσαμε πρό ολίγου, περιγράφει λακωνικώτατα το έργο του Κυριάκου Χαραλαμπίδη με τα πιο κάτω λόγια: «ο Ελλογιμώτατος κύριος Κυριακός Χαραλαμπίδης, ιστορικός, αρχαιολόγος, φιλόλογος, διευθυντής ραδιοφωνίας και κυρίως εξαιρετος ποιητής, δικαίως πολυβραβευμένος, σεμνός υμνητής του θείου, του ωραίου και του ιερού, λάτρης της πατρίδος του Κύπρου, τεχνίτης εξαιρετικών, εμπνευσμένων, ουρανίων στίχων, είναι ο πλέον κατάλληλος διά να ομιλήσει εις μίαν τοιαύτην εκδήλωσιν».

Είναι και άλλα πολλά που θα ήθελα απόψε να αναφέρω για τον διακεκριμένο ομιλητή, αλλά θα πρέπει να δώσω τον λόγο στον ίδιο για να μας μιλήσει και να μας μεταφέρει στον πνευματικό κόσμο της ποιητικής του δημιουργίας, ο οποίος, είμαι βέβαιος, θα μας σαγηνεύσει και θα μας διεγείρει την ψυχή και την καρδίαν και θα εμπλουτίσει τον νού μας για να μορφωθούμε κατά Θεόν και να γευθούμε από «την πάρεδρον του Θεού σοφίας», την οποίαν οι Μεγάλοι Πατέρες της Εκκλησίας είχαν αντλήσει και οι ποιητές, περισσότερο ίσως παντός άλλου, μπορούν να εκφράσουν, να διερμηνεύσουν και να διακηρύξουν με τον ποιητικόν λόγον και το δοθέν σ' αυτούς υπό του Κυρίου τάλαντον.

Ποιάς είναι ο Κυριάκος Χαραλαμπίδης; Εγεννήθη στο υπό κατοχή χωριό Άχνα Αμμοχώστου, το έτος 1940. Σπούδασε στο Πανεπιστήμιο Αθηνών Ιστορία και Αρχαιολογία, θέατρο στην Αθήνα και ραδιοφωνία στο Μόναχο. Αρχικά εργάσθηκε σαν φιλόλογος καθηγητής στην Εκπαίδευση και ύστερα στο ΡΙΚ για τρεις δεκαετίες και συνταξιοδοτήθηκε σαν Διευθυντής Ραδιοφωνίας. Εξέδωσε δέκα ποιητικές συλλογές και τιμήθηκε τρεις φορές με το Κρατικό Βραβείο Ποίησης της Κύπρου. Πήρε επίσης βραβείο από την Ακαδημία Αθηνών και το Κρατικό Βραβείο Ποίησης της Ελλάδος. Εξέδωσε δύο Τόμους δοκίμια με θαυμάσιες μελέτες για την ποίηση και πολλά άλλα θέματα πολιτισμού, ιστορίας, τέχνης και ζωής. Ήταν ποιητής και βαθύς στοχαστής των ανθρωπίνων πραγμάτων και της Ιστορίας του Ελληνισμού, Οικουμενικού και μη, μετέφρασε τρεις ύμνους του Ρωμανού του Μελωδού, για τους οποίους βραβεύτηκε από την Ελληνική Εταιρεία Μεταφραστών της Ελλάδος. Επίσης βραβεύτηκε με το Διεθνές Έπαθλο Καβάφη στην Αίγυπτο και έλαβε και άλλα βραβεία διακρίσεως για την ποίησή του και την προσφορά του στα Γράμματα. Όπως χαρακτηριστικά ελέχθη «το ποιητικό και δοκιμιογραφικό έργο του Κυριάκου Χαραλαμπίδη απηχεί αφενός το χαρακτήρα της κυπριακής εντοπιότητας, και αφετέρου διεκτείνεται προς μία οικουμενική αντίληψη του κόσμου, διαπλατύνοντας συνάμα την έννοια του Ελληνισμού». Και εγώ προσθέτω ότι ο ομιλητής της βραδυάς έχει βαθειάν θεολογικήν θεώρηση των πραγμάτων του κόσμου, γι' αυτό και καταφέρνει να διερμηνεύσει τα ανθρώπινα με τον φακό της αιωνιότητας, της πίστεως και της ελπίδος και ιεράς χαρμολύπης και λυτρωτικής αισιοδοξίας.

Το θέμα της ομιλίας του είναι: «Αιγιαλούσης επίσκεψις: μνήμη και φανέρωση του προσώπου της ακραίας Κύπρου». Ο ίδιος θα μας το διερμηνεύσει με τον δικό του ποιητικό, πνευματικό τρόπο και θα μας μυσταγωγήσει ώστε όχι μόνον εμείς, αλλά και οι τιμώμενοι Άγιοι Τρεις Ιεράρχες και Οικουμενικοί Διδάσκαλοι, να ευφρανθούν γιατί η δική τους προσφορά

ΨΗΦΙΣΜΑ ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΕΚΛΟΓΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟ ΘΥΑΤΕΙΡΩΝ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΒΡΕΤΑΝΙΑΣ

ΚΚ ΓΡΗΓΟΡΙΟ

Κυριακή 21 Φεβρουαρίου 2010

Επικαλούμενοι τις ευλογίες σας, σάς στέλλουμε θερμό μήνυμα αγάπης και σεβασμού, εκ μέρους του νέου Διοικητικού Συμβουλίου και των μελών της Ελληνικής Κυπριακής Αδελφότητας, με την ευκαιρία της Γενικής και Εκλογικής Συνέλευσης της Αδελφότητας.

Η μεγάλη αγάπη, το ενδιαφέρον, η προτεραιότητα που δίνετε στις εκδηλώσεις του ιστορικού μας σωματίου μας προσδίδουν μεγάλη τιμή και μας επιφορτίζουν με ακόμα μεγαλύτερες ευθύνες προς εσάς, τα μέλη μας και την παροικία μας.

Οι πολύχρονοι δεσμοί και η στενή συνεργασία της Εκκλησίας με την Αδελφότητα πιστεύουμε ότι είχαν μεγάλη και ευεργετική επίδραση στην ομογένεια. Τόσο εμείς όσο και ολόκληρη η παροικία μας, εκτιμούμε πολύ το πλούσιο, εθνικοθρησκευτικό φιλανθρωπικό και κοινωνικό έργο που επιτελείτε και τις ακούραστες προσπάθειες που καταβάλλετε για να κρατηθεί η ομογένεια κοντά στην Εκκλησία μας και να αυξηθούν τα ελληνικά μας σχολεία για να μπορέσει η τρίτη και τέταρτη γενεά των αποδήμων να μάθει τη γλώσσα, τη θρησκεία,

τον πολιτισμό και τις παραδόσεις της φυλής μας.

Η Ελληνική Κυπριακή Αδελφότητα, πάντοτε πρωτοπόρος στις εθνικές μας εκδηλώσεις θα συνεχίσει και θα αυξήσει ακόμα περισσότερο τις επαφές και τις διαφωτιστικές μας προσπάθειες, στα κέντρα αποφάσεων της Βρετανίας και θα ζητεί, να εξασκήσει την επιρροή της προς την Τουρκία, για τον τερματισμό της τουρκικής κατοχής και την επανένωση της Κύπρου και του λαού της, για να έρθει η ελευθερία, η ειρήνη, η πρόοδος και η ευημερία στο μαρτυρικό μας νησί.

Σας διαβεβαιώνουμε ότι θα συνεχίσουμε να εργαζόμαστε, με τη δική σας καθοδήγηση και βοήθεια για την πρόοδο και προκοπή της ομογένειας, τη διατήρηση της ελληνικής ταυτότητας των νέων γενεών και θα ενισχύουμε τις ακούραστες προσπάθειες που καταβάλλετε για την εξάπλωση της Εκκλησίας του Χριστού στη χώρα που ζούμε.

Χάρης Σοφοκλείδης
Πρόεδρος

ΣΤΙΓΜΙΟΤΥΠΑ ΕΚ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ

Ομιλία του Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου εις την Σύσκεψη των Προεδρείων των Εκκλησιών και Κοινοτήτων της Αρχιεπισκοπής

Ομιλία του Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου Θυατείρων και Μεγάλης Βρετανίας κ. Γρηγορίου εις την Έκτακτη και άτυπη Σύσκεψη των Προεδρείων των Εκκλησιών και Κοινοτήτων της Αρχιεπισκοπής, την Πέμπτη, 4 Φεβρουαρίου 2010, και ώρα 5:30 μ.μ. στους χώρους του Ιερού Καθεδρικού Ναού Κοιμήσεως της Παναγίας, Wood Green.

* Αξιότιμοι και αγαπητοί Σύεδροι, Πρόεδροι και Αντιπρόεδροι των ευλογημένων Κοινοτήτων και Εκκλησιών της Βιβλικής αυτής Επαρχίας του Οικουμενικού Θρόνου Κωνσταντινουπόλεως

Καλοσώρισμα-Ευχαριστίες για την διακονία σας

Είναι με ιδιαίτερη χαρά που έχουμε το προνόμιο να συναντιόμαστε όλοι σήμερα κάτω από την ιερή Στέγη του Καθεδρικού Ναού της Κοιμήσεως της Παναγίας, Wood Green, για να

συσκεφθούμε για τα διάφορα ζητήματα της Εκκλησίας, των Ενοριών μας στις οποίες είστε Πρόεδροι και Σύμβουλοι και στους οποίους ο Αρχιεπίσκοπος έχει αναθέσει την υπευθυνότητα για την διαχείριση των κοινών στην Ενορία σας.

Σας κάλεσα για να σας ευχαριστήσω θερμά για την διακονία, την εθελοντική προσφορά και για τους κόπους που υποβάλλεστε για την ομαλή και εύρυθμη λειτουργία της Κοινότητας που υπηρετείτε. Γνωρίζω πολύ καλά ότι η διακονία σας πολλές φορές είναι δύσκολη και κουραστική και κόποτε πάνω από τις δικές σας δυνατότητες, αλλά πρέπει να ομολογήσω ότι τα καταφέρνετε γιατί έχετε πίστη, είστε άνθρωποι ευλαβείς, θεοσεβούμενοι και αφοσιωμένοι εις το καθήκον σας και, με την βοήθεια του Αγίου Θεού, ανταποκρίνεστε με πολλή επιτυχία εις την εθελοντική αυτή, αλλά πολύ υψηλή διακονία σας εις την Εκκλησία μας.

Γι' αυτό και θεώρησα καλό να συγκαλέσω αυτή την έκτακτη, άτυπη Συνεδρίαση για να σας ευχαριστήσω και διά ζωής αυτοπροσώπως, αλλά και να μοιραστούμε και το φαγητό που θα ακολουθήσει στους χώρους της Κοινότητός μας αυτής. Θα μοιραστούμε επίσης και τις σκέψεις, τόσο τις δικές μου όσο και τις δικές σας για τα ζητήματα που καθημερινά, τώρα, αλλά και εις το εγγύς και απώτερο μέλλον θα απασχολήσουν τις Ενορίες μας. Γι' αυτό και θα ήθελα όσοι έχετε ζητήματα ή απόψεις, να τις αναφέρετε σύντομα και έτσι θα μπορούσαμε να αλληλοσυμπληρώσουμε το μέλλον που ο καθένας οραματίζεται για την Εκκλησία μας, για την τοπική Ενορία μας, στο Ηνωμένο Βασίλειο και την Ιρλανδία.

Θέλω επιγραμματικά και σύντομα να αναφέρω τα πιο κάτω:

Διοίκηση-Ομαλή λειτουργία της Κοινότητας

Η τακτική και απρόσκοπτη και ομαλή λειτουργία κάθε Κοινότητας, επικεφαλής της οποίας είστε εσείς το Διοικητικό Συμβούλιο, μαζί με τους Ιερείς σας και ιδιαίτερα τον Προϊστάμενο του Ναού σας. Γι' αυτό πρέπει να συνεργάζεστε μεταξύ σας και με τις άλλες Επιτροπές που υπάρχουν στην Κοινότητά σας. Απαραίτητα, για να υπάρχει πρόοδος στην Κοινότητα και ειρήνη, πρέπει να συνεδριάζει τακτικά το Διοικητικό Συμβούλιο, με την παρουσία και την συμμετοχή του Ιερέα ή των Ιερέων σας όλων,

να κρατείτε πρακτικά της Συνεδρίας και να διατυπώνετε, χωρίς φόβο και χωρίς πάθος και πείσμα, τις απόψεις σας για το καλό της Εκκλησίας.

Συνεργασία με τους Ιερείς

Οι Ιερείς είναι οι υπηρέτες και ποιμένες του Λαού της Ενορίας, γι' αυτό και πρέπει να τους σέβεστε, να τους

προστατεύετε με την αγάπη και το ενδιαφέρον

σας. Να συνεργάζεστε στενά μαζί τους και να τους συμβουλευέστε και να τους ενημερώνετε για όλα τα ζητήματα της Ενορίας σας. Είναι σκατανόητο να διαπληκτίζονται οι Επίτροποι με τους Κληρικούς τους, γιατί, σε τελευταία ανάλυση, οι Ιερείς είναι οι πνευματικοί πατέρες του λαού μας και υπηρετούν την Αγία Τράπεζα και τελούν τα μυστήρια της σωτηρίας και του αγιασμού όλων μας. Δεν είναι υπάλληλοι της Επιτροπής, είναι διάκονοι και προσεύχονται για όλους μας στο Θρόνο του Θεού. Είναι όμως και άνθρωποι με ανθρώπινες αδυναμίες και ανάγκες για να ζήσουν και αυτοί και η οικογένειά τους. Γι' αυτό να μην παρεξηγήστε και να φιλονικείτε με τους Ιερείς σας

Αρχείο-Ιστορικό Κοινότητας

Εκτός των άλλων υποχρεώσεών σας, είναι και η δημιουργία και διαφύλαξη των Αρχείων της Κοινότητός σας. Κάθε τοπική Ενορία δημιουργεί ιστορία με την ζωή και με τα έργα της, τα οποία καταγράφει και φυλάσσει ως κόρη οφθαλμού. Να παίρνετε, λοιπόν, και να φυλάσσετε φωτογραφίες στις διάφορες εκδηλώσεις σας και να καταγράφετε την ιστορία και τις αποφάσεις σας. Γι' αυτό απαιτείται και γνώση και χρόνος και χρήματα και στενή συνεργασία με τους Κληρικούς, οι οποίοι, τουλάχιστον κατά τεκμήριον, φυλάσσουν το Αρχείο της Κοινότητας. Γι' αυτό και είστε όλοι υποχρεωμένοι να δουλεύετε μαζί και να επιστρατεύετε ανθρώπους ικανούς να βοηθούν.

Κάθε Διοικητικό Συμβούλιο πρέπει να φιλοδοξεί να έχει ως μέλος του ένα δικηγόρο, ένα λογιστή, ένα δάσκαλο και άλλα πρόσωπα που θα μπορούν να βοηθήσουν στα Κοινά με τις γνώσεις και την πείρα τους.

Συνεργασία μεταξύ Επιτρόπων και Επιτροπών της Κοινότητας

Όπως ξέρετε, σε κάθε Κοινότητα, ιδιαίτερα στις μεγάλες κυρίως, υπάρχουν και άλλες Επιτροπές, η Επιτροπή του Σχολείου, η Επιτροπή της Αδελφότητας των Κυριών και Δεσποινίδων, υπάρχουν οι Κηδεμόνες, εις το όνομα των οποίων – κατά τον Νόμο – είναι εγγεγραμμένη η ακίνητη περιουσία εκάστης Κοινότητας. Οι Κηδεμόνες, ή Trustees, είναι μέλη της τοπικής Κοινότητας και είναι πρόσωπα έντιμα, όπως και οι Επίτροποι, και νομικά ανεγνωρισμένοι από το Κράτος, γι' αυτό και δεν μπορούμε να τους παύσουμε, εκτός αν πεθάνουν, παραιτηθούν ή αναγκαστούν να παραιτηθούν από τους άλλους Κηδεμόνες για λόγους ηθικής τάξεως και προς το συμφέρον της Εκκλησίας που υπηρετούν. Γι' αυτό και επιβάλλεται να συνεργάζεστε στενά με τους Κηδεμόνες, να συνεδριάζετε μαζί για να τους ενημερώνετε και να τους συμβουλευέστε ανάλογα για τα ζητήματα της Εκκλησίας, ιδιαίτερα τα περιουσιακά και τα οικονομικά της.

Καταστατικό – Διοίκηση Συνεδρίων, Γενικές Συνελεύσεις

Οι Κοινότητές μας λειτουργούν με βάση το Καταστατικό, το οποίο είναι αναγνωρισμένο και εγκεκριμένο από το Οικουμενικό μας Πατριαρχείο. Γι' αυτό εσείς οι Επίτροποι, οι Ιερείς και οι Κηδεμόνες, οφείλετε να το γνωρίζετε και να το εφαρμόζετε στην Διοίκηση της Ενορίας. Το Καταστατικό προνοεί ότι κάθε δύο χρόνια

ανανεώνεται το Διοικητικό Συμβούλιο, γι' αυτό και πρέπει να το τηρείτε με ευλάβεια και ευθύνη, συνεργαζόμενοι και μεταξύ σας και με την Αρχιεπισκοπή σας, αποφεύγοντας παρεξηγήσεις, αταξίες και πράγματα έξω από το Καταστατικό και τα θέσμις της Ορθόδοξης Εκκλησίας. Δυστυχώς πολλά Συμβούλια δεν συμβάλλουν στην τήρηση του Καταστατικού, δεν επιθυμούν την αλλαγή του Συμβουλίου και την ανανέωση των Επιτροπών. Αμελούν, πολλές φορές, και έτσι παρατηρείται κάποια αταξία, σασιμότητα και δυοκομία εις την άσκηση του καθήκοντός τους για το καλώς νοούμενο συμφέρον και το μέλλον της τοπικής Εκκλησίας. Αναφέρω αυτά για να σας καταστήσω προσεκτικούς και να σας συμβουλευσω πατρικά να συμμορφωθείτε προς τις διατάξεις του Καταστατικού για το καλό και το δικό σας και το συμφέρον της τοπικής Ενορίας, την οποία με τόση φιλοτιμία και αφοσίωση υπηρετείτε όλοι σας.

Το Καταστατικό, επίσης, προνοεί να γίνονται Ετήσιες Γενικές Συνελεύσεις με τα Μέλη της Κοινότητας. Να γίνεται ετήσιος απολογισμός των πεπραγμένων και των οικονομικών της Ενορίας και να αποστέλλονται αντίγραφα της οικονομικής καταστάσεως εις την Αρχιεπισκοπή και σ' όλα τα Μέλη της Κοινότητας.

Δυστυχώς, αρκετές Ενορίες – Κοινότητες, δεν τηρούν αυτή την πρόνοια του Καταστατικού, γι' αυτό η Αρχιεπισκοπή θα υποχρεωθεί να επιβάλει κυρώσεις ώστε να εφαρμόζεται το Καταστατικό.

Αναθεώρηση Καταστατικού

Η Ιερά Αρχιεπισκοπή αναθεώρησε το Καταστατικό των Κοινοτήτων της αλλά δεν προέβη εις την εφαρμογή του μέχρις ότου το εγκρίνει το Οικουμενικό μας Πατριαρχείο και η Κληρικολαϊκή Συνέλευση της Αρχιεπισκοπής, την οποία, συν Θεώ, θα καλέσουμε φέτος. Πρό διετίας ο Αρχιεπίσκοπος διόρισε ειδική Επιτροπή με Πρόεδρο τον Θεοφιλέστατο Επίσκοπο Ναζιανζού κ. Θεοδώρητον. Η Επιτροπή εργάστηκε φιλότιμα και έκανε σχετικές αλλαγές και προσαρμογές στο Καταστατικό. Γι' αυτό ελπίζουμε ότι φέτος, πριν από την Κληρικολαϊκή Συνέλευση, θα το μεταφράσουμε και στα Αγγλικά και θα το ταχυδρομήσουμε στις επιμέρους Κοινότητες για να κάνουν τις παρατηρήσεις τους, προτού το δώσουμε προς έγκριση στο Οικουμενικό μας Πατριαρχείο.

Επόμενο Κληρικολαϊκό Συνέδριο

Θα ήθελα, στην σημερινή μας έκτακτη αυτή Συνεδρίαση, να εισηγηθείτε τις πιο κατάλληλες ημερομηνίες και τον τόπο που θα συγκληθεί το επόμενο

Κληρικολαϊκό μας Συνέδριο. Η σύγκληση Κληρικολαϊκού Συνεδρίου δεν είναι εύκολη υπόθεση. Εκτός των άλλων, χρειάζεται μεγάλη οργάνωση και πολλές δαπάνες για την κάλυψη της φιλοξενίας και των άλλων εξόδων. Γι' αυτό θα ήθελα εν προκειμένω τις σκέψεις σας.

Οικονομικά της

Κοινότητας.

Την διαχείριση των οικονομικών της τοπικής Ενορίας ασκεί υπεύθυνα η τοπική Εκκλησιαστική Επιτροπή, την οποία άλλως πως καλούμε Διοικητικό Συμβούλιο. Γι' αυτό έχουμε εμπιστοσύνη ότι προστατεύει τις εισφορές, τον δίσκο και οτιδήποτε άλλο δώρο προσφέρουν οι πιστοί.

Για όλα τα χρήματα, που εισπράττετε από την Ενορία και για την Ενορία, απαραίτητα πρέπει να δίνετε απόδειξη και τα χρήματα να τα καταθέτετε αμέσως εις την Τράπεζα. Οι πληρωμές όλες να γίνονται με επιταγές και κάθε μήνα ο Πρόεδρος, και ο Ταμίας και η Επιτροπή όλη, θα πρέπει να γνωρίζουν τα οικονομικά της Ενορίας. Τα έσοδα, δηλαδή, και τα έξοδα αυτής. Στο τέλος του χρόνου τα οικονομικά να ελέγχονται από επίσημα αναγνωρισμένο λογιστή (Chartered, Certified Accountants), να αναρτώνται εις τον πίνακα της Εκκλησίας και να αποστέλλεται αντίγραφό τους εις την Αρχιεπισκοπή.

Φιλανθρωπικά Ιδρύματα – Charities, Δαπάνες Κοινότητας

Όσες Κοινότητες είναι Φιλανθρωπικά Ιδρύματα σύμφωνα με τους νόμους του Κράτους (Charities), το Διοικητικό Συμβούλιο οφείλει να στέλνει αντίγραφο του λογαριασμού της Ενορίας εις

τους Charity Commissioners. Επειδή πολλά Συμβούλια, χωρίς πολλή μελέτη και χωρίς προγραμματισμό και χωρίς να έχουν τα ανάλογα χρήματα, παραγγέλλουν έπιπλα, εικόνες και άλλα ιερά αντικείμενα και είδη και έτσι επιφορτίζουν και χρεώνουν την Ενορία με δυσβάσταχτα χρέη και ποσά, συστήνουν θερμά και συμβουλεύουν πατρικά να πάρει αυτή η τακτική. Δεν επιτρέπεται, δεν συμφέρει εις την Κοινότητα και εις την Εκκλησία μας να ξοδεύουμε τα χρήματα αλόγιστα και χωρίς πρόγραμμα και χωρίς την συμβουλή και την ευλογία της Αρχιεπισκοπής. Γι' αυτό απαγορεύουμε την δαπάνη πέραν των £5.000 (πέντε χιλιάδων λιρών Αγγλίας) χωρίς την γνώση και την ομόφωνη γνώμη του Διοικητικού Συμβουλίου, των Ιερέων και της Αρχιεπισκοπής.

Προστασία Οικονομικών Κοινοτήτων

Αναφέρω αυτά όχι για κανέναν άλλο λόγο, αλλά για να σας προστατεύσω από υπερβολικές, για την οικονομική αντοχή της Κοινότητας, δαπάνες, πιο πολύ όμως για να προστατεύσω την τοπική Ενορία και το Ποίμνιό μας, ώστε στο μέλλον να μην βρεθεί ενώπιον οικονομικών δυσκολιών και να μην μπορεί να ανταποκρίνεται στις άμεσες ανάγκες και τις προτεραιότητές της, όπως είναι η συντήρηση του Ναού, η αγορά κατοικίας, η μισθοδοσία του Ιερού Κλήρου και των βοηθών αυτών και η ομαλή λειτουργία και η προστασία και πρόοδος του Ελληνικού και Κατηχητικού Σχολείου της και των άλλων δραστηριοτήτων της Ενορίας.

Αδελφοί και αδελφές, εν Κυρίω όλοι έχουμε υποχρέωση να προστατεύουμε τα οικονομικά της Ενορίας και, όπου μπορούμε και όσο μπορούμε, να αποταμιεύουμε τα χρήματα της Ενορίας για να έχουμε αποθέματα σε δύσκολους καιρούς, αλλά και για να μπορούμε να διασφαλίσουμε το μέλλον των Ενοριών μας και την πρόοδο της Εκκλησίας μας εις το Ηνωμένο Βασίλειο και την Ιρλανδία. Μην λησμονείτε ότι μερικές Ενορίες έχουν τεράστια χρέη, γιατί αγόρασαν σχολικά κτήρια και δαπάνησαν πολλά χρήματα για τον ανακαίνισμο και τον ιεροστολισμό της Ενορίας τους. Άλλες, οι μικρές Ενορίες, δεν διαθέτουν τίποτα, ούτε τους στοιχειώδεις τόπους λατρείας έχουν. Δεν διαθέτουν μόνιμο Ιερέα και δάσκαλο για τις στοιχειώδεις λειτουργικές και άλλες χρείες τους, γι' αυτό και εξαρτώνται από την στοργή και την μέριμνα της Ιεράς Αρχιεπισκοπής, η οποία κατα δύναμη τις φροντίζει για να μπορούν να συνεχίσουν την ιερή αποστολή τους.

Θέλω στο σημείο αυτό να υπογραμμίσω τον διορισμό, όπου τούτο είναι δυνατόν, ειδικού, έμμισθου, ωρομίσθιου γραμματέως, ο οποίος θα βοηθά στην Εκκλησία και το Σχολείο καθώς και θα έχει την ευθύνη για τους λογαριασμούς και την αλληλογραφία της Κοινότητας και την συγκέντρωση υλικού και την οργάνωση τους Αρχείου της.

Πρέπει, στο σημείο αυτό, να αναφέρω ότι μερικές Κοινότητες - δεν θέλω να αναφέρω ποιές είναι αυτές - συνεργάζονται στενά με την Αρχιεπισκοπή και προσφέρουν μεγάλη βοήθεια στις μικρές Κοινότητες με την διάθεση Ιερέων και με άλλους ανθρώπινους και χριστιανικούς έμπρακτους τρόπους. Γι' αυτό και από της θέσεως αυτής θέλω να ευχαριστήσω αυτές τις Κοινότητες και αυτούς τους Κληρικούς, οι οποίοι με πολλή προθυμία και ιεραποστολικό ζήλο εξυπηρετούν αυτή την κατηγορία των Ναών και των Εκκλησιών μας, πολλές φορές κάτω από δύσκολες συνθήκες. Πρέπει δε να αναφέρω εδώ ότι για να έχουμε αρκετούς νέους Ιερείς μορφωμένους, θεολόγους, με ιεραποστολικό ζήλο απαραίτητα πρέπει να τους αμοιβούμε υποφερτά και οι Κοινότητες να διαθέτουν οικίες ιδιόκτητες για

να διαμένουν οι Ιερείς μας. Μετά λύπης μου, επίσης, αναφέρω ότι σε μερικές Κοινότητες, ενώ έχουν κατοικία, οι Ιερείς απαιτούν να μένουν μακριά από την Ενορία και έτσι την επιβαρύνουν με μεγάλες δαπάνες. Νομίζω ότι η τακτική αυτή θα πρέπει να παύσει και να εξευρεθεί τρόπος διευθετήσεως αυτής της στασίας. Προς την κατεύθυνση αυτή οφείλουμε να αποβλέπουμε όλοι για να προστατεύουμε και τους ανθρώπους οι οποίοι διακονούν την Εκκλησία ως Κληρικοί, ή βοηθοί, ούτως ώστε να ενθαρρύνουμε αυτούς για να ιερωθούν και να διακονούν με προθυμία και ενθουσιασμό την Εκκλησία.

Ταμείο Ασφάλισης και Συντάξεως του Κλήρου

Προς τούτο η Αρχιεπισκοπή έχει ιδρύσει το Ταμείο Συντάξεως και Ασφαλίσεως των Κληρικών και τόσο η Αρχιεπισκοπή όσο και οι τοπικές Ενορίες συνδράμουν σ' αυτό ανάλογα. Ήδη η Διοικούσα Επιτροπή τούτου του Ταμείου συνήλθε υπό την Προεδρία του Αρχιεπισκόπου και μελέτησε τρόπους για την βελτίωση του Ταμείου Συντάξεως και Ασφαλίσεως του κλήρου αυτής και θα σας ενημερώσει εν καιρώ.

Αποσπασμένοι εξ Ελλάδος Κληρικοί

Πρέπει στο σημείο αυτό να αναφέρω επίσης, ότι ένας σημαντικός αριθμός των κληρικών της Αρχιεπισκοπής είναι αποσπασμένοι από την Εκκλησία της Ελλάδος και έτσι αυτοί είναι καλυμμένοι συνταξιοδοτικά και οικονομικά από την Εκκλησία της Ελλάδος. Οι Κληρικοί αυτοί είναι προνομιούχοι, εν συγκρίσει με τους άλλους που υπηρετούν στην Αρχιεπισκοπή, γιατί παίρνουν το επιμίσθιό τους και από την Ελλάδα και, γι' αυτό το λόγο, πρέπει και εσείς να γνωρίζετε καλώς τα πράγματα αλλά και αυτοί να μην είναι απαιτητικοί εις τις απολαβές τους.

Φορολογία

Σχετικά με όσα είπα, είναι επίσης και τα οικονομικά ζητήματα που αναφέρονται σύμφωνα με τους Νόμους, εις την φορολογία, την υγεία και την σύνταξη κάθε Κληρικού που υπηρετεί εις την Μεγάλη Βρετανία. Γι' αυτό η τοπική Ενορία οφείλει να καλύπτει τις ανάλογες δαπάνες και να ενημερώνει τους Κληρικούς της για την δική τους ευθύνη και υποχρέωση. Σας συμβουλεύω, λοιπόν, πατρικά να είστε συνεπείς με τους Νόμους της χώρας και να συμβουλευέστε τον λογιστή σας για τέτοιων φύσης πράγματα.

Ελληνικό και Κατηχητικό Σχολείο

Όπως γνωρίζετε, κάθε Ενορία διαθέτει ή οφείλει να έχει το δικό της τοπικό Νυχτερινό και Σαββατιανό Ελληνικό και Κατηχητικό Σχολείο, εις το οποίο φοιτούν παιδιά μικρής αλλά και νεανικής ηλικίας, συμβουλεύω δε πατρικά να προστατεύετε και να ενισχύετε το Σχολείο. Είναι και δική σας υπόθεση και ευθύνη η πρόοδος και η ομαλή λειτουργία του Σχολείου, γι' αυτό να μην ταγκουνεύσετε στις δαπάνες για το Σχολείο. Να διαθέτετε πάντοτε από τα κεφάλαια του Ταμείου της Εκκλησίας για την πρόοδο και την ανάπτυξη του Σχολείου. Όπως γνωρίζετε, οι πιο πολλές Κοινότητές μας διαθέτουν ιδιόκτητα Σχολικά κτήρια. Γι' αυτό να τα κρατείτε καθαρά, περιποιημένα και ζεστά, για να αισθάνονται τα παιδιά και οι δάσκαλοι άνετα και να είναι ευχαριστημένοι και περήφανοι και για την Εκκλησία και για το Σχολείο τους. Να ενθαρρύνετε και να βοηθάτε ανάλογα ώστε να υπάρχει Σχολική Επιτροπή αποτελούμενη από Γονείς και φίλους της Παιδείας, να έχει δικό της Ταμείο και να συμμετέχουν ενεργά οι Γονείς στην Διοίκηση και συντήρηση και την πρόοδο

του Σχολείου.

Η Σπουδαιότητα της Παιδείας

Πρέπει στο σημείο αυτό να επαναλάβω ότι το μέλλον της παρουσίας εδώ και της προκοπής της Ορθόδοξης Εκκλησίας και των Ενοριών μας, θα εξαρτηθεί σε πολύ μεγάλο σημείο από τα Σχολεία που διαθέτουμε. Θα εξαρτηθεί το μέλλον μας από την γνώση και την κατήχηση της Πίστεως και της παράδοσής μας. Θα εξαρτηθεί πολύ από την Οικογένεια, την Ενορία, τους Κληρικούς και τους λαϊκούς δασκάλους, αλλά και από την πρόνοια και το ενδιαφέρον των Επιτρόπων αλλά και γενικότερα των Αρχόντων μας. Γι' αυτό να προστατεύετε ως κόρη οφθαλμού τα παιδιά, τη Νεολαία και να τους βοηθάτε ανάλογα για να αγαπούν και να σέβονται την Εκκλησία και να την σκέφτονται και να την θεωρούν δική τους και προσωπική τους υπόθεση. Γι' αυτό τα Διοικητικά Συμβούλια οφείλουν να προσοούν, να διαθέτουν χρήματα για την Παιδεία, την Ελληνική, την Χριστιανική, την Ορθόδοξη μας πίστη και την Θεία Λατρεία. Η έκδοση φυλλαδίων, η προετοιμασία και κυκλοφορία ειδικών βιβλίων, όπως είναι η Θεία Λειτουργία και η Ιερά Κατήχηση, είναι απαραίτητα εργαλεία για τη Νεά Γενιά. Και επειδή ζούμε σε Αγγλικό χώρο, απαραίτητα, τα κείμενά μας, τα βιβλία και τα περιοδικά μας πρέπει να είναι δίγλωσσα για ευνόητους λόγους.

Βιβλιοπωλείο

Για να έχουμε καλή διοίκηση και καθηκτική διδασκαλία και Χριστιανική και Ελληνική Παιδεία, χρειαζόμαστε βιβλία. Γι' αυτό κάθε Κοινότητα πρέπει να έχει το δικό της μικρό βιβλιοπωλείο για να διευκολύνει και τους μικρούς και τους μεγάλους. Βιβλιοπωλείο και δανειστική Βιβλιοθήκη είναι απαραίτητα και πολύ χρήσιμα σε κάθε Εκκλησία και σε κάθε Ελληνικό και Καθηκτικό Σχολείο.

Για να γίνουν, όμως, αυτά, εκτός του έμψυχου υλικού, τους ανθρώπους, τους εθελοντές και τους οραματιστές του καλού, χρειάζονται χρήματα. Όπως έλεγε κάποιος αρχαίος Έλληνας πολιτικός και σοφός "Δει δη χρημάτων και άνευ τούτων ουδέν δύναται γενέσθαι". Τα χρήματα τα διαχειρίζονται το Διοικητικό Συμβούλιο, οι Επίτροποι και οι Επιτροπίσες. Τα έχουν οι πλούσιοι αλλά και οι φτωχοί. Γι' αυτό οι Επίτροποι πρέπει να διαθέτουν χρήματα για την Παιδεία, την κατά Θεόν, κυρίως, Παιδεία γιατί η άλλη Παιδεία, προσφέρεται από το Κράτος. Γι' αυτό ανέφερα στην αρχή του λόγου μου ότι πρέπει να προστατεύετε τα χρήματα της Ενορίας σας και να τα διαθέτετε για τις άμεσες και τις επείγουσες ανάγκες τις Ενορίας και για την διδασκαλία των Πιστών, ιδιαίτερα δε της Νέας Γενιάς.

Μετάφραση και Έκδοση Θείας Λειτουργίας

Αυτή την περίοδο ετοιμάζουμε την Β' Έκδοση της Θείας Λειτουργίας του εν Αγίοις Πατρός ημών Ιωάννου του Χρυσοστόμου. Για να εκτυπωθεί δε, η Θεία Λειτουργία, σε 20.000 αντίτυπα, χρειάζονται £ 40.000 – 45.000 (σαράντε με σαρανταπέντε χιλιάδες λίρες Αγγλίας). Ο Αρχιεπίσκοπος Ζητά, παρακαλεί, γράφει και πλησιάζει τους δυνάμενους, τους πλούσιους, για να αναλάβουν την δαπάνη. Αλλά αυτό δεν είναι αρκετό* πρέπει και οι κατά τόπους Ενορίες να συνεισφέρουν, να ζητήσουν από τους ευκατάστατους Ενορίτες τους να συνδράμουν σε τούτο το ιερό κεφάλαιο της εκδόσεως των Λειτουργικών μας βιβλίων. Έτσι μόνο εμπλουτίζεται η Ορθόδοξη Χριστιανική μας Παράδοση και η Νέα Γενιά γίνεται διδακτική Θεού.

Εθελοντική Εργασία

Πρίν τελειώσω αυτή την, μάλλον, μακροσκελή εισήγησή μου, θα ήθελα να θίξω το ιερό κεφάλαιο του Εθελοντισμού, της Εθελοντικής δηλαδή εργασίας για τα Κοινά. Εσείς οι Επίτροποι, άνδρες και γυναίκες, προσφέρετε εθελοντικά τον κόπο σας, δηλαδή δεν παίρνετε χρήματα για όσα κάνετε, μάλλον προσφέρετε χρήματα, στην Εκκλησία μας. Παίρνετε όμως την τιμή και την χαρά ότι υπηρετείτε τον Θεό και τα του Θεού πράγματα και η αμοιβή σας είναι από τον Θεό. Οι Κληρικοί αμοιβόνται για να ζήσουν, γιατί όποιος ποιμαίνει Ποίμνιο, δηλαδή ο βοσκός, τρέφεται από το Ποίμνιο, το κοπάδι του.

Γι' αυτό κάνω σ' όλους σας θερμή Έκκληση για να βοηθήσετε, να συμβάλετε ώστε να έχουμε και άλλους βοηθούς εθελοντές Συνεργάτες στην Εκκλησία, το Σχολείο, την Διοίκηση και την προστασία των Κοινών. Να ενθαρρύνετε και άλλους να γίνουν Επίτροποι για να διευρυνθεί ο αριθμός των Εθελοντών της Ενορίας, γιατί, σε τελευταία ανάλυση, η πρόοδος και το μέλλον κάθε Ενορίας στην Διασπορά, θα εξαρτηθεί από τους Πιστούς, τους Εθελοντές, τους χορηγούς, τους ευλαβείς δωρητές και υποστηρικτές της Εκκλησίας μας.

Τακτικός Εκκλησιασμός

Θα ήθελα στο σημείο αυτό να τονίσω τον τακτικό Εκκλησιασμό, ο οποίος αποτελεί την ουσιαστική δύναμη της Εκκλησίας, γιατί η συμμετοχή στη Θεία Λατρεία ενισχύει το Χριστιανικό Ιδεώδες, βοηθά στην κατά Θεόν εκπαίδευση του ανθρώπου και τον ειρνεύει για να βρίσκει παρηγοριά στο Θεό, ειδικά σε ώρες ανάγκης και περιστάσεων. Ο τακτικός Εκκλησιασμός, κάνει την Εκκλησία σαν Κοινωνία Πιστών, Αγίων, οι οποίοι εναποθέτουν την ζωή και την οικογένειά τους στο Θεό. Όταν δε Εκκλησιαζόμαστε, τότε βοηθούμε ηθικά, ουσιαστικά και οικονομικά και εθελοντικά την Ενορία μας και συμμετέχουμε στην ζωή της. Γι' αυτό να μάθετε να Εκκλησιάζεστε με την οικογένειά σας και να παροτρύνετε και τους άλλους να εκκλησιάζονται τακτικά.

Ευχαριστίες

Τέλος θα ήθελα να ευχαριστήσω την φιλοξενούσα Κοινότητα του Αποστόλου Βαρνάβα, τον Θεοφιλέστατο Επίσκοπο Τροπαιού κ. Αθανάσιο και τους Συνεργάτες του, άνδρες και γυναίκες, τους Αξιότιμους Επιτρόπους και Επιτροπίσες όλους όσοι συνέβαλαν εις την διοργάνωση αυτής της Συσκέψεως. Ιδιαίτερα δε ευχαριστούμε το Προεδρείο του Συνδέσμου των Ελληνορθόδοξων Κοινοτήτων μας εις την Μεγάλη Βρετανία και την Ιρλανδία, τον Πρόεδρο αυτού κ. Κύπρο Νικόλα και τους Συνεργάτες του και όλους εσάς που ήρθατε σ' αυτή την Σύναξη. Πιστεύω ότι με την φυσική σας παρουσία εδώ και τις εισηγήσεις σας θα έχει μεγάλη επιτυχία η Σύναξη μας αυτή. Θέλω, επίσης, ιδιαίτερα να σας ευχαριστήσω από καρδιάς για την συμμετοχή σας στο Δείπνο που είχε διοργανωθεί, τον περασμένο Οκτώβριο 2009, για τα πενήνταχρονα της διακονίας του Αρχιεπισκόπου στην Ιερά αυτή Επαρχία του Οικουμενικού Θρόνου Κωνσταντινουπόλεως.

Σας καλωσορίζω και πάλι θερμά όλους σας, ευχαριστώ για την προσέλευσή σας και σας εύχομαι υγεία, καλή και ευλογημένη τη Νέα Χρονιά 2010 και ασφαλή επιστροφή στο σπίτι σας. Και διατελώ μετά θερμών ευχών και της εν Κυρίω αγάπης και τιμής.

Πέμπτη, 4 Φεβρουαρίου 2010

Κυριακή τῆς Συγχωρήσεως

Ἡ περίοδος τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Σαρακοστής εἶναι γεμάτη ἀπὸ χάρη γιατί ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ, σὲ ὅλη τὴ γῆ, κάνει ἓνα μεγάλο ἀγῶνα γιὰ πνευματικὴ ἀνανέωση. Πρέπει νὰ εὐχαριστήσουμε τὸν Θεὸ ποὺ καὶ μεις, ὡς ταπεινὰ μέλη τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, μπαίνουμε μέσα σ' αὐτὴν τὴν κοινωνία τῆς χάριτος ποὺ βασιλεῦει μέσα στὴν Ἐκκλησία Του. Μόνο μὲ τὴ χάρη τοῦ Θεοῦ εἶναι δυνατὸ νὰ ἐπιτελέσουμε τὸ ἔργο τῆς ἀνακαινισέως μας, τῆς ἀναγεννήσεώς μας τῆς πνευματικῆς. «Χωρὶς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν»¹, λέει ὁ Κύριος. Χρειαζόμαστε τὴ χάρη τοῦ Θεοῦ, μὲ τὴν ὁποία εἶναι γεμάτη αὐτὴ ἡ περίοδος, γιὰ νὰ βροῦμε τὴν καρδιά μας, γιὰ νὰ ζήσουμε πάλι ἡ καρδιά μας, καὶ νὰ αἰσθανθεῖ τὴ μεγάλη ἀγάπη τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἡ προσέγγισή μας στὸν Χριστὸ καὶ ἡ ἀνανέωση τῆς ζωῆς μας μὲ τὴν αἴσθησι τῆς Παρουσίας Του μέσα στὴν καρδιά μας, εἶναι γιὰ μᾶς τὸ Πάσχα τὸ αἰώνιο.

Γιὰ ὅλα τὰ μεγάλα ποὺ θέλει νὰ κάνει μαζί μας ὁ Κύριος, γιὰ ὅλη τὴν τιμὴ ποὺ μᾶς κάνει νὰ θέλει νὰ μᾶς θεωρεῖ ἴσους Του, βάζει ἓναν ὄρο στὴ ζωὴ μας. Αὐτὸν τὸν ὄρο τὸν ἐπαναλαμβάνουμε κάθε μέρα ὅταν λέμε τὴν Κυριακὴ Προσευχή, τὸ Πάτερ ἡμῶν: «καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν». Γιὰ νὰ συγχωρεῖται ὁ Θεὸς τίς ἁμαρτίες μας, νὰ μᾶς δώσει τὴ χάρη Του, ὥστε νὰ βροῦμε τὴ βαθιὰ καρδιά μας καὶ νὰ ἐργαστοῦμε τὴ σωτηρία μας, μᾶς βάζει μόνο ἓνα ὄρο. Σὰν νὰ εἴμαστε ἴσοι λέει: «ἂν ἐσεῖς συγχωρήσετε τοὺς ἀνθρώπους θὰ συγχωρήσῃ καὶ ἐγὼ ἐσᾶς». Πι μεγάλη τιμὴ μᾶς κάνει ὁ Θεός! Διότι Αὐτὸς εἶναι ὁ αἰώνιος Θεός, ὁ Παντοκράτωρ, ὁ Δημιουργὸς μας καὶ Σωτῆρας μας, ἐνῶ ἡμεῖς εἴμαστε ταπεινὰ καὶ πεπτωκότα πλάσματα, ξεπεσμένοι ἄνθρωποι.

Γιὰ ν' ἀνοίξει ἡ καρδιά μας στὴ χάρη τοῦ Θεοῦ πρέπει νὰ συγχωρήσουμε τοὺς συνανθρώπους μας. Νὰ μὴν ὑπάρχει στὴν καρδιά μας ψυχρότητα γιὰ κανένα ἄνθρωπο. Ὅπωςδήποτε ὅταν φταίσουμε σὲ κάποιον πρέπει νὰ ζητήσουμε συγχώρεση. Αὐτὸ τὸ κάνουν καὶ οἱ ἄνθρωποι ἔξω ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία. Ἀλλὰ ἀπὸ μᾶς ποὺ θέλουμε νὰ εἴμαστε μέλη τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ, παιδιά τοῦ Θεοῦ μέσα στὴν Ἐκκλησία, ζητάει κάτι παραπάνω. Ὅταν, λέει ὁ Κύριος, ἐρχόμαστε μπροστὰ στὸ θυσιαστήριό Του, στὸ ναὸ Του, γιὰ νὰ προσφέρουμε δῶρα στὸν Θεό, πρέπει νὰ εἴμαστε συμφιλιωμένοι μὲ ὅλους. Καὶ ἂν

κάποιος ἔχει κατὰ ἐναντίον μας, δηλαδή ἂν κάποιος ἔχει μιὰ ἐχθρότητα καὶ μιὰ ψυχρότητα, πρὶν νὰ προσφέρουμε τὸ δῶρο μας πρέπει νὰ προσπαθήσουμε τουλάχιστον νὰ συμφιλιωθοῦμε μαζί του. Ἀκόμα καὶ ὅταν κάποιος, γιὰ κάποιο λόγο ποὺ δὲν καταλαβαίνουμε, ἔχει μιὰ ψυχρότητα ἀπέναντί μας, ἓνα παράπονο, πρέπει νὰ προσπαθήσουμε νὰ βροῦμε τρόπους νὰ τὸν ἀναπαύσουμε. Κάνοντας αὐτὸ ἴσως συγκινήσουμε τὸν ἀδελφὸ μας. Θὰ μαλακώσει καὶ ἐκείνου ἡ καρδιά, θ' ἀνοίξει γιὰ τὴ χάρη τοῦ Θεοῦ καὶ θ' ἀρχίσει καὶ ἡ δικὴ του πνευματικὴ ἀναγέννηση. Τότε γίνεται αὐτὸ ποὺ θέλει ὁ Θεός ἀπὸ ἐμᾶς. Νὰ γίνουμε συνεργοὶ Του σ' αὐτὸ τὸ μεγαλειώδες ἔργο τῆς σωτηρίας ὅλων τῶν ἀνθρώπων. Γι' αὐτὸ μᾶς ἔδωσε ἐντολές, ὅπως γιὰ παράδειγμα: «ἂν κάποιος σέ ἀγαπᾷ ἓνα μίλι, πῆγαινε δύο μίλια μαζί του», καὶ «ἂν κάποιος σοῦ ζητήσει τὸν χιτῶνα δώστου καὶ τὸ ἱμάτιο»². Ἄν κάνουμε ἔτσι, οἱ ἄλλοι ὅπωςδήποτε θὰ συγκινηθοῦν καὶ ὅταν ἀκούσουν ὅτι ἀνήκουμε στὸν Χριστό, ὅτι εἴμαστε δοῦλοι τοῦ Χριστοῦ (δὲν πρέπει νὰ ξεχνοῦμε ὅτι εἴμαστε δικοὶ Του, μέλη τῆς Σαρκὸς Του), θὰ ζητήσουν καὶ αὐτοὶ νὰ γνωρίσουν ἓναν τόσο ἀγαθὸ καὶ φιλόανθρωπο Θεὸ ποὺ μέσα στοὺς δούλους Του δεῖχνει τέτοια ἀρετὴ, τέτοια ἀνιδιοτελεῖ ἀγάπη.

Πρέπει νὰ ἔχουμε τὴ συνειδήσή μας συμφιλιωμένη μὲ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους ὅταν ἐρχόμαστε στὸν Θεὸ νὰ προσφέρουμε τὰ δῶρα μας. Ὅταν ἐρχόμαστε νὰ ἐπιτελέσουμε τὸν ἀγῶνα τῆς ἀνακαινισέως μας, τῆς ἀναγεννήσεώς μας, τῆς ἀνανεώσεώς μας τῆς πνευματικῆς. Εἴμαστε ὅλοι μέλη τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ. Δὲν μποροῦμε νὰ ζοῦμε ὅπως θέλουμε. Χωρὶς νὰ τὸ καταλαβαίνουμε πολλές φορές ἁμαρτάνουμε καὶ ἐπιβαρύνουμε ὅλα τὰ ἄλλα μέλη τοῦ ἰδίου Σώματος. Ὅταν πᾶσχει ἓνα μέλος, λέει ὁ ἀπόστολος, συμπάσχουν ὅλα τὰ ἄλλα μέλη. Καὶ ὅταν ἓνα μέλος ἔχει ὑγεία, ἔχει εὐρωστία πνευματικὴ, μεταδίδει αὐτὴ τὴ δύναμη καὶ στὰ ὑπόλοιπα μέλη τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ. Ὁ ἀπόστολος Παῦλος λέει, ὅταν ἐρχόμαστε στὴν Ἐκκλησία γιὰ νὰ ἁπαρτήσουμε καὶ νὰ φανερώσουμε αὐτὸ τὸ θανασιζόμενόν Σῶμα τοῦ Ὁποίου κεφαλὴ εἶναι ὁ Ἰδιος ὁ Χριστὸς, πρέπει ὁ καθένας ἀπὸ μᾶς νὰ φέρει ὅ,τι καλύτερο ἔχει. Ὅ,τι καλύτερο δῶρο ἔχει νὰ τὸ προσφέρει στὸν Θεὸ καὶ στὴν ὑπηρεσία τῶν ἀδελφῶν του. Ὁ καθένας ποὺ ἐρχεται στὴν Λειτουργία, στὴν

¹ Ἰωάν. 15,5.

² Βλ. Ματθ. 5,40-41.

ἐκκλησία, πρέπει νὰ ἔρχεται μὲ τὴν καρδιά του γεμάτη ἀπὸ ἀγαθὲς διαθέσεις, ἀπὸ ζωντανὴ πίστη, ὅπως τὴν πίστη ποὺ εἶχε ὁ Ἀβραάμ. Νὰ ἔρχεται γεμάτος μὲ ταπεινώση, μὲ διαθέσεις πνευματικῆς, γεμάτος ἀπὸ ἀγάπη γιὰ τὸν Θεὸ καὶ γιὰ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους. Ὅ,τι καλύτερη διάθεση καὶ αἴσθημα ὑπάρχει μέσα στὴν ἀνθρώπινη ζωὴ, πρέπει νὰ τὸ φέρει μέσα στὴν καρδιά του καὶ νὰ τὸ συνεισφέρει σ'αὐτὴν τὴν ἀγία σύναξη τῆς Λειτουργίας. Ὄταν ἐρχόμαστε ὅλοι μὲ τέτοιες καλὲς καὶ ἀγαθὲς διαθέσεις, μὲ γεμάτη τὴν καρδιά μας ἀπὸ προσευχὴ, ἀπὸ πίστη, ἀπὸ μετάνοια, τότε θὰ δημιουργηθεῖ αὐτὸ ποὺ λέει ὁ ἀπόστολος, ἕνας παροξυσμὸς ἀγάπης γιὰ ἔργα ἀγαθὰ. Δηλαδή θὰ βλέπουμε ὁ ἕνας τὸν ἄλλο καὶ θὰ παροξύνουμε, θὰ προτρέπουμε ὁ ἕνας τὸν ἄλλο μέσα σ' ἕνα πνεῦμα ἀγάπης γιὰ ἔργα ποὺ θὰ συμβάλλουν γιὰ τὴ σωτηρία μας. Αὐτὴ ἦταν ἡ ἀποστολικὴ ἐκκλησία ποὺ περιγράφει ὁ ἀπόστολος.

Ὄταν σκεφτοῦμε αὐτὸ βλέπουμε πόσο πταῖστε εἴμαστε. Πόσες φορὲς ἐρχόμαστε στὴν ἐκκλησία γεμάτοι ἀπὸ κακὲς σκέψεις, γεμάτοι ἀπὸ βάρος στὴν ψυχὴ μας γιὰ τυχόν πράξεις μας ποὺ δὲν ἀρμολογοῦν στὰ μέλη τοῦ Χριστοῦ. Πόσες φορὲς ἐρχόμαστε μὲ τὸ πνεῦμα τῆς ἀκηδίας καὶ αὐτὸ εἶναι ἕνα βάρος ποὺ φέρονται μέσα μας. Ἐρχόμαστε καὶ ἀντὶ νὰ φέρονται δῶρα στὸν Θεὸ, φέρονται σ'αὐτὴν τὴν ἀγία σύναξη τὰ βάρη τῶν δικῶν μας πλημμελημάτων καὶ ἐπιβαρύνουμε ὅλο τὸ Σῶμα τῆς Ἐκκλησίας. Πόσο γινόμαστε πταῖστε ὁ ἕνας ἀπέναντι ὅλων! Πταῖουμε καὶ ἀδικοῦμε τὸν Θεὸ, πταῖουμε καὶ ἀδικοῦμε καὶ ὅλη τὴν συναγωγὴ μας, ὅλη τὴ σύναξη, ὅλο τὸ Σῶμα τοῦ Χριστοῦ.

Τώρα ποὺ βρισκόμαστε στὰ πρόθυρα τῆς Μεγάλης Σαρακοστῆς εἶναι εὐκαιρία νὰ ζητήσουμε συγχώρεση ὁ ἕνας ἀπὸ τὸν ἄλλο καὶ ὅλοι μαζί νὰ ζητήσουμε συγχώρεση ἀπὸ τὸν Θεὸ, γιὰ ὅλα ποὺ ἔχουμε πταίσει, εἴτε ποὺ γνωρίζουμε, εἴτε ποὺ δὲν γνωρίζουμε. Εἴτε ποὺ ἔχουμε φταιεῖ ὁ ἕνας στὸν ἄλλο, εἴτε ποὺ ἔχουμε φταιεῖ γενικὰ ἀπέναντι σ'αὐτὸ τὸ θαυμαστὸ καὶ ἅγιο καὶ μεγαλειώδες Σῶμα τοῦ Χριστοῦ, τὴν Ἐκκλησία. Διότι δὲν προσέξαμε τὴν παράστασή μας ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ μέσα στὴν Λειτουργία.

Ἡ προετοιμασία θὰ μᾶς βοηθήσει πρακτικὰ. Ὄταν ἔχουμε σκοπὸ νὰ παρασταθοῦμε ἐνώπιον τοῦ Κυρίου τὴν Κυριακὴ, ἀπὸ τὸ Σαββάτο πρέπει αὐτὸ νὰ μᾶς κατέχει. Ν' ἀρχίσουμε τίς προσευχὲς μας, ν' ἀρχίσουμε νὰ σκεφτόμαστε μὲ ποῖο καλύτερο τρόπο θὰ παρασταθοῦμε ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, ὥστε νὰ ἀνανεώσει τὴ ζωὴ μας καὶ νὰ φύγουμε μὲ χαρὰ, μεθυσμένοι ἀπὸ τὴν ἀγία παρηγοριὰ τοῦ Θεοῦ. Πολλὲς φορὲς εἴμαστε γεμάτοι ἀπὸ κοσμικὲς μέριμνες μέχρι τὰ μεσάνυχτα, ἢ καὶ πέρα, τοῦ Σαββάτου, ἢ παρακολουθοῦμε θεάματα κοσμικὰ καὶ γερμίζει ὁ νοῦς καὶ ἡ καρδιά μας μὲ ἕνα σωρὸ ἐντυπώσεων, μὲ ἕνα σωρὸ διαθέσεις ἀρνητικῆς καὶ τὴν ἐπόμενη ἐρχόμαστε

μ' αὐτὸ τὸ πνεῦμα τῆς ἀκηδίας στὸν ναὸ τοῦ Θεοῦ καὶ ἐπιβαρύνουμε ὅλους τοὺς ἀδελφούς μας μὲ αὐτὸ ποὺ φέρονται στὴν καρδιά μας. Ἀντὶ νὰ ἔρθουμε μὲ τίς καλύτερες πνευματικῆς διαθέσεις καὶ νὰ ὑπηρετήσουμε καὶ τὴν δικὴ μας σωτηρία καὶ νὰ βοηθήσουμε καὶ τοὺς ἀδελφούς μας. Βλέπετε πῶς μπορούμε νὰ φταῖμε μπροστὰ στὸν Θεὸ καὶ μπροστὰ σ' αὐτὸ τὸ ἅγιο Σῶμα, ποὺ εἴμαστε ὅλοι, τοῦ Χριστοῦ; Ὄταν ἡ παράστασή μας δὲν προσφέρει στὸν Θεὸ ὅ,τι καλύτερο μπορούμε νὰ ἔχουμε μέσα στὴν καρδιά μας.

Γι' αὐτοὺς τοὺς λόγους καὶ ἴσως καὶ γιὰ πολλοὺς ἄλλους, πρέπει μὲ μεγάλη ταπεινώση καὶ μὲ μεγάλο φόβο νὰ ζητήσουμε συγχώρεση ἀπὸ τὸν Θεὸ, διότι τὸν ἀδικοῦμε. Ἐπρεπε νὰ εἴμαστε καλύτεροι ἀπέναντι Του. Ἐπρεπε νὰ Τοῦ προσφέρουμε ὅ,τι ὑπάρχει ἀγιότερο, σεμνότερο, δικαιοτέρο, ὅ,τι ὑπάρχει καλύτερο, ὅταν ἐρχόμαστε νὰ παρασταθοῦμε ἐνώπιον Του. Νὰ ζητήσουμε συγχώρεση ἐπίσης ἀπὸ τοὺς ἀδελφούς μας, διότι τοὺς ἐπιβαρύνουμε μὲ τὰ δικά μας πλημλήματα. μὲ τὰ δικά μας πταίσματα. Ἀντὶ νὰ τοὺς μεταδίδουμε χαρὰ, ζωὴ καὶ εἰρήνη, τοὺς μεταδίδουμε τὸ βαρὺ πνεῦμα τῆς ἀκηδίας ποὺ ἔχουμε μέσα μας, τῆς ραθυμίας τῆς πνευματικῆς. Ἐπρεπε ἡ κάθε ἐπαφὴ μας νὰ εἶναι ἕνα ἄνοιγμα ζωῆς καὶ ἀπὸ ἐμᾶς καὶ ἀπὸ αὐτοὺς, ὥστε ὁ Θεὸς νὰ τὸ βλέπει αὐτὸ, νὰ εὐαρεστεῖται καὶ νὰ εὐλογεῖ ὅλη τὴ συναγωγὴ Του, νὰ τὴν ἐπισκιάζει μὲ τὸ Πνεῦμα Του τὸ Ἅγιο. Νὰ μὴν ἀφήνει κανένα ἀπὸ τοὺς ἀδελφούς μας ποὺ εἶναι παρόντες, ποὺ ἐπιτελοῦν αὐτὴν τὴν παράσταση, νὰ φύγει ἀπὸ τὸν ναὸ τοῦ Θεοῦ χωρὶς τὴν ἀφθαρτὴ παρηγοριὰ τοῦ Πνεύματός Του. Αὐτὸς εἶναι ὁ σκοπὸς τῆς παραστάσεώς μας ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

Τώρα ποὺ τὴ Μεγάλῃ Σαρακοστῇ σκοπεύουμε νὰ κάνουμε μιὰ παράσταση ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ μὲ τὴν μετάνοιά μας, μὲ τίς προσευχὲς μας, μὲ ὅλη τὴν ἔνταση τῆς ζωῆς ποὺ ἔχει αὐτὴ ἡ περίοδος, ἅς παρακαλοῦμε τὸν Θεὸ νὰ συγχωρεῖ ὅλες τίς ἁμαρτίες ποὺ κάναμε ἀπέναντί Του καὶ ἀπέναντι στοὺς ἀδελφούς μας καὶ νὰ μᾶς δώσει αὐτὴν τὴν περίοδο ὅ,τι καλύτερο μπορούμε νὰ ἔχουμε, γιὰ νὰ δικαιώσουμε τὸν ἐρχομὸ μας σ' αὐτὴν τὴν ζωὴ καὶ νὰ αἰσθανθοῦμε ἐκεῖνη τὴν θαυμαστὴ καὶ ἁμωμὴ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ νὰ ζωοποιεῖ τὴν καρδιά μας. Αὐτὸ θὰ εἶναι γιὰ μᾶς τὸ Πάσχα τοῦ Χριστοῦ, τὸ Πάσχα τὸ αἰώνιο.

Ἀρχίζουμε τὴ Μεγάλῃ Σαρακοστῇ καὶ νὰ θυμώσουμε ὅτι ὁ Θεὸς μᾶς κάνει μιὰ μεγάλη τιμὴ, μᾶς δίνει μιὰ μεγάλη εὐκαιρία ν' ἀνανεώσουμε τὴν ζωὴ μας, νὰ κάνουμε τὴν παράστασή μας ἀπέναντί Του καὶ νὰ γεμίσει Αὐτὸς τὴν καρδιά μας μὲ τὴν ἀφθαρτὴ παρηγοριὰ τοῦ Πνεύματός Του καὶ τὴν θεία καὶ ἁμωμὴ ἀγάπη Του. Αὐτὴ εἶναι ἡ μὴν ποὺ μπορεῖ νὰ ζωοποιήσῃ καὶ νὰ ἀναστήσῃ τίς ψυχὲς μας. Ἀμήν.

**Ἀρχιμανδρίτης Ζαχαρίας
Γ.Μ. Τιμίου Προδρόμου Ἑσσεξ**

Κριτική Βιβλίων

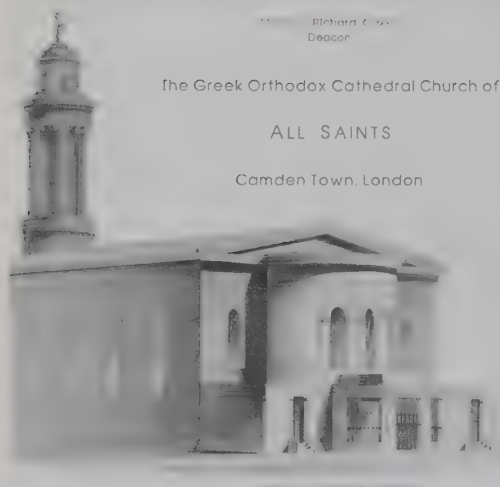

Γράφει και παρουσιάζει
ο Χάρης Μεττής

Διακόνου Μελῖτωνος - Richard Oakes

«The Greek Orthodox Cathedral Church of ALL SAINTS Camden Town, London»

[ISBN 978-0-9550764-2-8].

Ένα καλοπροσέγγιμο, σ' εμφάνιση και περιεχόμενο, και γι' αυτό πολύ ενδιαφέρον βιβλίο, το οποίο θα πρέπει, πιστεύω, ν' αποτελέσει πρότυπο για τη μελέτη και την παρουσίαση στο ευρύ κοινό, και όχι μόνο, των διάσπαρτων, σε όλο το Ηνωμένο Βασίλειο και την Ιρλανδία, Ορθοδόξων Κοινοτήτων της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Θυατείρων και Μεγάλης Βρετανίας, είναι χωρίς καμιά αμφιβολία το πρόσφατο σύγγραμμα του Διακόνου Μελῖτωνος-Richard Oakes.

Στις εκατόν τέσσερις σελίδες του, με μια εξονυχιστική αναδίφηση των σχετικών πηγών, ο συγγραφέας του βιβλίου κατορθώνει να παρουσιάσει, με τρόπο γλαφυρό κι ευανάγνωστο, ένα άριστα τεκμηριωμένο ιστορικό έργο γύρω από την ίδρυση, την εδραίωση και την εν γένει ζωή του Ιερού αυτού Καθεδρικού Ναού της Ελληνικής Ορθοδοξίας στη μεγαλούπολη του Λονδίνου.

Το όλο σύγγραμμα χωρίζεται σε τρία κύρια μέρη: Την ιστορική πορεία του Ναού πολύ πριν αυτός περιέλθει στην ιδιοκτησία της Ελληνικής, ή μάλλον Ελληνοκυπριακής Κοινότητας του Λονδίνου, την επακόλουθη ίδρυση και εδραίωση της Κοινότητας αυτής, και, τέλος, την βιογραφία Άγγλων ιερωμένων και λαϊκών παραγόντων οι οποίοι, με τον ένα ή τον άλλο τρόπο συνέδεσαν άρρηκτα το όνομά τους με το κτίριο και την Αγγλικανική του προϊστορία και δράση.

Το πρώτο μέρος καλύπτεται από τριάντα έξι σελίδες, στις οποίες, με βάση ποικίλα αρχειακά στοιχεία, περιγράφεται η ιστορική πορεία

του κτιρίου του Ναού και η χρήση του από τους Προτεστάντες, αρχής γενομένης το 1824, ημερομηνία των εγκαινίων του. Πολύ δε ενδιαφέρουσες, στο σημείο αυτό, είναι οι λεπτομερείς πληροφορίες γύρω από την ιστορία όχι μονάχα του Ναού, αλλά και των ιδιοκτητών της, πάνω στην οποία και ανοικοδομήθηκε ο Ναός αυτός, και συγκεκριμένα του Κάρολου Πράτ (Λόρδου Camden), το οποίου το όνομα φέρει μέχρι σήμερα και η οδός μπροστά από το κτίριο του Ναού, Pratt Street.

Το δεύτερο μέρος διαλαμβάνει, μέσα σε τριάντα οκτώ σελίδες, την χρήση του κτιρίου του Ναού ως Ευκτηρίου Οίκου για την Ελληνική Ορθόδοξη Κοινότητα του Λονδίνου. Ως γνωστόν, επί Αρχιεπιστείας του σσιδίου Μητροπολίτη Θυατείρων Γερμανού Στρηνόπουλου (1922-1951), ο συνεχώς αυξανόμενος αριθμός, μετά το τέλος του Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου, Ελληνοκυπρίων μεταναστών, η μέγιστη πλειοψηφία των οποίων είχαν εγκατασταθεί στην περιοχή του Camden Town του Λονδίνου, κατέστησε αναγκαία, αν όχι και αυτόχρονα επιτακτική και επείγουσα, την ύπαρξη και δεύτερου Ελληνορθόδοξου Ναού στο Λονδίνο. Και τούτο γιατί ο μοναδικός μέχρι τότε Ελληνορθόδοξος Ναός της Αγίας Σοφίας στην περιοχή του Bayswater του Λονδίνου, ήταν πια σχεδόν εντελώς αδύνατο να ικανοποιήσει όχι μονάχα τις θρησκευτικές, αλλά κυρίως τις λοιπές κοινωνικές ανάγκες των Ελληνοκυπρίων νεομεταναστών. Επελέγη δε γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο και ο Ναός αυτός επί της Pratt Street της περιοχής του Camden Town, ο οποίος βρισκόταν σε απόσταση βολής από τα σπίτια και τους τόπους εργασίας των πολύ θρησκευόμενων Ελληνοκυπρίων. Με ενέργειες δε τόσο του Μητροπολίτη Γερμανού και των δαδύων αυτού Αρχιεπισκόπων Θυατείρων, κωρίως δε της επιμονής του πολυαριθμού εκκλησιασματος και των ηγετών αυτού, ο ναός δόθηκε από του Αγγλικανούς για προσωρινή, αρχικά, χρήση από τους Έλληνες Ορθοδόξους Χριστιανούς της περιοχής.

Για τους Έλληνες, όμως, ουδέν μονιμότερο του προσωρινού κι έτσι, τελικά, το κτίριο του Ναού κατέστη η σε απόλυτη ιδιοκτησία της Ελληνικής Ορθόδοξης Κοινότητας των Αγίων Πάντων Λονδίνου. Αλλά τούτο, όχι χωρίς τις πολυετείς κι επίμονες προσπάθειες από μέρους τόσο των κατά καιρούς ηγετών της Κοινότητας, όσο και των τριών μετέπειτα διαδόχων του Μητροπολίτη Γερμανού, δηλαδή των Αρχιεπισκόπων Αθηνάγορα Β', Μεθοδίου και Γρηγορίου. Στο μεταξύ, εγένοντο και οι αναγκαίες προσθαφαιρέσεις στο εσωτερικό του Ναού -για τις οποίες μιλά με τεκμηριωμένες λεπτομέρειες ο συγγραφέας του βιβλίου- ώστε να φαίνεται πια ως Ορθόδοξος Χριστιανικός, ενώ η εξωτερική του εμφάνιση παραμένει σχεδόν αναλλοίωτη λόγω του ότι το κτίριο του Ναού έχει χαρακτηριστεί ως διατηρητέο από τους σχετικούς νόμους της χώρας.

Στο τρίτο μέρος, το Προσάρτημα ή Appendix, παρέχονται σε είκοσι δύο σελίδες, ενδιαφέρουσες πληροφορίες για δύο κληρικούς και έναν λαϊκό, οι οποίοι είχαν προσφέρει πολύτιμες υπηρεσίες στην

διάρκεια που ο Ναός αυτός ανήκε στους Αγγλικανούς. Συγκεκριμένα, πρόκειται για τον ιερωμένους Alexander d'Arblay (1794-1837), για τον οποίο αφιερώνονται δεκαεπτά σελίδες, και τον Frank Harrison Edinger (1885-1918), μιάμιση σελίδα, όπως και για τον μουσικό Samuel Wesley (1766-1837), τρεις σελίδες.

Τέλος, αναφέρουμε ότι το βιβλίο προλογίζει ο Αρχιεπίσκοπος Θυατείρων και Μεγάλης Βρετανίας Γρηγόριος, του οποίου άλλωστε ο συγγραφέας είναι Διάκονος, ενώ επιλέγονται οι νενομισμένες ευχαριστίες του συγγραφέα σε όσους κατά την γνώμη του είχαν συμβάλει στην ολοκλήρωση και την εκτύπωση του βιβλίου.

Για τους φιλόστοργους, αλλά και για όσους ενδιαφέρονται να πληροφορηθούν λεπτομέρειες γύρω από την ιστορία της Ελληνικής Ορθόδοξης παρουσίας και δραστηριότητας στο Ηνωμένο Βασίλειο, το βιβλίο αυτό του Διάκονου Μελίτωνος-Richard Oakes, το οποίο και συστήνουμε ενθέρμως, αποτελεί όχι μόνο ένα καλό κι εμπειριστωμένο ανάγνωσμα, αλλά και άριστο πρότυπο προς μίμηση για όσους φιλοδοξούν να ασχοληθούν σοβαρά και αντικειμενικά με την ίδρυση, την εδραίωση και τις εν γένει δραστηριότητες των κατά τόπους φιλοπρόδοων Κοινοτήτων της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Θυατείρων και Μεγάλης Βρετανίας, στην οποία, άλλωστε, ο συγγραφέας, Άγγλος την καταγωγή και, συν τοις άλλοις, Πτυχιούχος της Θεολογικής Σχολής του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, ανήκει οργανικά επί μακράν σειράν ετών.

Μιχάλη Χριστοδουλίδη, ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗΣ 1821

Μιχαήλ Α. Χριστοδουλίδης
ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ
ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗΣ 1821
(Λισσαβού)

ΑΕΛ ΚΕ221Α 2009

Από τον γνωστότατο στην Ομογένεια Ηνωμένου Βασιλείου, η α λ α ί μ α χ ο εκπαιδευτικό Μιχάλη Δ. Χριστοδουλίδη εκδόθηκε και κυκλοφορεί ένα ολιγοσέλιδο μιν, αλλά πολύ περιεκτικό βιβλίδιο, το οποίο πιστεύουμε ότι θα πρέπει να αποτελέσει ένα χρήσιμο βοήθημα ιστορικής κατάρτισης και μνήμης για όλα τα Ελληνικά Σχολεία και μάλιστα όχι μονάχα όσα λειτουργούν στο Ηνωμένο Βασίλειο.

αλλά και σ' εκείνα στη Γενετείρά μας.

Τίτλος του βιβλίου αυτού είναι: «Ιστορικά Ανέκδοτα Ελληνικής Επανάστασης 1821», αποτελεί δε, όπως μας πληροφορεί και ο συγγραφέας, μια μικρή διασκευή του γνωστού και για το είδος του κλασσικού πια πολυσέλιδου ομώνυμου έργου του Τάκη Λάπη. Με την διαφορά, όμως, αλλά και την καινοτομία στο σημείο αυτό, ότι τα ανέκδοτα που παραθέτει ο Χριστοδουλίδης κατατάσσονται σε πολύ εύχρηστες θεματικές ενότητες, ενώ στο κατά πολύ πλουσιότερο σε περιεχόμενο έργο του Λάπη απουσιάζει μια τέτοια εκπαιδευτική διεύκλυνση.

Συγκεκριμένα, οι ενότητες στις οποίες κατατάσσονται τα εν λόγω Ιστορικά Ανέκδοτα του Μιχάλη Χριστοδουλίδη είναι οι εξής πέντε: Πίστη στο Θεό, Πατριωτισμός και Ανδρεία, Μεγαλοψυχία και Ταπεινοφροσύνη, Αυστηρή Θέληση και Τόλημη, και, τέλος, Ελληνικό Πνεύμα. Προηγούνται δε των πέντε αυτών θεματικών ενότητων, ένας εμπειριστωμένος Πρόλογος από τον πρώην Επιθεωρητή και Προϊστάμενο της Κυπριακής Εκπαιδευτικής Αποστολής Σάββα Παυλίδη, και Εισαγωγή από τον συγγραφέα. Στο δε τέλος του βιβλίου υπάρχει σύντομος Επίλογος και πάλιν από τον συγγραφέα.

Οφείλουμε, βέβαια, εκ προοιμίου να τονίσουμε ότι ένα βιβλιάρaki,

και μάλιστα μικρού σχήματος, 59 όλο κι όλο σελίδων, είναι εντελώς αδύνατο να περιέχει, έστω και πολύ συνοπτικά, τον σπέραντο πλούτο σοφίας, ειρωνείας, λεπτού ή χοντρού αστείου, σκληρής πραγματικότητας, βαθιάς πίστης στον Θεό και τους Αγίους, και ανεπίπλητη, ακένυτη αγάπη για την Ελευθερία, στον βωμό της οποίας οι ήρωες θέτουν πολλαπλά ως τρόποι την ίδια την ζωή τους.

Και όμως, το μικρό σε όγκο και σχήμα βιβλίο αυτό του Μιχάλη Χριστοδουλίδη κατορθώνει να ξαναζωντανέψει όχι μονάχα τα απαράμιλλα εκείνα κατορθώματα των ηρωικών Αγωνιστών του 1821, αλλά και τις εντελώς αποτρόπαιες συνθήκες, μέσα στις οποίες έδρασαν, αγωνίστηκαν και θυσιάστηκαν ως μυθικοί ήρωες οι θρυλικοί εκείνοι προπάτορές μας.

Και δεν αναφέρονται μόνο οι πασίγνωστοι και οι επώνυμοι Αρχηγοί του τιτάνιου εκείνου Αγώνα για την Ελευθερία του υπόδουλου Γένους, όπως, για παράδειγμα, ο Θεόδωρος Κολοκοτρώνης, τον οποίο και εμφανίζει έφιππο και σε έγχρωμη μάλιστα φωτογραφία στην προμετωπίδα του βιβλίου, ή ο Στρατηγός Μακρυγιάννης, τον οποίου τα Απομνημονεύματα και μόνο θα μπορούσαν να γεμίσουν ολόκληρο βιβλίο και του οποίου υπάρχει επίσης στο βιβλιάρaki αυτό έγχρωμο το πορτραίτο, ή ο Μάρκος Μπότσαρης, ο Κατσαντώνης, ο Ανδρέας Μιαούλης, ο Νικηταράς, ο Γεώργιος Καραϊσκάκης, ο Οδυσσεύς Ανδρούτσος, των οποίων τα έγχρωμα πορτραίτα υπάρχουν επίσης στο βιβλίο, αλλά και πολλοί άλλοι Αγωνιστές του 1821, των οποίων τα ονόματα είναι σχεδόν εντελώς άγνωστα στο ευρύ κοινό.

Αναφέρουμε δε εδώ ενδεικτικά τους Λιάκο Παλουμπλιώτη (σελίδα 14), Γιάννη Ζορμπά (σελίδα 22), την Ελένη Στάθη (σελίδα 26), τον Γιάχο στο Μεσολόγγι (σελίδα 26), τον πυροβολητή Τζόρνα (σ. 28), τον Νικόλα Τζόρα (σ. 32). Η τελική επιτυχία, ασφαλώς, του μεγάλου εκείνου Αγώνα του 1821 δεν οφειλόταν αποκλειστικά και μόνο από τους ηγέτες του, αλλά και από τον Ελληνικό λαό στην ολότητά του. Αγρότες, κτηνοτρόφοι, ναυτικοί, τεχνίτες, εργάτες, οι πάντες συνέτειναν, ο καθένας με τον τρόπο και τις δυνατότητες του στην επίτευξη του ιερού εκείνου στόχου που δεν ήταν άλλος από την αποτίναξη του απεχθούς ζυγού της υποταγής τους στους ξένους δυνάστες του τόπου τους. Και τα ονόματα των αφανών εκείνων ηρώων η ιστορία είναι αδύνατο να τα διασώσει και να τα προβάλλει προς μίμηση στις νεώτερες γενεές.

Για τον λόγο δε ακριβώς αυτόν, ότι δηλαδή στο βιβλίο του Μιχάλη Χριστοδουλίδη και στις λίγες σχετικά σελίδες του επισημαίνονται και ονόματα Αγωνιστών σχεδόν εντελώς αγνώστων στους πολλούς, προσδίδεται σ' αυτό δικαιωματική και τούτη η επιπλέον αξία: Ότι παρέχει στον δάσκαλο ή τον γονέα την ευκαιρία να τονίσουν προς τους μαθητές ή τα παιδιά τους και τους νέους το γεγονός ότι, στην εξέγερση εναντίον των Οθωμανών δυναστών, οι οποίοι για τέσσερις και πλέον αιώνες κρατούσαν δέσμιους, κάτω από τις πιο αφόρητες και απάνθρωπες συνθήκες, τους Έλληνες, έλαβη ενεργό μέρος σύμψας ο Ελληνικός λαός.

Όσο, τώρα, για τις αναμενόμενες ελλείψεις που οφείλονται, όπως είπαμε, στον περιορισμένο αριθμό των σελίδων του βιβλίου, θα συστήναμε όπως, σε επόμενη πιθανή επανέκδοσή του, προστεθούν και πολλά άλλα παραδείγματα ηρωισμού και αυτοθυσίας των Αγωνιστών του 1821, ώστε και οι νεώτερες γενεές να παραδειγματίζονται από αυτά, αλλά και να κατανοήσουν ότι τα καλά κόποις κτώνται. Ότι, δηλαδή, δεν πρέπει να περιμένουμε τα πάντα από τους άλλους, αλλά εμείς οι ίδιοι να αγωνιζόμαστε για το καλύτερο, είτε αυτό σημαίνει την προσωπική μας πρόοδο, είτε την απασχόληση των καταπατημένων σήμερα εδαφών της μαρτυρικής μας Κύπρου και μάλιστα από τους ίδιους εκείνους δυνάστες, εναντίον των οποίων είχαν αγωνιστεί και θυσιάσει χάρη της Ελευθερίας οι ήρωες του 1821.

Πάντως, συστήνουμε ενθέρμως το βιβλίο του Μιχάλη Χριστοδουλίδη ως ένα πραγματικά πολύτιμο διδακτικό εγχειρίδιο και όχι μονάχα για παιδιά, αλλά και για όσους ενδιαφέρονται ειλικρινά για την ιστορική και τρισέλιξη πορεία του Γένους.

ΕΠΑΦΕΣ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ κ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ

Ιανουάριος 2010

1. Το απόγευμα ευλόγησε το κόψιμο της Αγοβασιλόπιτας στο οίκημα της Ελληνικής Κυπριακής Αδελφότητας Λονδίνου.
2. Τον επισκέφθηκαν διαδοχικά, ο Άκης Ιωαννίδης, η Μαρία Ιωαννίδου και ο Σάββας Καραγιάννης.
3. Τέλεσε τη Θεία Λειτουργία στον Ιερό Ναό του Αγίου Γεωργίου, Kingston, όπου και παρέκάθισε σε Γεύμα.
4. Τέλεσε την Ακολουθία των Μεγάλων Ωρών στο Παρεκκλήσιο της Αρχιεπισκοπής. Το βράδυ, παρέθεσε Δείπνο στην Αρχιεπισκοπή προς τιμήν του Λόρδου Δημάρχου του Westminster, Duncan Sandys.
5. Τέλεσε τον Αγιασμό των Υδάτων στο Παρεκκλήσιο της Αρχιεπισκοπής.
6. Τέλεσε Αρχιερατική Θεία Λειτουργία και στη συνέχεια τον Αγιασμό των Υδάτων στον Ιερό Καθεδρικό Ναό της Αγίας Σοφίας Λονδίνου. Αργότερα παρέκάθισε σε Γεύμα με τον Χάρη Σοφοκλείδη. Στη συνέχεια τον επισκέφθηκε η Δρ Κατερίνα Σηφανάκη.
7. Τέλεσε Αρχιερατική Θεία Λειτουργία στον Ιερό Ναό του Αγίου Ιωάννου του Βαπτιστού, Wightman Road, Haringey, όπου παρέκάθισε σε Γεύμα.
8. Τον επισκέφθηκαν διαδοχικά ο Πρέσβυς της Ελλάδος στο Λονδίνο Βασίλειος-Αχιλλέας Πισπινής για να τον αποχαιρετήσει επιστρέφων στην Ελλάδα, και ο Αναστάσιος Πισσάς του Ελληνικού Οργανισμού Τουρισμού (ΕΟΤ) Λονδίνου.
9. Μετέβη στην πόλη Margate όπου διανυκτέρευσε, παρέκάθισε δε σε Δείπνο στην οικία του Μιχάλη Παπαδοπούλου.
10. Τέλεσε Αρχιερατική Θεία Λειτουργία και στη συνέχεια τον Καθιερωμένο Αγιασμό των Υδάτων, παρέκάθισε δε και στο επίσημο Γεύμα που οργάνωσε η τοπική Κοινότητα των Παμμεγίστων Ταξιαρχών, Margate.
11. Τέλεσε την Νεκρώσιμο Ακολουθία για τον Κωνσταντίνο Κουμή στον ιερό Ναό του Αγίου Δημητρίου, Edmonton, Λονδίνου.
12. Ανεχώρησε αεροπορικώς για την Κωνσταντινούπολη, συνοδευόμενος από τον Θεοφιλέστατον Επίσκοπο Τροπαίου Αθανάσιο και τους Ομογενείς Δ. Λιβέρα, Κ. Κυριάκου και Θ. Ταρσιπλή.
13. Συνάντηση με την Α.Θ. Παναγιώτητα τον Οικουμενικό Πατριάρχη, επίσκεψη στην Αγία Σοφία, στη Μονή της Παναγίας Βλακερνών, στο Μουσείο Τορ Καρί. Το μεσημέρι παρέκάθισε σε Γεύμα που παρέθεσε ο Πατριάρχης, το δε βράδυ σε Δείπνο που παρέθεσε ο Μητροπολίτης Γαλλίας Εμμανουήλ.
14. Επίσκεψη στη Μονή της Χώρας, στο Blue Mosque, στη Μονή Βαλουκλή. Το μεσημέρι παρέκάθισε σε Γεύμα στο Πατριαρχείο και το απόγευμα ανεχώρησε επιστρέφοντας στο Λονδίνο.
15. Τον επισκέφθηκαν διαδοχικά ο π. Ανδρέας Πίττας, ο π. Χριστόδουλος Χριστοδούλου, ο π. Σταύρος Σολωμού, το ζεύγος Λαυρέντη και Ευγενίας Σπανού, ο π. Αλέξανδρος Φωστηρόπουλος. Τέλεσε Τρισάγιο στη μνήμη του Αντώνη Μηπαράκη στο Παρεκκλήσιο της Αρχιεπισκοπής. Το βράδυ παρακολούθησε διάλεξη, στο Ελληνικό Κέντρο Λονδίνου, του Καθηγητή Anthony Snodgrass για το Μουσείο της Ακροπόλεως.
16. Τον επισκέφθηκαν ο Πρόεδρος της Κυπριακής Βουλής Μάριος Καρογιάν συνοδευόμενος από τον Υπατο Αρμοστή της Κύπρου στο Λονδίνο Αλέξανδρο Ν. Ζήνωνα και τους Σωκράτη Σωκράτους (Γενικό, Διευθυντή της Βουλής των Αντιπροσώπων), Νέστορα Κυριακίδη (Διευθυντή του Γραφείου του Προέδρου της Βουλής), Εύη Χατζηγιάνη (Διευθύντρια Υπηρεσίας Διεθνών Σχέσεων της Βουλής των Αντιπροσώπων) και Χαράλαμπος Κουνούπια (Οργανωτικό Γραμματέα ΔΗ.ΚΟ Αγγλίας). Αργότερα τον επισκέφθηκαν οι Μαρία Βασιλειάδου και Μοσχούλα Βοϊβόντα, με τις οποίες παρέκάθισε σε Γεύμα. Το βράδυ παρέκάθισε στο επίσημο Δείπνο που δόθηκε προς τιμήν του Μάριου Καρογιάν στο οίκημα της Ελληνικής Κυπριακής Αδελφότητας Λονδίνου.
17. Επισκέφθηκε την Κοινότητα του Αγίου Αθανασίου, Cambridge, όπου τέλεσε Αρχιερατική Θεία Λειτουργία, προήδρευσε δε συνεδρίας της Εκκλησιαστικής Επιτροπής και παρέκάθισε σε Γεύμα που παρέθεσε η τοπική Κοινότητα.
18. Τέλεσε τη Νεκρώσιμο Ακολουθία για το Μιχάλη Δημητρίου στον Ιερό ναό των Αγίων Δώδεκα Αποστόλων, Hatfield. Αργότερα τον επισκέφθηκε στην Αρχιεπισκοπή ο Αντώνης Θεμιστοκλέους και το βράδυ επισκέφθηκε τον εορτάζοντα Επίσκοπο Τροπαίου Αθανάσιο, όπου και παρέκάθισε σε Δείπνο.
19. Τον επισκέφθηκαν διαδοχικά ο νέος Πρέσβυς της Ελλάδος στο Λονδίνο, Αριστείδης Σάνδης μετά της συζύγου του, το ζεύγος Ιωάννη Μανασόλα και Νεκταρίας Μούση και ο Πρίγκιπας Νικόλαος μετά της μνηστής του Tatiana Blatnik. Το βράδυ προήδρευσε συνεδρίας του ΕΦΕΠΕ στα γραφεία της Αρχιεπισκοπής.
20. Προήδρευσε συνεδρίας της Επισκοπικής Επιτροπής στην οποία παρέστησαν ο Αρχιεπίσκοπος, ο Επίσκοπος Ελισσαίος του Ρωσικού Πατριαρχείου, ο Μητροπολίτης Διοκλείας Κάλλιστος και οι Επίσκοποι Κυανέων Χρυσόστομος και Τροπαίου Αθανάσιος, οι οποίοι και παρέκάθισαν και σε Γεύμα στην Αρχιεπισκοπή. Αργότερα τέλεσε τον Αγιασμό και το κόψιμο της Αγοβασιλόπιτας αρχικά για την Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος και στη συνέχεια για την Greek Shipping Co-Operation Committee, στο City του Λονδίνου.
21. Τον επισκέφθηκαν οι Αλέκος Κουράτος (του Υπουργείου Παιδείας Κύπρου) και Νίκος Κωνσταντίνου (Επιθεωρητής - Προϊστάμενος Κυπριακής Εκπαιδευτικής Αποστολής Μ.Βρετανίας), με τους οποίους παρέκάθισε σε Γεύμα. Το βράδυ ευλόγησε το κόψιμο της Αγοβασιλόπιτας για το Λύκειο των Ελληνίδων Λονδίνου στο Ελληνικό Κέντρο.
22. Παρέκάθισε στο Δείπνο που οργάνωσε η ΟΕΣΕΚΑ στο Κυπριακό Κοινωνικό Κέντρο Βορείου Λονδίνου.
23. Τέλεσε Αρχιερατική Θεία Λειτουργία και Δοξολογία για τα Ελληνικά και Χριστιανικά Γράμματα, στον Καθεδρικό Ναό της Αγίας Σοφίας Λονδίνου. Το απόγευμα τέλεσε Εσπερινό στο Παρεκκλήσιο της Αρχιεπισκοπής.
24. Τέλεσε Αρχιερατική Θεία Λειτουργία στο Παρεκκλήσιο της Αρχιεπισκοπής με την ευκαιρία της ονομαστικής του εορτής και στη συνέχεια παρέθεσε Γεύμα σε επίλεκτους προσκεκλημένους, δέχθηκε δε κατά τη διάρκεια όλης της ημέρας τα συγχαρητήρια πλήθους ομογενών, εν οίς και ο Πρέσβυς της Ελλάδος Αριστείδης Σάνδης, όπως και ο Υπατος Αρμοστής της Κύπρου Αλέξανδρος Ν. Ζήνων.
25. Τέλεσε Αγιασμό στα Γραφεία του Κωνσταντίνου Λογοθέτη.
26. Τον επισκέφθηκε ο Κυριάκος Χαραλαμπίδης, με τον οποίο παρέκάθισε σε Γεύμα.
27. Επίσημος Εορτασμός Ελληνικών Γραμμάτων στο Ελληνικό Κέντρο Λονδίνου, με-ομιλήτη τον Κυριάκο Χαραλαμπίδη.

29. Τον επισκέφθηκε ο Μητροπολίτης Περγάμου Ιωάννης, με τον οποίο παρέκάθισε σε Γεύμα. Το βράδυ τέλεσε Εσπερινό στον Ιερό Ναό των Αγίων Δώδεκα Αποστόλων, Hatfield, παρακολούθησε δε στη συνέχεια την ομιλία για τους Τρεις Ιεράρχες και τα Ελληνικά Γράμματα, που έδωσε ο Κυριάκος Χαραλαμπίδης, παρέκάθισε δε και σε Δείπνο που παρέθεσε η εκεί Κοινότητα.
30. Μετέβη στην Κοινότητα των Τριών Ιεραρχών, Leeds.
31. Τέλεσε Αρχιερατική Θεία Λειτουργία και μίλησε για τους Τρεις Ιεράρχες και τα Ελληνικά Χριστιανικά Γράμματα, στην Κοινότητα του Leeds, όπου και περεκάθισε σε Γεύμα. Το απόγευμα επέστρεψε στο Λονδίνο.

Φεβρουάριος 2010

1. Τον επισκέφθηκαν οι Μάρκος Κουζάλης, Χαράλαμπος Αβαρτζής και Μάριος Ασιώτης. Αργότερα τον επισκέφθηκαν οι Σοφοκλής Φιλίππου και Γεώργιος Χαραλάμπους από την Κοινότητα των Αγίων Κυρίλλου και Μεθοδίου, Mansfield, με τους οποίους και παρέκάθισε σε Γεύμα.
2. Τέλεσε Αρχιερατική Θεία Λειτουργία στον Ιερό Καθεδρικό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου, Wood Green, Βορείου Λονδίνου, όπου και παρέκάθισε σε Γεύμα.
4. Τον επισκέφθηκε η Ανδρούλα Ιωαννίδου συνοδευόμενη από άλλα έξι άτομα, με τους οποίους και παρακάθισε σε Γεύμα. Το βράδυ πραγματοποιήθηκε στην αίθουσα τελετών της Κοινότητας Αποστόλου Βαρνάβα, Wood Green, Βορείου Λονδίνου, Συνέδριο των προέδρων των Εκκλησιαστικών Συμβουλίων της Αρχιεπισκοπής και στη συνέχεια Δείπνο, που παρέθεσε η φιλοξενούσα Κοινότητα.
5. Τέλεσε την Ακολουθία του Ψυχοσάββατου στο Παρεκκλήσιο της Αρχιεπισκοπής. Αργότερα, παρέκάθισε σε Δείπνο με τις Ουρανία και Μαρία Βασιλαρά, και στη συνέχεια παρέστη σε εκδήλωση στο Ελληνικό Κέντρο Λονδίνου, που οργάνωσε ο Ελληνικός Ιατρικός Σύνδεσμος Ηνωμένου Βασιλείου.
6. Τέλεσε την Ακολουθία του Ψυχοσάββατου στο Παρεκκλήσιο της Αρχιεπισκοπής. Στη συνέχεια μετέβη στην πόλη Canterbury όπου αρχικά παρέκάθισε σε Γεύμα που παρέθεσε ο Επίσκοπος Dover Trevor Willmott και στη συνέχεια παρέστη στην ενθρόνισή του εν λόγω Επισκόπου. Το βράδυ τον επισκέφθηκε στην Αρχιεπισκοπή η Σαββούλα Α. Φιλιππίδη.
7. Τέλεσε Αρχιερατική Θεία Λειτουργία στον Ιερό Ναό Αγίας Τριάδος και Αποστόλου Λουκά, Birmingham, όπου και παρακάθισε σε Γεύμα.
8. Παρεκάθισε σε Γεύμα με τον Σάββα Καραγιάννη. Το βράδυ προήδρευσε Συνεδρία της Εκκλησιαστικής Επιτροπής του καθεδρικού Ναού Τιμίου Σταυρού και Αρχαγγέλου Μιχαήλ, Hendon.
9. Τον επισκέφθηκε το ζεύγος Διονυσίου και Μαρίας Πατατζή. Αργότερα παρέκάθισε σε Γεύμα στην οικία του Υπάτου Αρμοστή της Κύπρου Αλέξανδρου Ν. Ζήνωνος. Το απόγευμα τον επισκέφθηκε ο Πανίκος Ηροδότου. Στη συνέχεια παρέστη σε εκδήλωση που οργάνωσε στο King's College του Λονδίνου η Βρετανική Σχολή Αθηνών.
11. Τον επισκέφθηκαν οι Παντελής Δημοσθένους, Στέλιος Στεφάνου και Πανίκος Ηροδότου. Το μεσημέρι παρέκάθισε σε Γεύμα με τους Α και D. McRae.
12. Ανεχώρησε αεροπορικώς για την Ελλάδα όπου έφτασε αργά το βράδυ.
13. Παρεκάθισε σε Γεύμα με την οικογένεια Παναγιώτη Γιώρκα και τον Διάκονο Μελίτωνα Oakes. Το βράδυ παρέκάθισε σε Δείπνο που παρέθεσε η οικογένεια Χαριλάου και Αντιγόνης

Μαγγίνα.

14. Εκκλησιάστηκε στον ιερό Ναό της Αγίας Φωτεινής Ιλισίων Αθηνών. Στη συνέχεια συναντήθηκε με διάφορα πρόσωπα στον Ιερό Ναό Παναγίας της Ελευθερώτριας στην Κηφισιά, όπου στη συνέχεια ευλόγησε τους Γάμους του Δημοσθένη Μαγγίνα μετά της Ειρήνης Χατζή, παρέκάθισε δε στη συνέχεια στο γαμήλιο Δείπνο.
15. Επίσκεψη στην οικία του ζεύγους Χαριλάου και Αντιγόνης Μαγγίνα. Ακολούθως ανεχώρησε για το Λονδίνο. Το βράδυ παρέστη στην εκδήλωση για την Καθαρά Δευτέρα στην Κοινότητα Αγίου Νικολάου, Shepherd's Bush, Δυτικού Λονδίνου.
18. Μίλησε στο Ελληνικό Κέντρο Λονδίνου με θέμα «Η Ορθόδοξη Εκκλησία στο Ηνωμένο Βασίλειο: Παρελθόν, Παρόν, Μέλλον».
19. Τον επισκέφθηκαν ο Αρχιεπίσκοπος Κορώνων Γαβριήλ, της Ρωσικής Εκκλησίας, συνοδευόμενος από τον π. Αλέξανδρο Φωστηρόπουλο. Στη συνέχεια τέλεσε τους Χαιρετισμούς αρχικά στο Παρεκκλήσιο της Αρχιεπισκοπής και στη συνέχεια στην Κοινότητα της Αγίας Τριάδος Brighton, όπου περεκάθισε σε Δείπνο.
20. Τον επισκέφθηκαν ο π. Ιωσήφ Παλιούρας συνοδευόμενος από τον Μιχαήλ Πέντοττζίε.
21. Τέλεσε Αρχιερατική Θεία Λειτουργία και Δοξολογία για την Κυριακή της Ορθοδοξίας στον Ιερό Καθεδρικό Ναό της Αγίας Σοφίας Λονδίνου. Το βράδυ μετέσχε στον Πανορθόδοξο Εσπερινό που έγινε στον Καθεδρικό Ναό του Αγίου Σάββα της Σερβικής Εκκλησίας.
22. Προήδρευσε Συνεδρία των Αρχιερέων της Αρχιεπισκοπής με τους οποίους και παρέκάθισε σε Γεύμα. Το απόγευμα τέλεσε την Ακολουθία του Αποδείπνου στο Παρεκκλήσιο της Αρχιεπισκοπής και στη συνέχεια τον επισκέφθηκε ο Αλέξανδρος Προκοπίου.
23. Τον επισκέφθηκαν διαδοχικά ο π. Μιχαήλ Παζίνας συνοδευόμενος από τον π. Jonathan Jourden, ο Ανδρέας Ιωάννου με τον οποίο παρέκάθισε σε Γεύμα, και τα μέλη του Εκκλησιαστικού Συμβουλίου της Κονότιτος Αγίου Νεκταρίου Battersea, Α. Μάμας, Α. Γεωργίου και Σ. Γισσεμίδης.
24. Τον επισκέφθηκαν διαδοχικά οι Σάββας Χατζηφιλιππου, Νικολέττα Χατζηπαύλου, Βαλεντίνα Χριστοδούλου και Άννα Χαραλαμπίδου, και η Tanya Turner. Το βράδυ τέλεσε τους Χαιρετισμούς στην Κοινότητα του Αποστόλου Ανδρέα, Windsor και Περιχώρων.
25. Τον επισκέφθηκαν διαδοχικά οι Μάριος και Νίτσα Κυριακίδη συνοδευόμενοι από τον Νίκο Κωνσταντίνου, ο Επίσκοπος Ζήνων του Πατριαρχείου Γεωργίας με τον οποίο παρέκάθισε σε Γεύμα, και το ζεύγος Αντώνης και Βασιλική Μπεκίρη. Στο μεταξύ μετέσχε Συνεδρία των Αρχηγών των Εκκλησιών Λονδίνου, στο Central Hall των Μεθοδιστών του Westminster.
26. Παρέστη σε εκδήλωση «Αποφοιτήσεως» στο Melia White House Hotel, Regent's Park, Λονδίνου.
27. Τον επισκέφθηκαν μέλη της Κεντρικής Επιτροπής του ΑΚΕΛ Αγγλίας που συνόδευσαν τον Γενικό Γραμματέα ΑΚΕΛ Κύπρου, Άνδρο Κυπριανού. Στη συνέχεια τον επισκέφθηκαν διαδοχικά ο Παύλος Χρήστου και η Ρεββέκα Χατζηγιώσφη με τα παιδιά της Ανδρέα και Μαρία Ορθοδόξου. Νωρίς το απόγευμα ευλόγησε τους Γάμους, στον Καθεδρικό Ναό της Αγίας Σοφίας Λονδίνου, του Νικολάου Ε. Μυτιληναίου μετά της Νίκης Π. Μοσκοφόγλου. Το βράδυ παρέστη στην εορταστική εκδήλωση που οργάνωσε η Ελληνική Εταιρεία Λονδίνου στο Ξενοδοχείο Royal Lancaster.
28. Τέλεσε την Αρχιερατική Θεία Λειτουργία στον Ιερό Ναό των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης, Croydon, όπου παρέκάθισε σε Γεύμα.

Patriarchal and Synodal Encyclical on the occasion of the Sunday of Orthodoxy (21st February 2010).

Prot. No. 213

+VARTHOLOMAEOS
By the Grace of God
Archbishop of Constantinople - New Rome
and Oecumenical Patriarch
To the Fulness of the Church, Grace and Peace
From our Lord and Saviour Jesus Christ

Our most holy Orthodox Church today commemorates its own feast day, and – from this historical and martyric See of the Oecumenical Patriarchate – the Mother Church of Constantinople directs its blessing, love and concern to all of its faithful and dedicated spiritual children throughout the world, inviting them to concelebrate in prayer.

Blessed be the name of the Lord! Those who endeavored over the ages to suppress the Church through various visible and invisible persecutions; those who sought to falsify the Church with their heretical teachings; those who wanted to silence the Church, depriving it of its voice and witness; they all proved unsuccessful. The clouds of Martyrs, the tears of the Ascetics, and the prayers of the Saints protect the Church spiritually, while the Comforter and Spirit of Truth leads it to the fulness of truth.

With a sense of duty and responsibility, despite its hurdles and problems, as the First-Throne Church of Orthodoxy, the Oecumenical Patriarchate cares about protecting and establishing the unity of the Orthodox Church, in order that with one voice and in one heart we may confess the Orthodox faith of our Fathers in every age and even in our times. For, Orthodoxy is not a museum treasure that must be preserved; it is a breath of life that must be transmitted and invigorate all people. Orthodoxy is always contemporary, so long as we promote it with humility and interpret it in light

of the existential quests and needs of humanity in each historical period and cultural circumstance.

To this purpose, Orthodoxy must be in constant dialogue with the world. The Orthodox Church does not fear dialogue because truth is not afraid of dialogue. On the contrary, if Orthodoxy is enclosed within itself and not in dialogue with those outside, it will both fail in its mission and no longer be the “catholic” and “oecumenical” Church. Instead, it will become an introverted and self-contained group, a “ghetto” on the margins of history. This is why the great Fathers of the Church never feared dialogue with the spiritual culture of their age – indeed even with the pagan idolaters and philosophers of their world – thereby influencing and transforming the civilisation of their time and offering us a truly oecumenical Church.

Today, Orthodoxy is called to continue this dialogue with the outside world in order to provide a witness and the life-giving breath of its faith. However, this dialogue cannot reach the outside world unless it first passes through all those who bear the Christian name. Thus, we must first converse as Christians among ourselves in order to resolve our differences, in order that our witness to the outside world may be credible. Our endeavours for the union of all Christians is the will and command of our Lord, Who before His Passion prayed to His Father “that they all [namely, His disciples] may be one; (so) that the world may believe that Thou

hast sent me" (John 17 : 21 KJV). It is not possible for the Lord to agonize over the unity of His disciples and for us to remain indifferent about the unity of all Christians. This would constitute criminal betrayal and a transgression of His divine commandment.

It is precisely for these reasons that, with the mutual agreement and participation of all local Orthodox Churches, the Oecumenical Patriarchate has for many decades conducted official Pan-Orthodox theological dialogues with the larger Christian Churches and Confessions. The aim of these dialogues is, in a spirit of love, to discuss whatever divides Christians both in terms of faith as well as in terms of the organisation and life of the Church.

These dialogues, together with every effort for peaceful and fraternal relations of the Orthodox Church with other Christians, are unfortunately challenged today in an unacceptably fanatical way – at least by the standards of a genuinely Orthodox ethos – by certain circles that exclusively claim for themselves the title of zealot and defender of Orthodoxy. As if all the Patriarchs and Sacred Synods of the Orthodox Churches throughout the world, who unanimously decided on and continue to support these dialogues, were not Orthodox. Yet, these opponents of every effort for the restoration of unity among Christians raise themselves above Episcopal Synods of the Church to the dangerous point of creating schisms within the Church.

In their polemical argumentation, these critics of the restoration of unity among Christians do not even hesitate to distort reality in order to deceive and provoke the faithful. Thus, they are silent about the fact that theological dialogues are conducted by unanimous decision of all Orthodox Churches, instead attacking the Oecumenical Patriarchate alone. They disseminate false rumours that union between the Roman Catholic and Orthodox Churches is imminent, while they know well that the differences discussed in these theological dialogues remain numerous and require lengthy debate; moreover, union is not decided by theological commissions but by Church Synods. They assert that the Pope will supposedly subjugate the Orthodox, because the latter submit to dialogue with the Roman Catholics! They condemn those who conduct these dialogues as allegedly "heretics" and "traitors" of Orthodoxy, purely and simply because they

converse with non-Orthodox, with whom they share the treasure and truth of our Orthodox faith. They speak condescendingly of every effort for reconciliation among divided Christians and restoration of their unity as purportedly being "the pan-heresy of ecumenism" without providing the slightest evidence that, in its contacts with non-Orthodox, the Orthodox Church has abandoned or denied the doctrines of the Oecumenical Councils and of the Church Fathers.

Beloved children in the Lord, Orthodoxy has no need of either fanaticism or bigotry to protect itself. Whoever believes that Orthodoxy has the truth does not fear dialogue, because truth has never been endangered by dialogue. By contrast, when in our day all people strive to resolve their differences through dialogue, Orthodoxy cannot proceed with intolerance and extremism. You should have utmost confidence in your Mother Church. For the Mother Church has over the ages preserved and transmitted Orthodoxy even to other nations. And today, the Mother Church is struggling amid difficult circumstances to maintain Orthodoxy vibrant and venerable throughout the world.

From the Oecumenical Patriarchate, this sacred Centre of Orthodoxy, we embrace all of you lovingly and bless you paternally, praying that you may journey in health through the holy period of contrition and asceticism known as Holy and Great Lent in order that you may become worthy of celebrating the pure Passion and glorious Resurrection of our Saviour Lord with all faithful Orthodox Christians throughout the world.

Sunday of Orthodoxy 2010

**+ Vartholomaeos of Constantinople
Fervent supplicant to God for all**

- + Constantinos of Derkon
- + Evangelos of Perge
- + Kallinikos of Lystra
- + Michael of Austria
- + Alexios of Atlanta
- + Joseph of Proikonnisos
- + Demetrios of Sevasteia
- + Irenaeos of Myriophyton and Peristasis
- + Chrysostomos of Myra
- + Emmanuel of France
- + Makarios of Gortys and Arkadia
- + Amphilochios of New Zealand

ENCYCLICAL BY ARCHBISHOP GREGORIOS OF THYATEIRA & GREAT BRITAIN

To the Pious Priests and Deacons, Honourable Chairpersons and Members of the Church Committees, Ladies' Auxiliary Associations, Schools and Youth Associations, Trustees, Treasurers, Benefactors and Organisations, and the Fullness of our Sacred Archdiocese of Thyateira and Great Britain and Ireland.

The Three Hierarchs and their Timeless Teaching

Dearly Beloved in the Lord,

Again this year we shall be holding lectures and other events over several days for the Feast of the "Beacons of the Three-sunned Godhead", Basil the Great, Gregory the Theologian and John Chrysostom. This is a feast which has a unique significance not only for Hellenism and Orthodoxy, but for all Christendom and the world in general. These holy men of God, with their wisdom, knowledge and faith in God, have bequeathed to us marvellous texts full of insight and virtue. In a remarkable way, they succeeded in marrying Ancient Greek Civilization with Christian teaching, for they were greatly versed in the Greek tongue and its philosophy. At this point I would like to refer once again to the pivotal role of classical studies, to the importance of Greek and Latin languages and thought, which nowadays, alas, are overlooked, fallen by the wayside, and the younger generations are ignorant not only of the languages of the classical world, but also of the great civilization which the Greek and Roman traditions fashioned for the progress of humanity. This civilization should not be allowed to die, to be forgotten, but should be revived in order for us to have a more balanced education, which offers society and its people the aptitude for profound thinking, greater discernment about life and those values which contribute to man's freedom from vexations of selfishness, individualism, manic consumption and the excess of riches, and all those evils which plague contemporary society.

The great Fathers of the Church employed the language and thought of Ancient Greek civilization to interpret the Gospel, to impart to the world the message of salvation in Christ which the Son and Word of God brought to us. And since the Three Hierarchs and many other Fathers and Teachers of the Church were enlightened men, they were not afraid to make us of ancient thought and philosophy in order to convey the Gospel's message to the souls of men. The great Fathers of the Church were not mere teachers and clergy and hierarchs, but people with prophetic gifts and who lived in the same dramatic conditions of their contemporaries. They were concerned with organised common worship, and thus composed wonderful liturgies and prayers which contain all those things which man needs for his happiness and joy, for his spiritual and bodily well-being, and that they may be well-adjusted individuals and close to God. This is expressed in the immortal words: "...preserve their marriages in peace and concord; nourish the infants, guide the young, strengthen the aged..." and "...grant them deep and untroubled peace...so that ...we may pass our life in quiet and calm, in all piety and holiness" (Liturgy of St Basil the Great).

The Great Fathers of the Church spoke also of peace, peace with God, peace with the Authorities and peace amongst our fellow beings. Very eloquently St John Chrysostom equates peace with God's will. He writes: "True peace is that peace which is in accord with the will of God, in other words, peace according to God". St Gregory the

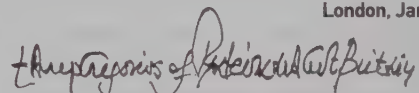
Theologian has taught similar things. He reminded us that peace exits discord and cultivates love and partnership among people. He writes: "What is the best of the things of which we speak?: peace; and I shall add that it is the easiest. And what is the most terrible and harmful?: discord". Christ, through the mouth of St Paul the Apostle to the Nations, proclaims: "If I speak in the tongues of men and of angels, but do not have love, I am a noisy gong or a clanging cymbal", and he concludes: "Love believes all things, hopes all things, endures all things. Love never ends". (1 Cor. 13:1-7).

The Great Fathers of the Church have spoken and penned immortal words and imparted everlasting teachings, because the Holy Spirit had been guiding their mind and soul so that they could speak kindly to the hearts of people, seeing in our existence that which Christ the Overseer brought to the world. In other words, knowledge of true faith, the covenant of God's love towards humankind and His continuous providence and care for the totality of Creation. These basic and perpetual teachings the Three Hierarchs cultivated in deed and word, as did all the other Teachers of our Church in the years to follow. Christ has taught that "we are the salt of the Earth". For the salt to take effect, the Great Fathers of our Church toiled in unique ways, working and suffering greatly in their lifetimes. I am sure that we, each in his or her own capacity, will become the salt of the earth, to beautify, to embellish but also keep alive and flourishing the Faith, the Gospel, and peace among all people inhabiting the earth.

We celebrate, then, the memory of the Three Hierarchs and of all Saints to enrich knowledge and Society, our family and our Church, from the ever-living water, "the living water" of Christ's teachings and the hollowed life of His Friends. We are also called upon to honour the workers and holy pioneers of the good, like the Three Hierarchs, St. Basil the Great, St. Gregory the Theologian and St John the Chrysostom. We are certain that you will participate with your families in the public Celebrations for Hellenic Christian Literature. I therefore advise you all as your father in Christ not merely to study the teachings of the Three Hierarchs, but also to relay such knowledge to the younger generations, love of God and our fellow human beings, as the honoured Saints have done. For this reason our schools, associations, organisations and institutions and, of course, our parish communities, are to organise special celebrations and relevant lectures to honour those great Teachers and Pedagogues of mankind. And may their timeless teachings become, as far as possible, the common possession of both young and old. In this way, the greatness of their faith and holy teachings to the glory of the Triune God and the praise of all of us.

I wish you health and prosperity in the New Year 2010. I pray for your well-being and I remain with love and esteem in the Lord.

London, January 2010

Gregorios, Archbishop of
Thyateira & Great Britain

Archbishop's Encyclical on the occasion of our entry into Holy and Great Lent, 2010

Brethren, let us not pray like the Pharisee,
for he who exalts himself shall be humbled;
let us humble ourselves in front of God,
and like the Publican let us proclaim through our fast:
'God, have mercy on us the sinners' (Triodion hymn).

With the help of the glorified Holy Trinity we have already entered into the Triodion Period, which begins with the reading in our Churches of the Parable of the Publican and the Pharisee. Following this introductory period of four weeks, we enter Great and Holy Lent on Monday, 15th February. During this period, we prepare ourselves both spiritually and physically, with our mind and with our heart, to celebrate the Holy Passion and Resurrection of Christ the Saviour. These six weeks, which precede Holy Week and Christ's Resurrection from the dead, are a time for spiritual exercise and asceticism for our body and our entire existence. Only this way will we become dwelling places of the Divine Grace and thus become sharers in that special joy which is felt by all those who struggle to become participants and heirs of the Kingdom of God.

All the events which we commemorate during this period of Holy and Great Lent – the Sacred Readings, the Triodion hymns and the Divine Services – refer to the Event of the forgiveness of our sins, the salvation of man, disobedience, repentance, pardon, humility, love and brotherhood. This is why repentance is shown as the pinnacle of virtues. When man repents of his sins; when from the depths of his heart he becomes acutely aware of his faults and mistakes; when he sheds bitter tears for his transgressions against his brother and against God's will; when he lives continually under the cover of Divine Grace and Love; and when he humbles himself in front of his fellow man, then Divine Grace will cover him and free him from the weight of guilt and sins which burden him. Thus, as we enter the period of the Holy Triodion, the first thing that we hear about is the repentance of the Publican, who went home justified after repenting sincerely. The Evangelist writes concerning this: 'Verily I say to you that it was this one (the Publican) who went home justified, rather than the other one (the Pharisee)' (Luke, 18.14). Unlike the Publican, the Pharisee, instead of humbling himself and asking forgiveness from God, remained just as he was. He did not change and did not repent because he was full of egoism, pride and arrogance.

This is why, dear brothers and sisters in Christ, we should listen to God's voice and fight egoism and pride, which poison our soul and destroy what little virtues and goodness we have in our life. Holy Scripture is full of examples of people who won the battle for their soul, like the Prophet King David, who would often say: 'Merciful God, have mercy on me according to your great mercy and according to the multitude of your tender compassions, wipe out my transgression.' In contrast, many have lost their reward from God because they were conquered by egoism and pride. This is what happened to the second son in the Parable of the Prodigal Son. When he learned that his younger brother had returned to the home of his loving Father with repentance, a broken heart and humility for his wayward life, he refused to go in and meet him. He felt no joy for his brother's return and would not consent to celebrate with all the others who had come to share in the great joy of their Father.

The history of the human race is full of examples of repentance

and pride. Ever since the beginning of the world, the human race has been conducting a relentless war both against itself, against God, and against the Devil and all the powers of darkness. As Saint Paul so characteristically reminds us: 'For we do not wrestle against flesh and blood, but against principalities, against powers, against the rulers of the darkness of this age, against spiritual hosts of wickedness in the heavenly places' (Ephesians 6.12). In this spiritual struggle, which is continuous and never-ending, we have Christ himself as our helper. He suffered and was crucified for our sins, which is why he can and wants to help us his undeserving and unworthy servants, who are daily pierced by the arrows of both the evil one and of harmful and envious people. The God-man Christ 'wishes for all people to be saved and come to the knowledge of truth.' Let us listen to the voice of the Lord, which is poignantly and vividly expressed by the hymnographer of our Church: 'The King of all, in His desire that His own disciples be humble in mind, taught them to emulate the groaning of the Publican together with his humility.' (Triodion hymn).

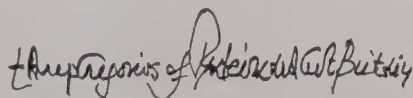
There are many spiritual medicines, with which we can obtain our salvation and become participants and sharers of the Divine Grace. Above all, these medicines enable us to feel the joy of Divine Love, which is openly proclaimed and spoken of by the Passion of our Lord Jesus Christ and his Resurrection from the dead.

This is why all of us, both men and women, should fight the good fight of virtue, prayer, fasting, repentance, humility, goodness, brotherhood and mercy. We should also partake frequently of Holy Communion, attend Church regularly, and on a daily basis offer up and call upon the Holy name of Christ: 'Lord Jesus Christ, Son and Word of God, have mercy on me the sinner.'

I would like to finish this encyclical to the Flock of this Biblical Archdiocese of Thyateira and Great Britain, by reminding you of the Divine Services of these days. They are beneficial to our souls, and are full of light, joy and peace for all of us. These services – namely Great Compline, the Divine Liturgy of the Pre-Sanctified Gifts and the Salutations to the Theotokos – are celebrated during this period for the spiritual strength, joy and edification of the faithful, and so that the Passion and Resurrection of our Lord Jesus Christ can become a living experience.

I pray that you all go through this period of Holy and Great Lent with health of soul and body. May we reach and celebrate the Holy Passion and Resurrection of our Lord with a clean soul and with lips which are spotless and clean. I remain with fervent prayers and love in our Lord.

London, Holy and Great Lent 2010

Archbishop Gregorios of
Thyateira & Great Britain

Address by Archbishop Gregorios of Thyateira and Great Britain to the Meeting of Lay Leaders of the Churches of the Archdiocese on Thursday, 4th February 2010, on the premises of the Cathedral of the Dormition of the Mother of God, Wood Green.

Welcome – Expression of Gratitude for your work

I am especially happy to have the privilege of chairing this meeting today to discuss various matters pertaining to the Church, to our parishes for which the Archbishop has charged you to have responsibility.

I welcome you and thank you for your work, which I know very well can be very difficult and exhausting.

I deemed it fitting to invite you all to this Meeting to thank you in person for your work, to eat together, but also to share our thoughts about our daily challenges. I ask those who wish to speak to be brief.

I would like to touch upon the following issues:

Administration and Operation of the Communities

Together with the Clergy, and particularly the Priest-in-charge, you as Chairmen and heads of the Executive Committees of your parishes, are responsible for the Community's smooth operation. Therefore there should be close co-operation between you and with other Committees of your Community. For the Community to make progress, the Executive Committee needs to meet regularly, and the Clergy of the Community should attend and participate in the meetings. Minutes should be kept and disclosed.

Co-operation with the Clergy

The Clergy are the shepherds of the parishioners, and so you should respect them and look after them with love and concern. You should co-operate closely with them and advise them to inform you about all things pertaining to the parish. It is ridiculous for the Committee to fight with its Clergy, because the priests are the spiritual fathers

of the people who serve the holy Altar and are the celebrants of the Sacraments for the sanctification of all. They are not the employees of the Committee – they are spiritual servants who pray for you all before God's throne. But they are at the same time human beings with human weaknesses, who need to be able to make a living and care for their families. Therefore you are not to misconstrue those weaknesses and needs or squabble with the priests.

Parish Archives

Among your other obligations is the creation and keeping of records for your Community. Each parish church should have a record of its history, of its life and activities, which should be recorded and preserved and valued. Photographs should be kept, together with records of events and decisions of the church. This requires a level of administrative skill and money and close co-operation with the Clergy, who at least in some respects (such as the records of weddings and baptisms etc.) keep the records for the church. You are all responsible for working together and finding competent people to assist you. Every Executive Committee should strive to have in its members a lawyer, an accountant, a teacher, and other people with skills that can be of use to the church.

Co-operation among the Committee Members

As you know, every church, at least those of the larger Communities, has other committees, such as a school committee and a committee for the ladies' auxiliary association. There are trustees in whose name, according to the laws of the land, the property of the church is owned.

The Trustees are members of the Church and should be people of good report, and we should not try to compel them to give up their position as Trustees unless they choose to or have to for moral reasons. Therefore, you should co-operate with the Trustees and keep them informed of matters pertaining to the church, particularly matters regarding property and finances.

The Constitution – Administration, Meetings, and General Assemblies

The Communities operate on the basis of the Constitution of the Archdiocese, which is recognised and approved by our Oecumenical Patriarchate. The Chairpersons, Committees, Clergy and Trustees ought to be acquainted with it and to apply it to the administration of your church. The Constitution can be amended every two years by an Executive Committee. Unfortunately, many Committees do not adhere to the Constitution – they do not wish to change their Committees, and there is often disorder, stagnation or strife when it comes to carrying out their duty for the greater good. You should take care to comply with the Constitution of the Archdiocese for the good of the church.

The Constitution also lays down that there should be Annual General Assemblies for the Members of the Community. The finances of the church for the past year and its activities should be recorded and sent to the Archdiocese and to all the Members of the Community. Alas, many parish churches do not observe this, and so the Archdiocese will be compelled to impose penalties on those Communities that do not observe the Constitution.

Revision of the Constitution

The Archdiocese has revised the Constitution of the Churches but it will not be enforced until it has been approved by the Oecumenical Patriarchate and the Clergy-Lait Assembly of the Archdiocese, which we hope to call this year. The revised Constitution will be translated into English and sent to all the Communities before the Assembly.

Next Clergy-Lait Assembly

I would like this Meeting to propose some suitable dates for the next Clergy-Lait Assembly. Such Assemblies however are not easy to organise and are costly. And so I would like to hear your suggestions on this.

Finances of the Church

The financial matters of the local church are seen to by the Church Committee, which is also called the Executive Committee. We trust that you are overseeing the incomes, donations and other contributions of the Faithful.

It is imperative that all the money received by the church and for the church is recorded and receipts given, and the money banked as soon as possible. Payments should be made by cheque every month, and the Chairman, Treasurer and all the Committee should be informed of the finances of the church. At the end of the year, the accounts should be checked by a chartered, certified accountant, and a copy should be sent to the Archdiocese.

Charities and Loans of the Community

Communities which are registered as charities according to the law are to send copies of the parish accounts to the Charity Commissioners. Since many Church

Committees, without prior examination or organised planning and without having the money to pay the expenses, order furniture, icons and other items for the church and expect the parishioners to pay the debts, I strongly advise you to put an end to such practices. It is not permissible or expedient for a parish church to spend money unaccountably without planning or the blessing of the

Archdiocese. I therefore forbid loans of more than £5,000 (five thousand pounds) without the knowledge and agreement of the Executive Committee, the Clergy and the Archdiocese.

Caring for the Finances of the Community

I mention these things for one reason only: to prevent you from excesses and to safeguard the financial security of the Communities.

I would like to stress the importance for appointing a paid secretary, where possible, for the church and school, and who may also be responsible (if he is capable) of dealing with the payment of bills and correspondence and the keeping of church records.

I would also like to mention that some Communities are co-operating closely with the Archdiocese and offer assistance to the smaller Communities by supplying them with a priest where there is not one and in other human, Christian and practical ways. And so I wish to thank those Communities and Clergy, who with willingness and missionary zeal serve those smaller churches regularly and often under difficult conditions.

I also wish to iterate that to have a good number of young and educated priests with theological training, and with the missionary zeal, we need to provide them with a reasonable wage and the Communities must provide the clergy with a home. I am sad to say that many churches, although they own property, insist that the priests stay in a place far from the church and thus make it difficult and costly for the priest to carry out his duties. This is a practice which must stop. We should care for those who serve the Church as Clergy and thus be able to entice those who wish to become Clergy and serve the Church with willingness and enthusiasm.

Clergy Pension and Insurance Fund

To this end the Archdiocese has established a Pension and Insurance Fund for the Clergy and the Archdiocese and the Communities contribute to it accordingly. It Executive Committee met recently to discuss how to improve the scheme.

Clergy with a Secondment from Greece

I must also mention the significant number of Clergy in our Archdiocese who are seconded from the Church of Greece and thus have an income and a pension from the Church of Greece. These clergy are privileged compared to other clergy of the Archdiocese, since they have a wage from Greece. Such priests should not be demanding in regard to their remunerations.

Taxes

In connection with all I have said above, there are also financial matters pertaining to the law, taxes, health, and the retirement of the Clergy who serve in the United Kingdom. The parish church is obliged to cover these costs and to inform the Clergy of their own obligations. I urge you to act in accordance with the laws of the country and to seek the advice of an accountant in such matters.

Greek and Catechetical School

As you know, the parish should have a local Evening and Saturday Greek and Catechetical School, which will teach children and young adults. You are responsible for seeing to the progress and smooth operation of the school. Money should be spent on the schools, and they should be kept clean and warm so that the children and teachers can operate comfortably and happily and be proud of their church and school. You should also see to it that there is a school committee and a parents' committee and capable teachers, and there should be a budget/fund for the school.

The importance of Education

I wish to reiterate at this point that the future of our presence here and the progress of the Orthodox Church and its parishes depends a great deal on the schools. It depends on the knowledge of and grounding in our Faith and Tradition, on the family, the parish, the clergy and the

lay teachers, as well as the care and interest of the Committees and Lay Leaders. Cherish education and our Youth, and help them to love and respect the Church and to realise that the Church is important to them. Money should be spent on the teaching of the Orthodox Faith and worship, publications and books, such as liturgical and catechetical books, which are essential for the younger generations. And since we live in an English-speaking country, the texts, books and other publications should be in both Greek and English.

Books

For Christian and Greek education books are required. And so every Community should have its own library for the young and old. A book shop and library are necessary for the church and school.

Translation of the Divine Liturgy

The second edition of the Divine Liturgy of Our Father Among the Saints John Chrysostom is being prepared. 20,000 copies will be published, which will cost £40,000 – £45,000. The Archbishop is always approaching and writing to people who will be able to contribute towards covering the costs, but it is not enough. The local churches must also contribute by asking their parishioners to donate money to this sacred cause.

Voluntary work

Before I conclude, I would like to touch upon the issue of voluntary work. And so I appeal to you to find others who wish to serve the church, school and committee voluntarily.

Regular church attendance

I would also like to stress the importance of regular church attendance, which is essentially the strength of the Church, for participation in the Divine Liturgy strengthens the Christian ideal, and is the basis of religious education. Regular church attendance makes the church a Community of Believers, of Saints, who entrust their lives and families to God.

Expression of gratitude

I would finally like to thank the hosting Community of St Barnabas and Bishop Athanasios of Tropaeou and those assisting him, who have made this Meeting possible. I would like to thank the Chair of the Association of Greek Orthodox Communities in Great Britain and Ireland, Kypros Nicholas and his colleagues and all of you for coming to this Meeting. I would also like to thank you all for contributing to the costs of the Dinner which was organised in honour of my fifty years of ministry in this country in October 2009.

Thank you again for coming, and I wish you all health and a blessed New Year 2010.

Thursday, 4th February 2010

ST JOHN THE BAPTIST & FORERUNNER

By Archimandrite Vassilios Papavassiliou

"Of all those born of woman, none have been greater than John the Baptist" (Luke 7:28). What is most remarkable about this statement is that it comes from our Lord Jesus Christ Himself. The Lord also describes him as "the greatest of all the prophets" and as "more than a prophet". Why does the Lord describe him so? St John Chrysostom, in dealing with this question, says, "It befits a prophet to receive a gift from God, but does it befit a prophet to give God the gift of baptism? It befits a prophet to prophesy about God, but is it for God to prophesy about the prophet? All the prophets prophesied about Christ, but no one prophesied about them. Yet not only did John prophesy about Christ, but other prophets prophesied about John". Through the prophets, God foretells John's coming: "Behold, I send my messenger before you... the voice of one crying in the wilderness, 'make straight the way of the Lord'." (Malachi 3:1, Isaiah 40:3, Mark 1:2-3). It is for this reason that St John is called the forerunner, for he proclaimed to the people of Israel that their king was coming, preparing them to receive Him through the repentance of their sins.

There is a particular quality in St John, as Baptist and Forerunner, that should draw our attention, and that is the virtue of humility. When Christ went to be baptised by John, he refused and said, "I need to be baptised by you". Christ effectively declared that John was the greatest man who ever lived, and yet before the Lord he felt utterly unworthy. This is the most classic characteristic of saintliness. The nearer we come to God, the more unworthy we feel in His presence. This is because the more we know and love God, the less we compare ourselves to others, and the more we compare ourselves to Him. And so, the holier we become, the more sinful we feel.

The task of forerunner is also one that requires humility, for the forerunner prepares the way, but when the king comes, he gets out of the way so that all may honour the king, and the king alone. This is why John said of Christ, "He must increase, as I must decrease" (John 3:30).

He must increase, as I must decrease. This is an approach that we should all make our own, which we should all apply to ourselves in relation to Christ and His Church, especially those of us who serve in the leadership and ministry of the Church: clergy, chairpersons, committee members, cantors, teachers, church wardens. How often do we allow our own ego to hinder the growth of the Church, for fear that another will take our place! Do we wish others to look back and say how great we were? Or do we want to hand on our roles, gifts, knowledge and responsibilities to the next generation that they may

be better than we are, that the Church may increase? This is an approach that the older generations must take with the younger members of the Church. The old must decrease as the young must increase, that they may be fit and ready to take on the responsibilities of leadership and continue the work of the Church in the years to come.

For the Church to increase as a body, we must decrease as individuals. This means that we must cease putting our own personal interests first, and make the interests of the Church our priority. It means that we must not consider our own position in the Church to be of paramount importance. The Church existed long before we did, and will continue to exist long after we have gone. The Tradition of the Church must not be held prisoner by one generation. Tradition that is not passed on is not Tradition. Are we trying to preserve Tradition for ourselves, or are we trying to pass it on to the next generation?

How many of our clergy have taken on young candidates for the priesthood to train them for service, acting as mentors to give them spiritual direction and to help them delve deeper into the Christian life and faith? How many of our cantors have taken on pupils to train them in the art of sacred music, that one day they too may become protopsaltes in our churches? How many of our pious women have taught their children and grandchildren the traditions that were passed on to them: the art and meaning of making prosphora and kolliva and bringing them to the church as an offering? How many of our churches have entrusted to the younger generations the administration of our churches as chairpersons, committee members or secretaries? Are we refusing to decrease that Christ may increase?

St John the Baptist had an enormous following, so much so that after he died, some claimed that Jesus was John the Baptist alive again. Yet, for all his popularity, the only thing that concerned him was that people should follow Christ. Is this our main concern, or are we more concerned about ourselves?

Let us therefore consider and take as our example this great man: St John the Forerunner - Baptiser of the Saviour, Herald of the King, Messenger of God, Friend of the Bridegroom, Beacon of Humility. May we too learn to decrease that Christ may increase. May that voice crying in the wilderness, "make straight the way of the Lord", become the voice of our conscience. And, as the forerunner prepared the way for Christ among the people of Israel, calling them to repentance, so too may he prepare the way for Christ in our hearts, engendering there the tears of repentance and humility, that we may receive in our hearts the love of Christ our God. Amen.

HIS EMINENCE ARCHBISHOP GREGORIOS' DIARY

January 2010

1. In the evening, he blessed the cutting of St Basil's Cake in the hall of the Greek Cypriot Brotherhood, London.
2. He received Akis Ioannides, Maria Ioannidou and Savvas Karayiannis.
3. He celebrated the Divine Liturgy in the Church of St George, Kingston-upon-Thames, where he was entertained to lunch by the Community.
4. In the morning, he celebrated the Royal Hours in the Chapel of the Archdiocese. In the evening, he hosted a dinner party at the Archdiocese in honour of the Lord Mayor of Westminster, Cllr Duncan Sandys.
5. In the morning, he celebrated the Great Blessing of the Waters in the chapel of the Archdiocese.
6. In the morning, he celebrated the Divine Liturgy and the Great Blessing of the Waters in the Cathedral Church of the Divine Wisdom, London. He later had lunch with Haris Sophocles. In the afternoon, he received Dr Katerina Sephanaki.
7. In the morning, he celebrated the Divine Liturgy in the Church of St John the Baptist, Wightman Road, Haringey, where he was entertained to lunch.
8. He received the Greek Ambassador in London, Vassilios-Achilleas Pispinis to bid him farewell before his return to Greece, and Anastasios Pissas of the Greek Tourist Organisation, London.
9. In the evening, he left for Margate and was entertained to dinner by Michalis Papadopoulos at his home.
10. In the morning, he celebrated the Divine Liturgy and the Great Blessing of the Waters in Margate, and was a guest at the formal lunch organised by the local Community of the Archangel Michael, Margate.
11. In the morning, he celebrated a memorial service for Constantinos Koumis in the Church of St Demetrius, Edmonton, London.
12. In the afternoon, he left for Constantinople, accompanied by Bishop Athanasios of Tropaeou, D. Livera, K. Kyriacou and T. Tsirtsi.
13. In the morning, he visited His All-Holiness the Oecumenical Patriarch, the Cathedral of the Divine Wisdom in Constantinople, the Monastery of the Virgin Mary of Vlachernae and the Top Kapi Museum. He was then entertained to lunch by the Oecumenical Patriarch, and in the evening he was entertained to dinner by Metropolitan Emmanuel of France.
14. In the morning, he visited the Chora Monastery, the Blue Mosque and the Valoukli Monastery. He was then entertained to lunch at the Oecumenical Patriarchate and departed for London in the afternoon.
15. He received the Revd Fathers Andreas Pittas, Christodoulos Christodoulou and Stavros Solomou, Lavrentis and Eugenia Spanos, and Fr Alexandros Fostropoulos. In the afternoon, he celebrated a memorial service for Antonis Mitarachis in the Chapel of the Archdiocese. In the evening, he attended a lecture at the Hellenic Centre, London, by Prof. Anthony Snodgrass about the Acropolis Museum.
16. He received the Chairman of the Cypriot Parliament, Marios Karoyian, accompanied by the Cyprus High Commissioner in London, Alexandros Zenon, Socrates Socratous (Director General of the Parliament of Representatives), Nestoras Kyriakides (Office Manager for the Chairman of Parliament), Eve Hadjiyianni (Parliamentary Representatives' Director of Ministry for International Relations) and Charalambos Kounoupas (Executive Secretary of DEKO (Democratic Party) in England. He later received Maria Vassiliadou and Moschoula Voevonta, whom he entertained to lunch. In the evening, he was a guest at a formal dinner given in honour of Marios Karoyian in the hall of the Greek Cypriot Brotherhood, London.
17. In the morning, he visited Cambridge where he celebrated the Divine Liturgy, after which he chaired a Meeting of the Church Committee, and was entertained to lunch by the Community.
18. In the morning, he celebrated a Memorial Service for Michalis Demetriou in the Church of the 12 Apostles, Hatfield. In the afternoon, he received Antonis Themistocleous. In the evening, he visited Bishop Athanasios of Tropaeou on the occasion of his name day, and was entertained to dinner by the bishop in Wood Green.
19. He received the new Greek Ambassador in London, Aristidis Sandis with his wife, Ioannis Mansolla and Nectaria Mousi, and Prince Nicholas with his fiancée, Tatiana Blatnik. In the evening, he chaired a Meeting of the Hellenic Education Co-ordinating Committee (E.F.E.P.E.) at Thyateira House.
21. In the morning, he chaired a Meeting of the Pan-Orthodox Episcopal Assembly of the United Kingdom at the Archdiocese, in which Bishop (now Archbishop) Elissey of Sourouz, Metropolitan Kallistos of Diokleia, Bishop Chrysostomos of Kyanea and Bishop Athanasios of Tropaeou participated, afterwards hosting them to lunch at Thyateira House. Later, he celebrated the Blessing and Cutting of St Basil's Cake at the National Bank of Greece and then on the premises of the Greek Shipping Co-operation Committee in the City of London.
22. He received Alekos Kouratos (of the Cyprus Ministry of Education) and Nicos Constantinou (Supervisor and Head of the Cypriot Educational Mission of Great Britain), whom he entertained to lunch. In the evening, he blessed the cutting of St Basil's Cake for the London Lyceum of Greek Women at the Hellenic Centre.
23. In the evening, he was a guest at a dinner organised by the Federation of Educational Associations of Greek Cypriots in England (OESEKA) at the Cypriot Community Centre in North London.
24. In the morning, he celebrated the Divine Liturgy and Doxology for Hellenic Christian Literature at the Cathedral of the Divine Wisdom, London. In the afternoon, he celebrated Vespers at the Chapel of the Archdiocese.
25. In the morning, he celebrated the Divine Liturgy in the Chapel of the Archdiocese on the occasion of his name day, and then entertained to lunch special guests at Thyateira House. He received well-wishers throughout the day, including the Greek Ambassador Aristidis Sandis and the Cyprus High Commissioner N Zenon.
26. In the morning, he blessed the Offices of Constantinos Logothetis.
27. In the morning, he received Kyriakos Charalambides, entertaining him to lunch afterwards.

28. In the evening, he attended a lecture by Kyriakos Charalambides for the Feast of Hellenic Christian Literature at the Hellenic Centre, London.
29. In the morning, he received Metropolitan Ioannis of Pergamon, whom he entertained to lunch. In the evening he celebrated Vespers at the Church of the 12 Apostles, Hatfield, where he attended a second lecture by Kyriakos Charalambides for the Feast of Hellenic Christian Literature, and was entertained to dinner there afterwards.
30. In the afternoon, he left for Leeds.
31. In the morning, he celebrated the Divine Liturgy at the Church of the Three Hierarchs, Leeds, giving a homily on the Three Hierarchs and Hellenic Christian Literature. He was entertained to lunch by the Community afterwards.

February 2010

1. In the morning, he received Markos Kouzales, Charalambos Avartes and Marios Assiotes. Later, he received Sophocles Philippou and Georghios Charalambous from the Community of Ss Cyril and Methodius, Mansfield, whom he entertained to lunch.
2. In the morning, he celebrated the Divine Liturgy at the Cathedral Church of the Dormition of the Mother of God, Wood Green, North London, where he was entertained to lunch.
4. He received Androulla Ioannou accompanied by six other persons, whom he entertained to lunch. In the evening, he was chaired a Meeting of the Chairpersons of the Church Committees of the Archdiocese in the Great Hall of the Community of St Barnabas, Wood Green, North London, which was followed by dinner offered by the host Community.
5. In the evening, he celebrated the Memorial Service for the Saturday of Souls at the Archdiocesan Chapel. Later, he had dinner with Ourania and Maria Vasilara, afterwards attending an event at the Hellenic Centre organised by the Hellenic Medical Association of the United Kingdom.
6. In the morning, he celebrated the Memorial Service for the Saturday of Souls at the Archdiocesan Chapel. He then left for Canterbury where he attended a buffet lunch and the Installation of the new Bishop of Dover in Canterbury, Trevor Wilmott. In the evening, he received Savvoula A. Philippides at the Archdiocese.
7. In the morning, he celebrated the Divine Liturgy in the Church of the Holy Trinity and St Luke the Apostle, where he was entertained to lunch.
8. He had lunch with Savvas Karayiannis. In the evening, he chaired a Meeting of the Church Committee of the Cathedral of the Holy Cross and the Archangel Michael, Hendon.
9. In the morning, he received Dionysios and Maria Patatzi. Later he was entertained to lunch at the home of the Cyprus High Commissioner Alexandros Zenon. In the afternoon, he visited Panicos Herodotou. In the evening, he attended an event organised by the British School of Athenians, King's College London.
11. He received Pantelis Demosthenous, Stelios Stephanou and Panicos Herodotou. At noon, he entertained A and D. McRae to lunch.
12. In the afternoon, he departed for Greece.
13. He had lunch with Panayiotis & Georgia Giorkas and Deacon Meliton Oakes. In the evening, he was entertained to dinner by Charilaos and Antigoni Manginas and Family.
14. In the morning, he attended the Divine Liturgy at the Church of St Photini in Athens. He then met with various people at the Church of Panagia Eleutherotria in Kephisia, where in continuation he blessed the marriage of Demosthenes Manginas and Eirini Hadji, and attended the wedding reception afterwards.
15. He visited Charilaos and Antigoni Manginas at their home. He then departed for London. In the evening, he attended a celebration for Clean Monday at the Church of St Nicholas, Shepherd's Bush, West London.
18. In the evening, he gave a lecture at the Hellenic Centre on the subject "The Orthodox Church in the United Kingdom: Past, Present and Future".
19. In the morning, he received Archbishop Gabriel of Comana, accompanied by Fr Alexandros Fostiropoulos. In the afternoon, he celebrated the Salutations to the Mother of God in the Chapel of the Archdiocese and in the evening at the Church of the Holy Trinity in Brighton, where he was entertained to dinner by the Community.
20. In the afternoon, he received Fr Joseph Paliouras accompanied by Michael Pentodjie.
21. In the morning, he celebrated the Divine Liturgy and Service for the Sunday of Orthodoxy at the Cathedral of the Divine Wisdom, London. In the evening, he presided at the Pan-Orthodox Vespers at the Serbian Orthodox Cathedral of Saint Sava, London.
22. He chaired a Meeting of the Hierarchs of the Archdiocese whom he entertained to lunch. In the afternoon, he participated in the Service of Great Compline in the Chapel of the Archdiocese. In the evening, he received Alexandros Procopiou.
23. He received Fr Michael Pazinas accompanied by Fr Jonathan Jourden, and Andreas Ioannou, whom he entertained to lunch, and members of the Church Committee of the Community of St Nectarios, Battersea: A Mamas, A Georghiou and S. Yiasemides.
24. He received Savvas Hadjiphilippou, Nikoletta Hadjipavlou, Valentina Christodoulou and Anna Charalambidou, and Tanya Turner. In the evening, he celebrated the Salutations to the Mother of God at the Church of St Andrew, Windsor.
25. He received Marios and Nitsa Kyriakides, accompanied by Nicos Constantinou, Bishop Zenon of the Patriarchate of Georgia, whom he entertained to lunch, and Antonis and Vassiliki Bequiri. In the evening, he took part in a Meeting of the London Church Leaders at the Methodist Central Hall in Westminster.
26. He attended the event "Apofotyseos" at Melia White House Hotel, Regent's Park, London.
27. He received members of the Central Committee of AKEL, England, who accompanied the Secretary General of AKEL, Cyprus, Andros Kyprianou. He then received Pavlos Christou and Rebecca Hadjioseph with her children Andreas and Maria Orthodoxou. Early in the afternoon, he blessed the marriage of Nikolaos E. Mytilenaevou and Niki P. Mosophoglou at the Cathedral of the Divine Wisdom, London. In the evening, he attended a celebration organised by the London Hellenic Company at the Royal Lancaster Hotel.
28. In the morning, he celebrated the Divine Liturgy at the Church of Ss Constantine and Helen, Croydon, where he was entertained to lunch by the Community.

The Celebration of the Sunday of Orthodoxy at the Serbian Orthodox Church in London 21/2/2010

